

Genç Birikim'den...

Değerli Okuyucularımız,

Yeni bir sayı ile karşınızda olmanın mutluluğunu yaşatan Rabbimize sonsuz hamd ve senalar olsun. Rasulüne, ashabına, yolundan gidenlere, izini sürenlere, adını yüceltenlere selam olsun.

Türkiye'de yayımcılık özellikle de dergicilik o kadar zor hale geldi ki gerçekten bu dergiyi çok zor şartlar altında hazırlıyor ve sizlerin istifadesine sunuyoruz. Her yönden özellikle ekonomik olarak da zorlanıyoruz. Ama on beş yıldır devam eden dergimizin gerçekten de bu camiada bir misyonu yüklediği şuuruyla bütün zorlukların üstesinden gelmeye çalışarak sizlere dergimizi ulaştırmaya çalışıyoruz.

Rabbimizin ilk ayeti oku. Günümüzde Müslümanların maddi -manevi durumları o kadar perişan halde ki neden bu hale geldik, kimler sorumluluklarını yerine getirmiyor, kimler ihanet içerisinde, kimler hangi münafıkça oyunlarla Müslümanları kandırıyor ve bu durumdan tekrar ne zaman ve ne yaparak Müslümanlar kurtulur; izzet ve şeref bulurlar, işte bütün bu soruların cevaplarını sizlere verebilmek, bir nebze de olsa Müslümanların bilgilenmeleri, şuurlanmalarına katkı verebilmek Rabbimizden niyazımız. Ancak sizlerden de isteğimiz etrafınızda bulunan hısım-akraba, konu-komşu, dost-arkadaşlarınıza da dergimizi ulaştırmanız ve bu şekilde gösterilen bunca çabanın daha çok karşılığını alabilmemizdir. Çünkü tebliğ biz Müslümanlara farz kılınmıştır ve yakın çevremize biz bu vazifemizi yapmadığımızda "Neden beni haberdar etmedin?" sorusuna ahirette muhatap olabiliriz.

Bu minvalde de Genç Birikim Derneği ve Me-deniyet Derneğinin öncülüğünde Mayıs ayının 5 ve 6'sında gerçekten çok büyük bir organizasyon gerçekleştirilecek: "Uluslararası Hasan El-Benna ve Müslüman Kardeşler Sempozyumu" Son iki yıldır müşahade ettiğimiz Arap Baharı olarak adlandırılan halk ayaklanmalarında büyük etkisi olan Hasan el-Benna ve Onun kurduğu Müslüman Kardeşler Cemiyetinin bütün yönlerinin gündeme getirileceği sempozyumda Türkiye'den ve dünyadan alanında uzman birçok yerli ve yabancı ilim adamları, akademisyenler, araştırmacı-yazarlar ve gazeteciler tebliğleriyle bizleri aydınlatacaklar. Bu Sempozyum Hasan el-Benna ve Müslüman Kardeşler hakkında yapılmış en büyük organizasyonlardan biri olarak da tarihe geçecek.

Davet denilince ilk akla gelen isimlerden olan Benna'dan gerçekten alacağımız çok dersler var, bu sempozyum vesilesiyle hem Onu, kişiliğini, yaptığı işleri öğreneceğiz veya hatırlayacağız hem de Müslümanlar olarak içinde bulunduğumuz bu ataletten kurtulmamıza, kurtulamasak da en azından silkinip kendimize gelmemize bu sempozyum vesile olacak inşaAllah. Bu nedenle biz de tüm okuyucularımızın bu sempozyumu kaçırmamaları ve tüm tebliğleri dinlemelerini tavsiye ediyoruz.

Bu ay da elbette dergimizde yine birbirinden değerli yazılarımız sizler tarafından okunmayı bekliyor. Gündeme ilişkin ve genel İslami konulardaki yazılarımızdan son derece istifade edeceğinizi düşünüyoruz.

Sizleri Allah'a emanet ediyor ve dergimizle baş başa bırakıyoruz.

Yıl: 15 Sayı: 156

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri

İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 7/A
Sihhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
02.05.2012

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sihhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sihhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

- 3 **Uluslararası Hasan El-Benna ve Müslüman Kardeşler Sempozyumu**
Genç Birikim
- 8 **Hasan El-Benna Döneminde İhvan**
Ali KAÇAR
- 12 **Hatt-ı İmam Çizgisi ve Baasçılık**
Süleyman ARSLANTAŞ
- 15 **"Bosna Savaşı'nda Utandığım An"**
Celal SANCAR
- 16 **"Yalınayaklar Koleji"**
Celal SANCAR
- 20 **Mefâtihu'l Gayb (Gaybın Anahtarları)**
Muhammed İMAMOĞLU
- 26 **Besmelesiz Eğitim (Eritim) / Öğretim (Öğütüm)**
Muhammed Mahi MÜNİR
- 29 **Filistin**
Hayriye BİCAN
- 32 **Suriye'yi Uzun Süreli Bir İç Savaş / Karışıklık Bekliyor**
Necdet YÜKSEL
- 34 **Ümmet'e Kurulan Tuzak**
Erdal BAYRAKTAR
- 37 **Hür Müslüman Halkın İradesi Ne Demektir?**
Tevfik UĞUR
- 42 **Sudan Petrolü: Demokrasi Afrika'da**
Çev: İsmail CEYLAN
- 44 **Basından Seçmeler**
Derleyen: Aysel ARPACI
- 47 **Genç Birikim Derneği Sincan Çocuk Kulübü Gezi Düzenledi**
Genç Birikim
- 48 **İyiliği Emretmek ve Kötülükten Vazgeçirmeye Çalışmak**
M. Ali ÖZÜDOĞRU
- 53 **Kürt Meselesine İslamî Bakış**
İdris GÖKALP
- 58 **Mavi Sularda Cennete Yolculuk**
Şemse GÖKALP
- 60 **Küresel İşgalin İlk Durağı Akıllar Değil midir?**
Necdet YÜKSEL
- 62 **Kardeşliğimizi Yitirdik!**
Betül Güler BULUT
- 64 **MUHAMMED**
Gülümser ADEMOĞLU

Uluslararası Hasan El-Benna ve Müslüman Kardeşler Sempozyumu

Genç Birikim

“Uluslararası Hasan El-Benna ve Müslüman Kardeşler Sempozyumu” Genç Birikim Derneği ve Medeniyet Derneği’nin ortak organizasyonu ile 5-6 Mayıs 2012 tarihlerinde Ankara’da gerçekleşecek.

Bugün halk ayaklanmaları ile sarsılan Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinin tamamında 63 yıl önce vahşice katledilen İmam Hasan El-Benna’nın ve onun kurduğu Müslüman Kardeşler Cemiyeti’nin çok büyük bir etkisi bulunmaktadır. Şehadetinin üzerinden bunca yıl geçmiş olmasına rağmen etkisinin artarak devam ediyor oluşu Şehid Hasan el-Benna’yı gündeme getirmeyi zorunlu kılmıştır. İşte bu büyük dava adamı şehid İmam Hasan el-Benna’yı ve Müslüman Kardeşler Cemiyeti’ni tanımak, tanıtmak ve Benna’nın mücadelesini hatırla(t)mak amacıyla Ankara’da Uluslararası bir sempozyum düzenlenecek.

İki gün sürecek olan sempozyumda İmam Hasan El-Benna’nın Kişiliği, İhvan Düşüncesi, İhvan Kimliği, İhvan’ın Mücadelesi, İhvan’ın İslam Dünyasındaki Etkileri ve İhvan Hareketi’nin Bugünü ve Geleceği gibi konuları Türkiye’den ve dünyadan alanında uzman birçok yerli ve yabancı ilim adamları, akademisyenler, araştırmacı-yazarlar ve gazeteciler tartışacak.

5-6 Mayıs tarihlerinde Ankara Kocatepe Kültür Merkezi’nde ücretsiz olarak takip edilebilecek Sempozyum ile ilgili bilgilere “www.gencbirikim.net”, “www.medeniyet.org.tr” ve “www.hasanelbenna.com” adreslerinden ulaşılabilir. Ayrıca Sempozyumu yerinde takip edemeyecekler için sempozyum yine aynı adreslerden (www.gencbirikim.net - www.medeniyet.org.tr - www.hasanelbenna.com) canlı yayınlanacak.

Arapçadan Türkçeye, Türkçeden Arapçaya simultane tercüme hizmeti verilecek olan sempozyumda yapılacak tebliğlerin yer aldığı Sempozyum kitabı sempozyumun ilk günü bütün katılımcı ve izleyicilere dağıtılacak.

Türkiye'den Prof. Dr. Hayreddin Karaman, Prof. Dr. Mustafa Ağırman, Prof. Dr. Yasin Aktay, Ali Buluç; Ürdün'den Dr. Hemmam Said, Irak'tan Prof. Dr. Ali Karadağı, Mısır'dan Prof. Dr. Ahmet ZAİD ve Filistin'den İbrahim Göşe gibi isimlerin katılacağı Sempozyumun tam programı:

MEDENİYET DERNEĞİ – GENÇ BİRİKİM DERNEĞİ

HASAN EL-BENNA VE MÜSLÜMAN KARDEŞLER SEMPOZYUMU PROGRAMI

BİRİNCİ GÜN

05.05.2012

AÇILIŞ (10.00 – 11.00)

1. Kur'an-ı Kerim / M. Rüşti İZGÖER
2. Sunuş Bildirisi / M. Beşir ERYARSOY
3. Selamlama Konuşmaları

I. OTURUM (11.00-12.00)

HASAN EL-BENNA'NIN KİŞİLİĞİ

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Ali KARADAĞI

1. Hasan el-Benna Döneminde İslam Dünyası / Dr. Fahri HOŞAB (TÜRKİYE)
2. Hasan el-Benna'nın Hayatı ve Kişiliği / Dr. M. Abdulkadir Ebu FARİS (ÜRDÜN)
3. Hareket Adamı Olarak Hasan el-Benna ve Mücadelesi / Dr. Hemmam SAİD (ÜRDÜN)
4. Hasan el-Benna'nın İslam Düşüncesindeki Yeri / Prof. Dr. Tahsin GÖRGÜN(TÜRKİYE)

ARA / (12.00-12.20)

II. OTURUM (12.20-13.20)

HASAN EL-BENNA DÖNEMİ VE SONRASI İHVAN

OTURUM BAŞKANI: Süleyman ARSLANTAŞ

1. Hasan El-Benna'nın Medeniyet ve Tecdid Projesinin Esasları / Prof. Dr. Hayrettin KARAMAN (TÜRKİYE)

2. Hasan el-Benna Döneminde İhvan / Ali KAÇAR (TÜRKİYE)

3. İhvan'ı Doğuran Siyasi ve Fikri Zemin / Dr. Vahdettin IŞIK (TÜRKİYE)

4. Hidaybi Dönemi ve Sonrası İhvan / Mustafa ÖZCAN (TÜRKİYE)

ÖĞLE ARASI/Yemek-Namaz (13.20-15.00)

III. OTURUM (15.00-16.00)

İHVAN DÜŞÜNCESİ

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Hayrettin KARAMAN

1. Hasan el-Benna'nın İhvan Düşüncesi / Dr. Vecdî GÜNEYM (MALEZYA)
2. Bazı İhvan Düşünürleri / M Beşir ERYARSOY (TÜRKİYE)
3. İhvan' Göre Davanın Özellikleri / Dr. İbrahim EL-İBRAHİM (SURİYE)
4. İhvan Düşüncesine Muhalif Örgütlerin Ortaya Çıkışı / Dr. Ahmet Emin DAĞ (TÜRKİYE)

ARA / (16.00-16.20)

IV. OTURUM (16.20-17.00)

İHVAN KİMLİĞİ

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Yasin AKTAY

1. Nebevi Davet Işığında Hasan El-Benna'nın Daveti / Prof. Dr. Mustafa AĞIRMAN (TÜRKİYE)
2. İhvan'a Göre İhvan'ın Davetçi Kimliği / Şeyh Abdulhalik Hasan ABDULVEHHAB (MISIR)
3. İhvan'a Göre İhvan'ın Siyasal Kimliği / Prof. Dr. Ali KARADAĞI (KATAR)
4. İhvan'a Göre Cihad Düşüncesi ve Siyaseti / İbrahim GÖŞE (FİLİSTİN)

İKİNCİ GÜN

06.05.2012

I. OTURUM (10.00-11.00)

İHVAN'IN MÜCADELESİ

OTURUM BAŞKANI: Dr. Ahmet Emin DAĞ

1. Cemiyet Hayatında İslam'ı Yeniden İnşa Mücadelesi / Ömer KÜÇÜKAĞA (TÜRKİYE)

2. İhvan'ın Yerel Sistemlere Karşı Siyasal Mücadelesi / Prof. Dr. M. Münir GADBAN (S ARABİSTAN)

3. İhvan'ın Emperyalizmle Mücadelesi / Kazım Sağlam (TÜRKİYE)

4. Şehit İmam Hasan el-Benna'ya Göre Filitin Meselesi / Salih Lütfi AĞBARIYYE (FİLİSTİN)

ARA / (11.00-11.20)

II. OTURUM (11.20-12.20)

İHVAN'IN İSLAM DÜNYASINDAKİ ETKİLERİ

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Mustafa AĞIRMAN

1. İhvan Hareketinin İslam Dünyası Dışındaki Etkileri ve Yankıları / Dr. Eşref ABDULĞAFFAR (SURIYE)

2. Mısır'ın Dışındaki İhvan Hareketi / Prof. Dr. Yasin AKTAY (TÜRKİYE)

3. Türkiye'de İslam'ın Anlaşılmasında İhvan'ın Katkısı / Ali BULAÇ (TÜRKİYE)

4. İhvan Hareketi ve Suriye'ye Etkileri / Mücahid Ömer EL-EMİRİ (FAS)

ÖĞLE ARASI/Yemek-Namaz (12.20- 14.00)

III. OTURUM (14.00-15.00)

İHVAN HAREKETİ'NİN BUGÜNÜ VE GELECEĞİ

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Vecdi GÜNEYM

1. İhvan Düşüncesinin İslam Dünyasına Etkileri / Prof. Dr. Ahmet ZAİD (MISIR)

2. İhvan'a Yöneltilen Eleştiriler/ Ahmet VAROL (TÜRKİYE)

3. Hareketin Şimdiki Durumu ve Geleceği / Prof. Dr. Hacı DURAN (TÜRKİYE)

ARA / (15.00-15.20)

KAPANIŞ (15.20-16.20)

OTURUM BAŞKANI: M. Beşir ERYARSOY

1. Değerlendirme

2. Sonuç Bildirisi

3. Teşekkür ve Kapanış

ULUSLARARASI HASAN EL-BENNA VE MÜSLÜMAN KARDEŞLER SEMPOZYUMU KATILIMCILARININ KISA ÖZGEÇMİŞLERİ

Dr. Ahmet Emin Dağ - TÜRKİYE

Akademisyen, Uluslararası ilişkiler Uzmanı, İHH Güney Afrika Bölge Koordinatörü, "Hasan el-Benna" kitabının yazarı. Dağ'ın İslam dünyası hakkında birçok çalışmaları olup çalışmalarına halen devam etmektedir. Özellikle "Bilad-ı Şam'ın hazin Öyküsü: Suriye" Kitabı alanındaki nadir eserlerdendir.

Konusu: İhvan Düşüncesine Muhalif Örgütlerin Ortaya Çıkışı

Ahmet Varol - TÜRKİYE

Araştırmacı-Yazar, Ortadoğu Uzmanı, Akit Gazetesi Yazarı. Varol Türkiye'de İslam Dünyası hakkındaki çalışmalarıyla haklı bir üne sahiptir. Dünya Müslüman Âlimler Birliği Türkiye temsilcilerindendir.

Konusu: İhvan'a Yöneltilen Eleştiriler

Ali Bulaç - TÜRKİYE

Araştırmacı-Yazar, Sosyolog, Zaman Gazetesi Yazarı. Bulaç'ın sosyal konuları ve özellikle Türkiye Müslümanları hakkında yazılmış onları kitabı bulunmaktadır. Halen de gerek ilmi çalışmaları ve gerekse de medya alanındaki çalışmaları televizyon programları ve yazım faaliyetleri şeklinde devam etmektedir.

Konusu: Türkiye'de İslam'ın Anlaşılmasında İhvan'ın Katkısı

Ali Kaçar - TÜRKİYE

Araştırmacı-Yazar, Genç Birikim Dergisi Genel Yayın Yönetmeni. Kaçar'ın gerek Türkiye'deki siyasi olaylar gerekse de İslam dünyasındaki siyasi ve sosyal gelişmeler hakkında yazılmış kitapları bulunmaktadır. Özellikle "Zirvedeki Mankurtlar" kitabı Türkiye siyasetini anlamada yol gösterici niteliktedir.

Konusu: Hasan el-Benna Döneminde İhvan

Prof. Dr. Ali Karadağı - KATAR

İlim Adamı, Akademisyen, Irak İhvanı ileri gelenlerinden. Davet tebliğ çalışmalarının yanı sıra, Karadağı halen Müslüman Âlimler Birliği Genel Sekreterliği görevini devam ettirmektedir.

Konusu: İhvan'a Göre İhvan'ın Siyasi Kimliği

Dr. Eşref Abdulğaffar - MISIR

İlim adamı, Akademisyen, **Mısır İhvanı li-derlerinden.**

Konusu: İhvan Hareketinin İslam Dün-yası Dışındaki Etkileri ve Yankıları

Yrd. Doç. Dr Fahri Hoşab - TÜRKİYE

Akademisyen, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi. İlmi çalışmalarına üniversitede devam eden hocamızın "Nebevi Davet ve Pro-paganda" adlı eseri alanında başvuru niteliğin-de bir kitaptır.

Konusu: Hasan El-Benna Döneminde İslam Dünyası

Prof. Dr. Hacı Duran - TÜRKİYE

Akademisyen. Adıyaman Üniversitesi

Arapça sosyoloji dersleri ve konferanslar verdi. Yayınlanmış iki kitabı, 60'ı aşkın bilim-sel makalesi ve birçok dergide yayınlanmış rö-portajları vardır. Prof. Duran Arapça, İngilizce, Fransızca, Farsça, Osmanlıca ve Kürtçe biliyor.

Konusu: Hareketin Şimdiki Durumu ve Geleceği

Prof. Dr. Hayrettin Karaman - TÜRKİYE

İlim Adamı, Akademisyen, Marmara Üniv. emekli hocalarından. Halen, Avrupa Uluslararası İslam Üniversitesinde (Hollanda) misafir öğretim üyeliğini sürdürmekte ve bireysel ilmi çalışma-larına devam etmektedir. Arapça, Farsça ve Fran-sızca bilen Hayreddin Karaman'ın periyodik yazı-ları, Yeni Şafak Gazetesi, Gerçek Hayat Dergisi ve Eğitim-Bilim Dergisinde yayınlanmaktadır.

Konusu: Hasan El-Benna'nın Medeniyet ve Tecdid Projesinin Esasları

Dr. Hemmam Said

Ürdün İhvan-ı Müslimin Genel Murakıby (Başkanı), İlim Adamı, Akademisyen. Ürdün Müslüman Kardeşler'in başkanlığını halen yürü-ten Said, Ürdündeki davet ve irşad çalışmaları-nın öncülerindendir.

Konusu: Hareket Adamı Olarak Hasan El-Benna ve Mücadelesi

Kazım Sağlam - TÜRKİYE

Araştırmacı-Yazar, Medeniyet Derneği Ba-şkanı, Buruc Yayınlarının sahibi. Kurtubi Tefsiri gibi önemli eserlerin de içinde olduğu yayın fa-aliyetlerinin yanı sıra Medeniyet Derneği çatısı

altında davet ve tebliğ çalışmalarına da devam etmektedir.

Konusu: İhvan'ın Emperyalizmle Müca-delesi

Dr. M Abdulkadir Ebu Faris

Ürdün İhvanı ileri gelenlerinden, İlim Adamı, Akademisyen.

Konusu: Hasan El-Benna'nın Hayatı ve Kişiliği

M Beşir Eryarsoy - TÜRKİYE

İlim adamı, Akademisyen, Medeniyet Derne-ği. Halen ilmi çalışmalarına devam eden Eryar-soy, birçok eserinin yanı sıra Kurtubi Tefsiri'nin içinde bulunduğu birçok eseri Türkçeye kazan-dırmıştır.

Konusu: Bazı İhvan Düşünürleri

Dr. Musa İbrahim El-İbrahim

İlim adamı, akademisyen. Aslen Suriyeli olup Ürdün'de yaşamaktadır.

Konusu: İhvan'a Göre İhvan'ın Davetçi Kimliği

Prof. Dr. Mustafa Ağırman - TÜRKİYE

İlim adamı, Akademisyen, Erzurum Atatürk Üniversitesi

Mustafa Ağırman, Atatürk Üniversitesi İlahi-yat Fakültesi'nde 1982 senesinden beri sürdür-müş olduğu öğretim görevliliği vazifesinde 2008 yılında profesör olmuştur. Hâlen Atatürk Üniver-sitesi İlahiyat Fakültesi İslam Tarihi ve Sanatları Bölümünde öğretim üyeliği yapmaktadır. İyi se-viyede Arapça ve Fransızca bilmektedir.

Konusu: Nebevi Davet Işığında Hasan El-Benna'nın Daveti

Mustafa Özcan - TÜRKİYE

Gazeteci-Yazar, Milli Gazete

Zafer, Girişim, İslam Dergisi, Kodaya Ed-Düveliyye gibi yerli ve yabancı birçok mevku-telerde makaleleri yayınlandı. Milli Gazete, Za-man, Yeni Şafak ve Yeni Asya gazetelerinde dış haberler servisini yönetti.

Yerli ve yabancı onlarca dergi ve gazetede yazıları ve makaleleri yayınlandı. Çeşitli güncel araştırma kitapları kaleme aldı. Yurt içi ve yurt dışında değişik konferanslara ve birçok televiz-yon programlarına katıldı.

Konusu: Hudaybi Dönemi ve Sonrası İhvan

Prof. Dr. M Münir Gadban – S.ARABİSTAN

Alim, Akademisyen, Suriye İhvanı ileri gelenlerinden. Suriye Müslüman Kardeşlerinin başkanlığını da yapmış olan Gadban, İslami mücadelelerinden dolayı Suriye'yi terk ederek Arabistan'a yerleşmiş ve halen orada yaşamaktadır.

Konusu: İhvan'ın Yerel Sistemlere Karşı Siyasal Mücadelesi

Ömer Küçükağa - TÜRKİYE

Araştırmacı, Yazar, Medeniyet Derneği

Hürsöz, Muştı, İslami Hareket, Mektep, Vahdet ve Değişim Dergilerinde şiirleri, hikâyeleri, denemeleri ve araştırmaları yayımlandı. Ağrı'nın Tutak İlçesi'nde 2 yıl öğretmenlik yaptı. Arapça, İngilizce ve Farsça biliyor.

Konusu: Cemiyet Hayatında İslam'ı Yeniden İnşa Mücadelesi

Prof. Dr. Tahsin Görgün - TÜRKİYE

Akademisyen, temel ilgi alanları arasında fıkıh usulü, Osmanlı dönemi ve Mevâ'ünnehir ağırlıklı olmak üzere İslam düşüncesi tarihi; felsefenin dil, bilgi, ahlak, tarih, siyaset, bilim, toplum gibi muhtelif konuları; Kur'an araştırmaları; Osmanlı-Batı ilişkileri ve Osmanlı'nın Batı'ya tesiri; Alman idealist felsefesi ve hermeneutik gibi konular yer almaktadır. Tahsin Görgün hâlen İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nde öğretim üyesi ve Bölüm Başkanı olarak görev yapmaktadır.

Konusu: Hasan El-Benna'nın İslam Düşüncesindeki Yeri

Vahdettin Işık - TÜRKİYE

Akademisyen, Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi. "Modernleşme Dönemi Türk Siyaset ve Düşüncesi", "Eğitimin Felsefi ve Kurumsal Dönüşümü", "Modern Dönem İslam Düşüncesi'nin Meseleleri" gibi konularda çok sayıda makale kaleme alan Işık, düzenlediği Şair ve Düşünür Sezai Karakoç Sempozyumu'nun ardından yayımlanan Şair ve Düşünür Sezai Karakoç Kitabı adlı eserin editörlüğünü yaptı. "Kültürel Yabancılaşma", "Said Halim Paşa ve Dönemi", "İslamcılık: Tarih Ve Zihniyet" başlıklı yayın çalışmalarını sürdüren Vahdettin Işık Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi Medeniyetler İttifakı Enstitüsü'nde Genel Sekreter olarak görev yapmaktadır.

Konusu: İhvan'ı Doğuran Siyasi ve fikri Zemin

Dr. Vecdi Güneym - MALEZYA

İlim adamı, Akademisyen, Malezya. İhvan mensubu olan Güneym, ilmi çalışmalarına Katar Üniversitesinde devam etmektedir.

Konusu: Hasan El-Benna'nın İhvan Düşüncesi

Prof. Dr. Yasin Aktay - TÜRKİYE

Akademisyen, Sosyolog, Konya Selçuk Üniversitesi

Tezkire dergisinin ve 2002 yılında yayımlanmaya başlanan *Sivil Toplum* dergisinin editörlüğünü yaptı. 2008 Şubat-2011-Şubat yılları arasında Mehtap TV'de Ferhat Kentel ile birlikte *Tersi ve Yüzü* Programını yaptı. 2011 yılında TV Net'de başladığı *Bakış Açısı* programını hazırlamaya devam ediyor. Aynı zamanda TRT Arapça'da da *Beyne'turas ve'l Hadasa* programını da sunmaya devam ediyor. Yurt içi ve yurt dışında birçok dergide makaleleri yayınlanan birçok araştırma projesinde yer alan Aktay halen *Yeni Şafak Gazetesinde* de köşe yazısı yazmakta, aynı zamanda Ankara'da bulunan Stratejik Düşünce Enstitüsü'nün de başkanlığını yürütmektedir.

Konusu: Mısır'ın Dışındaki İhvan Hareketi

Prof Dr. Ahmet Zaid - MISIR

İlim Adamı, Akademisyen. Mısır İhvanı Müslimin Yönetim Kurulu Üyesi ve Basın Bürosu Sorumlusu.

Konusu: İhvan Düşüncesinin İslam Dünyasına Etkileri

Mücahid Ömer EL-EMİRİ - FAS

Konusu: İhvan Hareketi ve Suriye'ye Etkileri

Salih Lütfi AĞBARIYYE - FİLİSTİN

Konusu: Şehit İmam Hasan el-Benna'ya Göre Filistin Meselesi

İbrahim Goşe – FİLİSTİN

HAMAS'ın resmi sözcüsü.

Konusu: İhvan Düşünce Siyasetinde Cihad

Hasan El-Benna Döneminde İhvan

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Mısır, son yüzyılda Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da en fazla İslami hareketi barındıran bir ülke olmuştur. Müslüman Kardeşler teşkilatı ise İslami hareketler açısından tam bir okul işlevi görmüştür. Suriye, Lübnan ve Filistin'deki İslami hareketlerin çoğu; Mısır'daki İslami hareketlerin tümü ya İhvan'dan türemiş veya daha önce İhvan mensubu olan kişilerce kurulmuştur.

Müslüman Kardeşler hareketini kuran Hasan el Benna, 14 Ekim 1906'da Mısır'ın Buhayre vilayetinin Mahmudiye kasabasında doğmuştur. 8 yaşında ilköğrenim için gittiği Reşad Dini Bilgiler Okulu'nda 12 yaşına kadar okuduktan sonra Mahmudiye Ortaokulu'na kaydolmuştur. Henüz okurken önce "Ahlak ve Edep Cemiyeti"ni daha sonra da "Haramların İşlenmesini Önleme Cemiyeti"ni arkadaşlarıyla birlikte kurmuştur. Ortaokullar kaldırılarak, bu okulların da ilkokul düzenine göre yeniden ayarlanması kararlaştırıldığından el-Benna Demenhur'daki Daru'l-Ulum'a (öğretmen okulu) gitmiştir.

Hasan el-Benna Haziran 1927'de Darul-Ulum'dan pekiyi derece ile mezun olur olmaz İsmailiye kentinde Emiriye İlkokulu'na öğretmen olarak tayin edilmiştir. Böylece Kahire'deki hayatının birinci dönemi kapanmıştır. Artık onun için olduğu kadar, Mısır halkı ve tüm Ortadoğu için de yeni bir dönemin temelleri atılmak üzere İsmailiye kentinde yeni bir yaşam başlıyordu. El-Benna, Müslüman Kardeşler'in temelini atacağı ve tüm bölgesel dengelerin temelinden sarsılacağı gelecek dönemden habersiz,

tamamen iyi niyet ve idealist fikirlerle dolu bir kalp ile öğretmenlik görevini eda etmek üzere yola çıkmıştır.

Müslüman Kardeşler Cemiyeti'nin Kuruluşu:

Hasan el-Benna, Müslüman Kardeşler Cemiyeti'nin kuruluşunu şöyle anlatmaktadır: "Hatırımda kaldığına göre, Mart 1928 tarihinde şu altı kardeşim evde benim ziyaretime geldi. Hafız Abdülhamid, Ahmed el-Husari, Fuad İbrahim, Abdurrahman Hasebullah, İsmail İzz, Zeki el-Mağrubi. Bunlar vermekte olduğum konferans ve derslerden etkilenen kimselerdi. Güçlü bir ses, parlayan gözler, yüzlerinde iman ve azmin aydınlığı ile gelip oturdular ve benimle konuşmaya başladılar. Dediler ki:

—Gerçekten biz, söylediklerini dinledik, anladık, etkilendik. Fakat İslam'ın üstünlüğünü ve Müslümanların hayrını gerçekleştirmek için,

hangi yolu izlememiz gerektiğini bilemiyoruz. Biz bu hayattan, bu zillet ve prangalı hayattan bıktık artık. Arapların ve Müslümanların bu memlekette ne bir değerlerinin, ne de bir şereflerinin bulunduğunu, bunların şu yabancıların ücretli çalışanları ve onlara uyanların durumundan öte bir şey olmadıklarını sen de görüyorsun. Biz, damarlarımızda izzet ve şerefle akmakta olan şu kanlarımızdan, nefislerimizle birlikte keramet ve iman ile akmakta olan şu ruhlarımızdan, çocuklarımızın nafakası olan şu birkaç kuruştan başkasına sahip bulunmuyoruz. Ancak senin anladığın şekilde çalışma yollarını anlamak veya senin

bildiğin şekilde din, ümmet ve vatan yolunda hizmet vermek imkânına sahip bulunmuyoruz. Şu anda bütün istediğimiz Allah'ın huzurundaki sorumluluktan kurtulabilmek için, sahip bulunduğumuz her şeyi sana sunmak ve ne yapmamız gerektiği konusunda Allah'ın huzurunda sorumluluğumuzu yüklenmendir. Ve ayrıca biz, dini için yaşamak, onun yolunda ölmek, bununla ancak kendisinin rızasını aramak için Allah'a söz veren bir cemaatin, sayısı az ve araçları zayıf olsa bile zafere kavuşmaya layık olacağına inanıyoruz.

Bu ihlâslı sözler ruhumda son derece etkili oldu. Bana yükletilen bu yükten kurtulamadım. Çünkü bu, benim kendisine davet ettiğim, kendisi için çalıştığım ve insanları etrafında toplamak istediğim şeydi. Derin bir etkilenmişlik içerisinde onlara dedim ki:

—Allah ecrinizi versin, bu iyi niyeti mübarek kılsın, bizi kendisini razı edecek ve insanlara da yararlı olacak salih bir amele muvaffak kılsın. Çalışmak bizden, başarı Allah'tandır. O halde İslam davasının ordusu olmak üzere Allah'a söz verelim, biatleşelim. Çünkü vatanın bekası ve ümmetin şeref ve üstünlüğü bu davadadır.

Biat gerçekleşti. Bu biatimiz, İslam için kardeşler olarak çalışmak ve İslam yolunda, cihad

Hasan el-Benna, hareketi İsmailiyye'de yalnızca altı kişi ile birlikte başlatmıştı. 1934 yılına kadar Mısır'da örgütün şube sayısı 50 civarındaydı. Fakat izleyen beş yılda şube sayısı on kat artarak 500'e fırlamıştır. 1946'da el-Benna yaklaşık yarım milyon üye olduğunu iddia etmiştir. 1950'lerin ilk yarısında örgütün etkin üye sayısının 1 milyondan fazla, şube sayısının da 1500 olduğu tahmin edilmiştir.

etmek üzere ettiğimiz bir yemindi. Aralarında birisi de şunları söyledi:

—Kendimize ne ad vereceğiz? Biz bir cemiyet veya bir dernek, bir tarikat ya da resmi bir şekil alınmaya kadar bu şekilde kalacak kimseler miyiz? Ben:

—Hayır, ne bu, ne o. Şekilcilikten ve resmîlikten vazgeçelim. Bu ilk toplantımızın temeli; düşünce, maneviyat ve çalışmak olsun. Biz, İslam'a hizmet etmek yolunda kardeş olan kimseleriz. Buna göre biz; "Müslüman Kardeşler'iz" dedim. Bu, ansızın geldi ve gitti. Böylece bu altı kişiden Müslüman Kardeşler'in ilk örgütü ortaya çıkmış oldu. Bu düşünce etrafında, bu şekilde ve bu ad altında.

Müslüman Kardeşler, pek çok okul, hastane, cami ve fabrika kurarak aynı zamanda bir sosyal, siyasi ve dini birlik haline gelmiştir.

Hasan el-Benna'nın İsmailiyye'deki tebliğ çalışmaları 6 yıl devam etmiştir. Bu süre içerisinde gösterilen faaliyetler ve yapılan tebliğ çalışmaları, İslam'a susamış gönüllerde karşılık bulmuş ve İsmailiyye şehri adeta bir arı kovanı gibi çalışmaya başlamıştır. Bu süre içerisinde davanın ve davetin etkisi sadece İsmailiyye ile sınırlı kalmamış, çevre il ve ilçelere de yayılmıştır.

Hasan el-Benna, hareketi İsmailiyye'de yalnızca altı kişi ile birlikte başlatmıştı. 1934 yılına kadar Mısır'da örgütün şube sayısı 50 civarındaydı. Fakat izleyen beş yılda şube sayısı on kat artarak 500'e fırlamıştır. 1946'da el-Benna yaklaşık yarım milyon üye olduğunu iddia etmiştir. 1950'lerin ilk yarısında örgütün etkin üye sayısının 1 milyondan fazla, şube sayısının da 1500 olduğu tahmin edilmiştir.

Mısır dışında örgütün şubeleri ilkin 1937'de dört şube ile Suriye'de, sonra da Lübnan'da iki şube açılmıştır. Daha sonra Filistin, Ürdün ve Sudan'da şubeler açılmaya başlanmıştır. Hareket giderek Pakistan, Güney Sudan ve Afrika gibi Arap toprakları dışında kalan bölgelere de nüfuz etmiştir.

Hareketin siyasal bir örgüte dönüştürülmesiyle beraber, el-Benna'nın devlet tarafından izlenme dönemi de başlamıştır. İzlenmeye başlanmasının bir nedeni de, 1936'da, Kardeşler'in uğursuz antlaşma olarak nitelediği Balfour Antlaşması'nın kaldırılması için krala ve bakanlara gönderdiği mektuptur.

Hasan El-Benna ve Müslüman Kardeşler'in temel hedefi:

İslam Devleti'ni kurmak ve Müslümanların Birliği'ni oluşturmak, bunun için de, öncelikle bütün İslam topraklarının işgalden kurtulmasını sağlayarak, Müslümanları özgürlüğüne kavuşturmaktır. El-Benna, Müslüman bireyi, Müslüman aileyi, Müslüman toplumu ve Müslüman devleti, bu anlayış çerçevesinde yeniden inşa etmek istiyordu. Bu nedenle öncelikle Müslüman ülkeleri sömürü ve işgalden kurtarmak, sonra da ümmeti birleştirecek İslamî hilafeti kurmayı hedeflemişti. Dolayısıyla Müslüman Kardeşler'in en temel amacı öncelikle Müslümanların arasında birlikteliğin sağlanması, sonra da bütün yeryüzünde İslami hükümlerin uygulanmasının temin edilmesidir.

Hasan el-Benna, İslam'ın yaşanması ve tebliğ edilebilmesi için güç ve kuvvetin önemine inanmakta ve gereği için de bir takım çalışmalar yapmaktaydı. Nitekim 1938'deki beşinci konferansta vermiş olduğu bir hutbede güç ve kuvvetin İslam öğretisinin bir parçası olduğunu açıkça ifade etmiştir. Çünkü ona göre, Allah, mü'minlere, düşmanlarını korkutmaları için kendi kendilerini güçle donatmalarını emretmektedir. Güç, farklı tabakalara ayrılır; iman, birlik ve fiziki kuvvet. Herhangi bir grup, gücün bütün bu formlarına sahip olmadığı müddetçe güçlü olarak tanımlanması mümkün değildir.

1938 yılında Müslüman Kardeşler, elit kesimin siyaset üzerindeki tekeline açıkça karşı koyarak, artan militanlık içerisinde kendi siyasi gündemlerini yükseltmeye başlamışlardır. El-Benna, *en-Nezir'e* yazdığı ilk başyazıda Müslüman Kardeşler'in şimdi yeni bir safhaya girmekte olduklarını ilan etmektedir:

"Sırf propagandadan, mücadele ve eylem eşliğinde propagandaya geçiyoruz. İslami davetimizi ülkenin liderliğine yöneltiyoruz! Önde gelenler, hükümet, yöneticiler, yaşlılar, yasa-ma mensupları ve siyasi partiler... Programımızı onların ellerine tutuşturacağız ve tereddütsüz bir cesaretle bu ülkeye, İslam yolunda önderlik

etmelerini isteyeceğiz... Şayet çağrımıza cevap verir ve amacımıza götüren yolu benimserlerse onları destekleyeceğiz. Ama ikili oynamaya, imtina etmeye ve sudan sebepler ve bahaneler ardına gizlenmeye kalkarlarsa, o zaman biz, İslam'ın zaferi için çalışmayan ve İslam yönetimini yeniden kurma doğrultusunda hareket etmeyen her liderle, her bir parti ve örgüt lideriyle savaş halinde olacağız."

Hasan el-Benna'nın işgalcilere karşı tavrı çok sertti, bu işgalciler Mısır, hatta bütünyle İslam dünyasından ayrılmadıkları müddetçe de Müslümanların, Müslüman'ca yaşamalarının mümkün olmadığına inanmaktaydı. Bu nedenle, başta İngilizler olmak üzere bütün emperyal devletlere karşı bu sert tavrını hiç yumuşatmamıştır.

Hasan el-Benna, siyasi partileri, ümmeti bölen bir hizipçilik hareketi olarak değerlendirmekte ve bundan dolayı da particiliğe karşı çıkmaktadır. Özellikle de Mısır gibi işgal altında olan, yeraltı ve yer üstü kaynaklarıyla sömürülen bir ülkede birden fazla parti, işgale karşı direnci azaltan bir durum arz etmekte idi. Bu nedenle de o, tek bir partiden yanaydı.

Ancak Hasan el-Benna; bu konuşmalarına ve particiliğe karşı sert tavrına rağmen, bir Müslüman'ın siyasetle uğraşmamasını bir eksiklik olarak değerlendirmiştir. Ona göre, "Bir Müslüman, siyasi değilse ve halkının meseleleriyle ilgili görüş sahibi değilse, hiçbir zaman gerçek bir Müslüman olmayacaktır."

Hasan el-Benna'nın particiliğe karşı çıkmasına rağmen, seçimlere girmesi ve Teşkilat'ının bir kısmını siyasi parti haline getirmesi bazı kesimlerce eleştirilmiştir. Bu eleştirilere karşı el-Benna, "memleket meseleleri söz konusu olduğunda İslam'da böyle ayrımlar olmadığını, Müslüman Kardeşler'in mesajını resmi çevrelerde de yayması gerektiğini belirterek 'Bunun için en uygun platform parlamentodur' demiştir.

İhvan ve Filistin:

Hasan el-Benna'nın ve Müslüman Kardeşler'in Filistin davasına ve İslam dünyasına olan ilgileri, aslında İslami hassasiyetlerinden kaynaklanmaktaydı. Filistin davası dün olduğu gibi bugün de en hassas İslamî mesele olduğundan Müslüman Kardeşler'in hep önceliğinde olmuştur. Bunun nedeni, "Filistin'in, İslam toprakları olması, Peygamberlerin beşiği olması ve Allah'ın mübarek kıldığı Mescid-i Aksa'nın içinde olması nedeniyle her Müslüman'ın vatani ve davası" olmasıdır.

Batı destekli Siyonistlerle Filistinliler arasında 1947-48 yıllarında savaş başladığında Müslüman Kardeşler fiilen bu savaşa katılmışlardır. Müslüman Kardeşler'in Filistin'deki şubeleri nizami olmayan birlikler kurup, İnkaz veya Mukaddes Cihad Ordusu ismiyle faaliyet gösteren yerel Arap komutanların bünyesinde kuzey ve güney bölgelerde faaliyet göstermişlerdir.

9 Kasım 1947 tarihinde Arap Birliğine telgraf çeken İmam el-Benna'nın Filistin'i savunmak için Müslüman Kardeşler'den 10 bin gönüllü mücahidi bölgeye gönderme talebi reddedildiği gibi, hükümetten sınırı geçme talebi de reddedilmiştir.

İhvan üzerindeki ilk ciddi baskı 1940'ların başında başlamıştır. Bu baskının görünür nedeni İhvan'ın, Mısır kukla yönetiminin İngilizlerle beraber İkinci Dünya Savaşına girmesine gösterdiği tepki olmuştur. Çünkü İhvan, İngilizlerin gizli olarak Yahudileri silahlandığını biliyordu. Zaten Filistin topraklarında bir Yahudi devleti kurulmasının temelleri aslında 1917 Balfour Deklarasyonu ile atılmıştı.

Hasan el-Benna'nın Şehid Edilmesi:

İhvan güç kazandıkça düşmanlarının baskısı ve engellemeleri de artmaya başlamıştı. Daha önceleri sadece Mısır kraliyet gizli servisi tarafından takip edilirken, zamanla bunların yerini İngiliz, Amerikan, İsrail gizli servisleri almıştı ve bunlar akla hayale gelmedik senaryolarla, içinden zor sıyrılacakları ağlarla, komplolarla İhvan'ı yakın takibe almışlardı.

12 Ocak 1949'da Kral Faruk hükümeti İhvan'ı yasadışı ilan etmiş, bürolarını kapatmış, malvarlıklarına el koymuş, fabrikalarını kamuşturmıştır. Binlerce İhvan mensubu tutuklanmıştır. Ama ne hikmetse Hasan el Benna tutuklanmıyordu. Amaç, onu tecrit etmek ve bir suikastla ortadan kaldırmaktır.

İslam Devleti'ni kurmak ve Müslümanların Birliği'ni oluşturmak, bunun için de, öncelikle bütün İslam topraklarının işgalden kurtulmasını sağlayarak, Müslümanları özgürlüğüne kavuşturmaktır. El-Benna, Müslüman bireyi, Müslüman aileyi, Müslüman toplumu ve Müslüman devleti, bu anlayış çerçevesinde yeniden inşa etmek istiyordu. Bu nedenle öncelikle Müslüman ülkeleri sömürü ve işgalden kurtarmak, sonra da ümmeti birleştirecek İslamî hilafeti kurmayı hedeflemişti.

Hasan el-Benna Cemiyet binasından çıkarırken uğradığı silahlı saldırı sonrasında 12 Şubat 1949 Cumartesi günü gece yarısı saat 12.30'da Kasr-ı'l-Ayni adlı devlet hastanesinde ameliyat masasında ölümle pençeleşirken ne ailesinin ne de arkadaşlarının bundan haberi olmamıştır. Gerek ailesi, gerekse arkadaşları hadiseden iki gün sonra haberdar edilmiştir. Yarasının ölümcül olmadığı açık olan el-Benna'nın ameliyat masasında doktor ve yakınlarının odaya sokulmayarak kan kaybından ölmesi temin edildi. Böylece imam el Benna, yaralı olarak kurtulduğu suikasttan sonra hastanede infaz edilerek 12 Şubat 1949'da şehit edildi.

Büyük şehidin temiz cesedi toprağa verilmeden önce ailesinden kendisine yakınlığı bulunan bütün erkekler tutuklandı. Evinin etrafı polis ve askerlerle doldu. Mübarek naaşı sadece kadınların omuzlarında taşınarak evden çıkarıldı. Onun tabutunun altında yüreği yaralı babasından başka hiçbir erkek yoktu. Böylece çıkarıldıktan sonra tabutu almak isteyen polis ve askere babası şöyle haykırmıştı: "Oğlumu öldüren sizlersiniz. Şimdi de bütün insanların gözleri önünde onun cesedini alıp götürünüz ey zalimler!"

Babası, aziz şehide şöyle hitap etmişti; "Seni geceleyin kanlar akarak omuzlamıştım. Orman yılanlarının vermediği eziyeti sana, insan denen ejderler cesedini delik deşik etmekle verdiler. Vurulduğun gün, sevimli yüzünü görmek için üzerindeki beyaz örtüyü açıp, altında senin nurlu çehreni, şahadetin verdiği manevi güzelliği tatlı tatlı seyre dalıyorum. Göz yaşarır, gönül üzülür. Biz ise ancak Rabbimizin razı olacağını deriz. "Biz Allah'ın kuluysuz ve öldükten sonra da yine O'na döneceğiz."

Allah şahadetini kabul etsin ve başlattığı kutsal davasını zafere erdirmiş inşallah!

Hatt-ı İmam Çizgisi ve Baasçılık

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

İran'da 11 Şubat 1979'da gerçekleştirilen ve adına "İran İslam İnkılâbı" denilen devrim başta Müslümanlar olmak üzere dünyanın tüm ezilmiş kesimlerini önemli ölçüde etkilemişti. Hele bir türlü Marksist devrimi gerçekleştiremeyen ve halkla ilişkilerini geliştiremeyen çoğu solcu idealistler İran İslâm Devrimini ayakta alkışladılar. Belki de bu devrimin en can alıcı boyutu İslâmî olmasının da ötesinde Devrimin önderi Ayetullah Humeyni'nin ifadesiyle söylemek gerekirse; bu devrimin, mustazaf'ların devrimi oluşudur. Doğu'dan Batı'ya, Kuzeyden Güney'e tüm insanlığı etkileyen devrim zamanla etki gücünü, cazibesini yitirdi. Niçin?

Hız. Peygamber(a.s)'in hayatına baktığımızda O'nun genelde insanı merkeze alan, ondaki davranış biçimlerinin sahibi oldukları hayat anlayışından kaynaklandığını ve bu nedenle de toplumun her kesiminin hayat anlayışlarını değiştirmeleri noktasında mesajlar ortaya koyduğunu bilmekteyiz. Keza 23 yıl gibi çok kısa bir sürede bir toplumu tüm sahibi bulunduğu hayat telakkilerinden-anlayışlarından koparıp, çok farklı bir hayat telakkisine-anlayışına dönüştürmek kolay bir iş olmasa gerek. Ama Hız. Peygamber bunu gerçekleştirdi. Çünkü o, içinden çıktığı toplumu ve onların katmanlarını; zengin-fakir, genç-yaşlı, soylu-soysuz gibi ayrımlara tâbi tutmadı. Fakat bunun yerine muhatabının akıllı olması ve ihanet boyutunun olmaması gibi iki önemli hususa dikkat etti. Bu nedenle de 23 yıllık peygamberlik hayatı sona erdiğinde dünya insanlık tarihine 'Saadet Asrı' hediye etmişti. Ve bu gün saadet arayan, mutlu olmak isteyen her bireyin, her toplumun arzusu O'nun ortaya koyduğu 'Saadet Asrı' gibi bir ortama, yaşam biçimine kavuşmaktır. Bu sonuca varılmasının en temel nedeni; insanların davranışlarını değiştirmeden ya da ona öncelik tanımadan hayata ilişkin temel paradigmayı, temel kavramları değiştirmeye öncelik tanımasıdır. Zira Kur'an'ın ortaya koyduğu gerçeklerle biliyoruz ki, Mekke

müşrikleri Allah'a inanıyor ve hatta birçok konuda O'nu yaratıcı, öldürücü, tabiatı yönlendirici vs. olduğunu da teslim ediyorlardı. Peygamberin işlevi o şirk toplumunu Allah'a çağırmak değildi. Mesele o şirk toplumunu Allah'ı birlemeye, 'tevhid' akidesine çağırmak ve bunun yanında da yerlerin ve göklerin hükümrانlığının Yüce Allah'a ait olduğunu onlara bildirmektir. İşte bu temel paradigmalarmefhumlar insan düşüncesinde inşa olunduktan sonra davranışlar da buna bağlı olarak değişti ve sonuçta 'Saadet Asrı' denilen asrı da Yüce Allah nasip etti...

Peki! Bu anlattıklarımızın İran İslâm İnkılâbı ile ilintisi ne diye soracak olursanız cevap vermeye çalışayım. Bilindiği gibi İranlı Müslümanlar dinin Ehl-i Beyt çizgisinden gelen 'Şii' yorumuna tâbidirler. Bu tabi olmanın da elbette arka planı var. Kısaca ifade etmek gerekirse, İran'ın son Kisra'sı Yezd-i Cürd Hz. Hüseyin'in kayınpederidir. Zira İran'ın fethinden sonra Yezd-i Cürd'ün üç kızı da esir olan cariyeler arasındadır. Hz. Ali, Halife Hz. Ömer'den bu kızları alarak birini Hz. Ebu Bekir'in oğlu Muhammed'e, birini Hz. Ömer'in oğlu Abdullah'a, bir diğerini de kendi oğlu Hz. Hüseyin'e nikâh'ladı. Hz. Hüseyin'in oğlu Zeynel Abidin (r.a) Yezd-i Cürd'ün kızından dünyaya gelmiştir. (Ehl-i Beyt İmamları, Siraceddin Önlüer Sh.36)

İran'lı Şiiilerin Hz. Hüseyin'e ilgileri genel anlamda İslâm'a olan ilgilerinden daha ön plandadır. Hz. Hüseyin İran Şia'sında özne konumundadır. Bu, sadece son Kisra Yezd-i Cürd'ün damadı olmasından da değil, bunun siyasi arka planının da olduğu muhakkaktır. Düşününüz, bir insan sizin hidayetinize, İslâm'la müşerref olmanıza vesile oluyor ve siz o insanı tanımıyor, bilakis o insanı lânetliyorsunuz. Böyle bir anlayış olur mu? Bunun mantıkla izah edilebilir bir tarafı var mı? Malûmunuz İran, Hz. Ömer zamanında Saad b. Ebu Vakkas komutasındaki bir ordu tarafından fet-

hedildi. Bu nedenle Hz. Ömer'e ilginin daha yoğun olması, o'nun hayırla yâd edilmesi gerekmez mi? Elbette gerekir. Ne var ki, gerek yazılı ve gerekse de sözlü olarak bugünkü İran Şia'sı, Hz. Ömer'i hayırla yâd etmemektedir. Bilmiyoruz, Kerbelâ'da Hz. Hüseyin'e karşı Yezid denilen zalim ve onun gaddar komutanları o cinayeti, katliamı irtikâp etmeselerdi İran Şia'sı ya da Kûfe merkezli Arap Şia'sı hangi muhalefet gerekçesine sığınacaklardı? Hâsılı tarihte yapılan bir takım uygulamalar, yanlışlar, zulümler, katliamlar İslâm dünyasını parmparça hale getirdi. Ama bu gün artık Kerbelâ zulmünü telin ederken tüm Sünnî dünyayı Yezid olarak görmenin bir anlamı var mı? Kaldı ki elimizde Kur'an gibi bir gerçek, 'Arab'ın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap olana bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takva cihetiyledir.' diyen kutlu bir Rasul'ün sünnetine sahibiz. Ve dahası Kur'an, Sünnet ve Ehl-i Beyt gibi ortak paydamız var. Bu ortak payda bizim tüm ihtilaflarımızın halli için yeterlidir. Ama yeter ki niyetimiz 'üzüm yemek' olsun. Niyetimiz 'bağcıyı dövmek' ise hiçbir ortak payda fayda etmez...

Elbette toplumların kendi içlerinde ve yine toplumların birbirleri arasında çeşitli ihtilaflar olur, olmaması mümkün değil. Mesele bu ihtilafları nasıl halledeceğimiz, ihtilafların halli için müracaat kaynaklarımızın neler olacağı meselesidir. İran İslâm inkılâbının önderi İmam Humeyni'de işte bu temel soruna çözüm içeren söylemler ve uygulamalar vardı. Hatta o büyük insanı dinlerken o, aklımıza iki şey getiriyordu; insanın müşküllerini çözüm için onun aidiyetine bakmaksızın onu insan olarak görme ve müşküllerine de İslâm ile çözüm üretme. Bağdat'taki bir Sünnî de, Basra'daki bir Şii de ve keza Erbil'deki bir Kürt de onun ilgi alanındaydı. Ve tabii ki Nikaragua'da Amerikan emperyalizmine karşı mücadele eden halk da İmam'ın ilgi alanındaydı. Tekrar hatırlayalım, onun o temel söylemlerinden bazılarını: 'Şiilik de yok, Sünnilik de yok. Ancak İslâm var.' 'Ne Doğu, ne Batı. Ancak İslâm!'

Şimdi Allah aşkına kafamızı iki elimizin arasına koyalım ve düşünelim: Allah bizleri Şii ya da Sünni olmak için mi yarattı? Ya da Arap, Kürt, Türk, Çerkez, Çin, Çingene olmak için mi yarattı? Hayır! Kur'an'ın ifadesiyle Allah bizi insan olarak yarattı ve gerekçesi de; 'Biz insanları ve Cin'leri ancak ibadet etmeleri için yarattık.' (Zariyat/56) Yani ibadet etmek, O'na kulluk etmek için yaratıldık. Öyleyse nedir derdimiz? Nevzuhur Kutlu Doğum Haftası münasebetiyle Hz. Ali'nin (r.a) bir veciz sözü bilbordları süsledi geçtiğimiz günlerde: 'İnsanlar ya din'de kardeşlerin ya da yaratılıştaki eşdeğerlerin.' şeklinde. İşte İmam'ın da kafasındaki, insanlara İslâm'a yaklaşımındaki temel espri bu idi. Şimdi

bilhassa İranlı kardeşlerime seslenmek istiyorum; Lütfen sorunuz kendinize, İmam hayatta olsaydı zalim Esed rejiminin yanında yer alır mıydı? Bunca katliama seyirci kalır mıydı? İsterseniz çeşitli gerekçelerle dışlamaya çalıştığınız Mir Hüseyin Musavi, Muhammed Hatemi, Ayetullah Kerrubî, Hadi Hüsrevşahi ve Ali Ekber Muhteşimi'ye sorun bakalım; 'Dar'ut takrib' projesi çerçevesinde Güney Lübnan'da SAYDA merkezli kurulan ve başına da Sünni/Hanefi tercihlî Şeyh Mahir Mahmud'un getirildiği "İslâmî Âlimler Topluluğu" hangi nedenle kuruldu? İmam bu topluluğa niçin önem verdi, niçin destekledi? Zira bu topluluğun bünyesinde hem Şeyh Said Şaban ve hem de Şeyh Hüseyin Fadlallah var idi. Yani Ortadoğu'nun en netame- li coğrafyası olan Lübnan'da Şiilerin ve Sünnilerin önde gelenlerinin bir arada çözüm üretmek, müşkülleri halletmek için oluşturdukları bir topluluk İmam'ın 'Şiilik de yok, Sünnilik de yok, ancak İslâm var.' söyleminin hayata geçirilmesinden başka bir şey miydi?

Hama katliamı Humeyni'ye rağmen yapılan bir katliamdır. Zira biliyoruz ki, katliam öncesi Suriye İhvanının önde gelenlerinden Said Havva, Adnan Saadeddin ve Beyanuni'nin temsilcileri İmam'la görüştüler. İmam devam etmekte olan İran-Irak Savaşı'nı gerekçe göstererek yardımcı olamayacağını ve ama böyle bir hareketi başlatmamlarını da telkin etti. Buna rağmen Suriye İhvanı Hama'da harekâtı başlattı ve zalim Hafız Esed ve onun kardeşi Rifat Esed'in katliamı sonucu on binlerce Hama'lı kardeşimiz hayatını kaybetti... O günden sonra Hafız Esed Humeyni ile görüşmek istedi. Fakat Humeyni o zalimin ve zalime fırsat verenlerin eylemlerini hiçbir zaman tasvip etmediği için hayatı boyunca Hafız Esed ile görüşmedi. Kaddafi'nin de tüm arzularına rağmen onu da kabul etmedi...

Şimdi yaşadığımız coğrafyada Suriye merkezli, yaklaşık bir yıldan fazla bir zamandan beri katliam yaşanıyor. Bu katliamın tahrikçileri, işbirlikçileri vs. olabilir. Ama sonuçta fiilen sayıları binleri bulan mazlum insanlar katlediliyor. Hiçbir stratejik gerekçe bu katliama göz yumulmasına meşruyet kazandırmaz. Hele hele İran gibi İslâm adına inkılâb yapmış ve keza Kudüs işgalcisi Siyonist rejime karşı mücadele etmeleri için Siyonistlerin burunlarının dibinde, Güney Lübnan'da 'Hizbullah' gibi bir yapılanmaya önayak olmuş bir İran'ın Beşşar Esed rejimine ve onun katliamlarına destek olmasının hiçbir mazereti olamaz. İnkılâbi çizgi, refleks buna asla izin vermez. Humeyni'nin ruhu, felsefesi bunu tasvip etmez. Keza Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar'ın bu katliamlar karşısında ortaya koydukları yaklaşımlar doğru da olabilir, yanlışta. Mesele birilerinin yanlışına bakarak bir

başka yanlışı devam ettirmeye neden olamaz-olmamalıdır. Deniliyor ki; adı geçen üç ülke Sünni bir anlayışla Beşşar Esed rejiminin devamına izin vermek istememektedirler. Bu yüzden de Suriye rejimi muhaliflerine her türlü stratejik, enformatik ve lojistik desteği bu ülkeler yapmaktalar. Bu söylenenler de doğru olabilir. Fakat bu doğruların hiç birisi Suriye’de akan kanların doğruluğuna karine teşkil etmez.

Bakınız 1 Nisan 2012’de İstanbul’da ‘Suriye’nin Dostları’ konferansı tertiplendi. Bu konferansta Suriye’deki sorunlara çözüm arandı. Doğru, öne çıkan en temel çözüm önerisi Beşşar Esed rejiminin bir an önce son bulması oldu. Buna en çirkin, hatt-ı imam çizgisiyle örtüşmeyen ilk tepki İran Meclis Başkanı Laricani’den geldi ve ‘Suriye’nin Düşmanları’ konferansı olarak nitelendirdi adı geçen konferansı... Diğer yandan Amerika’nın desteği ile işbaşına gelen ve onun isteği ile Irak Başbakanlığı’nı yapan veya Afganistan’ın Karza-i’sinin Irak versiyonu olan Nuri El-Maliki adı geçen konferans nedeniyle adeta Türkiye’yi ‘düşman’ ilan etti. Laricani’ye de, Maliki’ye de düşen ilk görev Türkiye’yi kınamadan önce Suriye’deki rejim ve onun tatbikçisi olan Esed yönetiminin insanî ve İslâmî açıdan kritiğini yapmak ve bu rejimin ipliğini pazara çıkartmak olmalı idi. Bilhassa hem İran hem de Irak yönetimlerine sormak gerekir; Sekiz yıl süren İran-Irak Savaşı’nın mucidi, devam ettiricisi kimlerdi ve sizler hangi yönetimin son bulmasını istediniz Irak’ta? Allah aşkına kendinizi akıllı, âlemi ahmak sanmayınız lütfen! İmam Humeyni’nin gerçekleştirdiği İslâm inkılâbı’nı yıkmak için Saddam’ı yani Irak Baas rejimini yani Hıristiyan Mişel Eflâk’ın rejimini yani Suriye’deki bu günkü Baas rejiminin ikiz kardeşi olan rejimi İran’ın üzerine saldırtan kimlerdi? Amerika, İsrail ve müttefikleri değil mi? Ve Humeyni bu savaşı tanımlarken hep; ‘bize tahmil edilen savaş’ tabirini kullandı ve sonuna kadar da bu savaşta meşruiyet çizgisini devam ettirdi. Öyle ki 1973-1974 petrol krizinde İran Şahı’nın elde ettiği petrodolar’la alınan birçok silahı Irak’a karşı kullanmadılar bile. Niçin? Sivil halka zarar verir gerekçesi ile!..

Şimdi hem İranlı hem de Iraklı kardeşlerimiz ve hatta Hasan Nasrallah ve ekibi tekrar tekrar düşünmeliler; dün İran’a tahmil edilen ve sekiz yıl süren yüz binlerce cana mâl olan savaşa karşı bile ‘sivillere zarar verir’ gerekçesi ile elindeki silahı kullanmak istemeyen bir anlayış-din anlayışı, bugün ne oldu da Beşşar Esed rejiminin tamamı sivil olan binlerce insanı katletmesine seyirci kalınıyor? Dini anlayışınız mı değişti, yoksa Hatt-ı İmam çizgisinden mi koptunuz? Beyler aklınızı başınıza alın! Bu katliam Şii’ye de, Sünni’ye de, Arab’a, Türk’e, Kürd’e ve Fars’a hiçbir şey kazandırmaz,

kaybettirir. Çelişkiye son verin. Ya dün Saddam’ın başında olduğu Irak Baas rejimine karşı mücadeleleniz yanlıştı ya da bugün Beşşar Esed rejiminin başında bulunduğu Suriye Baas rejiminin yanında durmanız yanlıştır. Buna bir karar verme zamanı geldi de geçiyor da...

Türkiye, 11 Şubat 1979’da gerçekleştirilen Devrim karşı ne o gün, ne de bugün yıkma-yok etme gibi bir eyleme girişmedi. Devrim günlerinde Türkiye’nin Tahran Büyükelçisi olan Tanju Bleda’nın hatıraları ortada ve keza bizlerin de devrimle beraber İran’a gösterdiğimiz yakınlık (İslâm’dan yana) bilinmekte. Resmi düzeyde, devrim sonrası ki 12 Eylül 1980 ihtilâli olmuştu Türkiye’de, Türkiye’nin Başbakan’ı Bülend Ulusu ve yine Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün’ün Tahran’ın yeni yönetimi ile olan yakın ilişkileri, İmam Humeyni’nin Bülend Ulusu’yu kabulündeki yakınlık tarihteki yerini almıştır. Devrimden bu yana ne zaman İran’ın ayağına bir taş değse Türkiye tercihini İran’dan yana kullanmıştır. Bugün de Suriye ölçeğinde ortaya çıkan tabloda aslında Türkiye, evet laik Türkiye Hatt-ı İmam çizgisinde duruyor. Ve üstelik de Türkiye olaya Şii-Sünni ya da Arap-Türk ekseninde yaklaşmıyor.

Hatt-ı İmam çizgisinin önemli bir gereği Baas rejimine karşı olmaktır. Türkiye dün Saddam ve onun rejimine karşı idi keza bugün de Beşşar Esed rejimine karşı. Bunda bir çelişki yok. Olayı Sünni-Şii ekseninde değerlendirmek de keza Hatt-ı İmam çizgisine uymaz. Eğer sizler de İmam’a ve onun içtihadına ‘evet’ diyorsanız yapmanız gereken Irak Baas’ına karşı olduğunuz gibi, Suriye Baas’ına da karşı olmaktır. Hem diyelim ki; Türkiye, Suudi Arabistan, Katar, Sünni bir eksen oluşturdu. Keza İran, Irak, Suriye ve Güney Lübnan da Şii bir eksen oluşturdu. Tamam, bu eksenler de çarpışmaya başladılar, sonuç ne olur? İsrail, Amerika ve İslâm düşmanları kazanır. İsrail’in iki elini ovuşturarak olayları seyretmesi ve Amerika’nın bir türlü olaya müdahil olmaması ve yine İsrail’in İran’a müdahalesine izin vermemesi bunların iza-hı-ispatı değil mi?

Önce insanlık adına ve sonra aidiyetimiz gereği zulme, zalime hiçbir önkoşul öne sürmeden karşı olalım. ‘Hilful-Fudul’ mantığı ile insanı yakan ateşi söndürelim. Kur’an, Sünnet, Ehl-i Beyt çizgisinde ortak payda oluşturarak, bu kriterlerle uyumlu İslâm büyüklerinin görüşlerine ve hakemliğine müracaat ederek sorunlarımızı biz çözelim. Müşküllerimizin hallini ‘zulüm’ imalatçılarına bırakmayalım. Bilhassa Suriye bağlamında ortaya çıkan Şii-Sünni ayrışmasına ‘Hatt-ı İmam’ çizgisinde yaklaşalım, yani; ‘Ne Şii- Ne Sünni, Ancak İslâm’ çizgisinde...

“Bosna Savaşı’nda Utandığım An”

Alan LITTLE / BBC’den Aktaran: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

Srebrenitsa’da Yas Tutan Kadınlar

Durup durup aklıma gelen bir an var: Yaşlı bir adam ormandan çıkıp bana doğru yürüyor. Güzelim yeşil vadi, sonbaharın sarı-kahve tonlarına dönmeye başlamış. Soğuk, nemli bir sabah. Yaşlı adam, Bosna’nın orta kesimlerindeki Yayçe kasabasından sürülen 40 bin kişiden biri. Güvenli bir yere ulaşmak için iki gündür yürüyorlar. Bosna savaşı, çatışma sözlüğüne garip bir hüsnütabir kazandırmıştı: Etnik temizlik. Bunlar da onun son kurbanlarıydı. Adama kaç yaşında olduğunu sordum. 80 yaşındaymış. “Müslüman mısınız, Hırvat mı, sorabilir miyim?” dedim. Verdiği yanıt, yıllar sonra hala utançtan yüzümü kızartır: “Ben,” dedi, “Müziyenim.”

Biz gazetecilerin bu çok yönlü, suçsuz ve başarılı insanların hayatlarını, bize kolay gelen etnik yaftalara indirgemesine yapılmış bir serzenişti.

Yanlış anlaşılan savaş

Batılı demokrasiler savaşı yanlış anladı. Yıllarca. ‘Kadim etnik hınçlar’ dendi. ‘Tüm taraflar eşit oranda suçlu’ dendi. ‘Balkanlar böyle’ dendi. ‘Yapılacak bir şey yok’ dendi. Doğru değildi. Mülteciler çatışmadan kaçmıyordu. Hatta çoğu kez çatışma bile olmadı - tarafların askeri güçleri arasındaki eşitsizlik buna imkan vermiyordu. Aslında Bosna’da kasaba kasaba dolaşp, insanları evlerinden süren dev bir askeri mekanizma

vardı. Binlerce kişi öldürüldü; çok daha fazlası toplama kamplarına götürüldü, buralarda bazılarına işkence edildi, tecavüz edildi.

Alan Little 1992’de Saraybosna’da

Savaş 44 ay sürdü. Her bir gününde ortalama 100 kişi öldü. 3,5 yıldan fazla bir süreyle. Batılı demokrasiler olan biteni kararsızlıkla kıvrınarak izledi. Ta ki tek bir katliam, Srebrenitsa’da yaşananlar dünyayı harekete geçirene dek. Ama Srebrenitsa’nın üç yılı aşkın bir süredir ülkede yaşananlardan tek farkı, aynı şeylerin daha büyük boyutlarda cereyan etmesiydi. Müziyenle tanışmamdan birkaç gün sonra, savaş beni de yakından ve canımı derinden yakarak vurdu. Beraber yaşadığımız bir olayda, birlikte çalıştığım, güvenliğinden kendimi sorumlu hissettiğim biri, kameramanım öldü; ben hayatta kaldım. 25 yaşındaydı; Zagreblı, cesur ve yaratıcı bir film yönetmeniydi. Komikti, karizmatikti, savaştan nefret ediyor ama yakından belgelenmesi gerektiğine inanıyordu. Naaşını alıp, dar dağ geçitlerinden geçerek yurduna, Hırvatistan’a götürdük. Cenazesinde hepimizin kalbi kırıldı. Ben kahır ve öfkeden felç olmuş gibiydim; bu savaşı körükleyen tutkuları, intikam ve karşı intikam döngüsünü bir anlığına da olsa yüreğimde hissettim.

Eve dönünce

Savaş muhabirleri işlerini çok sever ve bu yüzden de pişmanlık duyar. Ama bazen bu iş insanı tüketir. Savaştan eve döner ve insanların kayıtsızlığı karşısında umutsuzluğa kapılırsınız. İnsanlar savaşı sorar, ama siz yanıtlarken gözleri donuklaşır, dinlemediklerini hissedersiniz. Bu yüzden orada bulunmuş başkalarını ararsınız. Hyde Park’ta dolaşırken, kara mayını olabilir diye bir seziyle, çimenlerden yürümezsiniz. Oxford Caddesi’ndeki binaların tepelerinde keskin nişancı arar gözleriniz. Ve bir an önce geri dönmeye can atarsınız.

“Yalınayaklar Koleji”

Derleyen: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

Hindistan'ın Rajasthan bölgesinde bulunan sıra dışı bir okul, çoğu okuma yazma bilmeyen köylü kadın ve erkekleri kendi köylerinin güneş enerjisi mühendisleri, sanatkârları, diş hekimleri ve doktorları olmak üzere yetiştiriyor. “Yalınayaklar Koleji” adlı okulun kurucusu Bunker Roy, okulun nasıl işlediğini anlatıyor: “Sizi başka bir dünyaya götürmek istiyorum ve sizinle, günde 1 dolardan az kazanan fakir insanlarla aramdaki 45 yıllık aşk öyküsünü paylaşmak istiyorum. Hindistan’da çok elitist, züppece pahalı bir eğitim aldım ve bu beni neredeyse mahvetti. Diplomat, öğretmen ya da doktor olmaya yönlendirilmişim ve her şey planlanmıştı. Sonra bunları bırakıp 3 yıl boyunca Hindistan squash şampiyonu oldum. (Gülüşmeler)

Bütün dünya önümdeydi, her şey ayaklarımin altındaydı. Hiçbir şeyi yanlış yapmazdım. Ama daha sonra şüphelenmeye başladım. Bir köye gidip yaşamak, çalışmak ve neye benzediğini görmek istedim. Bu yüzden 1965 yılında Hindistan’ın Bihar eyaletinde yaşanan kıtlığı görmeye gittim. Ve hayatımda ilk defa açlığı, ölümü; açlıktan ölen insanları gördüm. Bu, benim hayatımı değiştirdi. Eve döndüm ve aneme şöyle söyledim: ‘Bir köyde yaşamak ve çalışmak istiyorum.’ Annem komaya girdi. (Gülüşmeler)

- “Bu da nesi? Bütün dünya ayaklarının altında, en iyi işler seni bekliyor ve sen, bir köye gidip orada yaşamak istiyorsun. Yolunda gitmeyen bir şeyler mi var?”

- Ben de ona, ‘Hayır, çok iyi bir eğitim aldım ve bu beni düşünmeye sevk etti. Ben de ken-

dimce insanlara bir şeyler vermek istiyorum’ dedim.

- “Köyde ne yapmak istiyorsun? Orada ne iş, ne de para; ne güvenlik, ne de umut var” dedi.

Ben de ‘Ben orada yaşamak ve 5 yıl boyunca kuyu kazmak istiyorum.’

-“5 yıl boyunca kuyu kazmak mı? Hindistan’daki en pahalı okullara ve kolejlere gittin ve şimdi 5 yıl boyunca kuyu kazmak mı istiyorsun?”

Uzun bir süre benimle konuşmadı; çünkü ailemi küçük düşüreceğimi düşünüyordu. Yoksul insanların sahip olduğu ve asla ortaya konmamış, hiçbir zaman tamamlanmamış, saygı duyulmamış, geniş alanlarda uygulanmamış en sıra dışı bilgi ve becerilere eriştim. Ve yoksullar için bir “Yalınayaklar Koleji” açmaya karar verdim. Okul, yoksul insanların, önemli olduğunu düşündüğü şeyleri öğretecekti. Köye ilk defa gittiğimde köyün yaşlıları geldiler ve

- Polis için mi çalışıyorsun?” diye sordular.

- Hayır’ dedim. (Gülüşmeler)

- Sınavlarda başarısız mı oldun?”

- Hayır’ dedim.

- Hükümet görevlisi değil misin?” diye sordular.

- Hayır’ dedim.

- Burada ne işin var; neden buradasın? Hindistan’ın eğitim sistemi sizi Paris, Yeni Delhi, ya da Zürih’e yöneltir. Sen bu köyde ne arıyorsun? Senin bize söylemediğin bir sorunun mu var?”

'Hayır, açıkçası sadece yoksullar için bir kolej kurmak istiyorum. Okulda sadece yoksulların önemli olduğunu düşündüğü şeyler öğretilecek' dedim.

Yaşlılar bana derin ve anlamlı nasihatlerde bulundular;

- "Lütfen kuracağın koleje diplomalı ve kalifiye birini getirme" dediler. Bu yüzden "Yalınayaklar Koleji" Hindistan'da bir master ya da doktora dereceniz varsa, kabul edilemeyeceğiniz tek kolejdur. Bizim okulumuzda eğitim görebilmeniz için üniversiteden ayrılmış ya da kovulmuş olmanız gerekiyor. Ellerinizle ve haysiyetinizle çalışmak zorundasınız. Topluma sunacağınız bir yeteneğiniz olduğunu ve onlara hizmet edeceğinizi göstermek zorundasınız. Böylece "Yalınayaklar Koleji"ni kurdum ve profesyonelliği yeniden tanımladık.

Profesyonellik nedir?

Profesyonel; yetenek, güven ve inancın bir bileşenidir. Su kâhini bir profesyoneldir. Ebe, bir profesyoneldir. Kırık-çıkıkçı bir profesyoneldir. Bunlar dünyanın her yerinden profesyoneller. Ulaşımı zor olan her köyde onları bulabilirsiniz. Bu kişileri ortaya çıkararak, sahip oldukları bilgi ve yeteneklerin evrensel olduğunu göstermek istedik. Bu bilgi ve yetenekler kullanılmalı, bugün bile önemli oldukları tüm dünyaya gösterilmeli.

Kolej, Mahatma Gandhi'nin yaşam ve iş yapma biçimini örnek alarak işliyor. Yerde yemek yer, yerde uyur, yerde çalışsınız. Yazılı kontrat yoktur. Benimle 20 yıl yaşayabilir; ya da yarın gidebilirsiniz. Ve kimse aylık 100 dolardan fazla kazanamaz. Yalınayaklar Koleji'ne para için geliyorsanız, hiç gelmeyin. Yalınayaklar Koleji'ne çalışmak ve mücadele etmek için gelebilirsiniz. Burası, çabalayarak düşünceler üretmenizi istediğimiz bir yer. Düşünceniz ne olursa olsun, gelin ve deneyin. Başarısız olmanız hiç önemli değil. Yaralı bereli tekrar başlayın. Burası öğretmenin öğrenci, öğrencinin de öğretmen olduğu tek kolejdur; Ve, diploma vermeyen tek kolej. Diplomanızı hizmet ettiğiniz toplum verir. Duvara mühendis olduğunuzu gösteren bir kâğıt parçası asmanıza gerek yoktur.

Bunu söylediğimde,

- "Peki, bize bu yaptığının mümkün olup olmadığını göster. Gösteremezsen, hepsi lagaluga'dan başka bir şey değildir" dediler.

Böylece ilk "Yalınayaklar Koleji"ni 1986 yılında kurduk. Kolej, okuma yazması olmayan 12 yalınayak mimar tarafından metrekaresi 16,5

dolara inşa edildi. Binada 150 kişi yaşadı ve çalıştı. 2002 yılında Ağa Han Mimarlık Ödülü'nü kazandılar. Hemen sonra, işin arkasında bir mimar olduğundan şüphelendiler. Onlara;

- "Evet, planları bir mimar yaptı; ama koleji inşa eden yalınayak mimarlardı" dedim. Bize inanmadıkları için, 50.000 dolarlık ödülü iade eden tek kuruluş olduk. Ve açıkçası Tilonia'nın yalınayak mimarlarına çamur atmaya çalıştıklarını düşündük. Oldukça etkili, kâğıt üstünde işinin uzmanı olan bir çiftçiye;

- "Burada nasıl bir şey yetiştirebilirsiniz?" diye sordum. Toprağa şöyle bir baktı ve;

- "Unut bunu, buradan bir şey çıkmaz. Değmez. Su yok, sadece taşlı toprak" dedi. Gözler bana çevrilince;

- "Tamam, köydeki yaşlı adama gidip, burada ne yetiştirebileceğimi soracağım" dedim. Sessizce bana bakıp şöyle dedi:

- "Şunları, şunları ve şunları ekersen yetişecektir." Bu resim (yeşil ağaçlarla kaplı bir resmi göstererek) oranın şu anda neye benzediğini gösteriyor.

Çatıya çıktığımda kadınlar bana şöyle dedi:

- "Burayı temizleyin. Bu işi erkekler yapmalı; çünkü biz, bu teknolojiyi erkeklerle paylaşmak istemiyoruz. Bu sayede çatı, su geçirmez olacak." (Gülüşmeler)

Bir miktar palmiye özü, bir miktar idrar ve bilmediğim başka malzemelerden oluşuyordu; ama sızıntıyı önliyordu. 1986'dan beri sızdırmadı. Kadınlar bu teknolojiyi erkeklerle paylaşmayacaklar. (Gülüşmeler)

Tamamen güneş enerjisiyle çalışan tek kolejdur. Tüm enerji güneşten sağlanıyor. Çatıda 45 kilowattlık paneller var. Önümüzdeki 25 yıl daha böyle olacak. Güneş parladıkça enerji problemimiz olmayacak. İşin güzel yanı; bu sistem, hiç koleje gitmemiş, sadece 8 yıllık temel eğitim almış Hindu din adamı tarafından kuruldu. Güneş enerjisi hakkında, tanıdığım herkesten daha fazla bilgisi olduğunu garanti ederim.

Yalınayaklar Koleji'nde yemekler, güneş enerjisiyle pişer. Güneş enerjisiyle çalışan bu fırını kadınlar kurar. Okuma yazması olmayan kadınlar bu sofistike fırın sistemini kurdular. Güneş enerjisiyle çalışan parabolik bir Scheffler fırını. Ne yazık ki, yarı yarıya Alman olsalar da çok hassaslardı. (Gülüşmeler)

Bu kadar hassas bir Hindistanlı kadın bulamazsınız. Bu fırını kesinlikle son santimetresine kadar yapabilirler. Güneş enerjisiyle çalışan fi-

rın sayesinde her gün iki, ayda 60 öğün yemek çıkarıyoruz.

Bir diş hekimimiz var; kendisi, bir büyükanne. Okuma yazması olmayan bir diş hekimi, 7000 çocuğun diş sağlığıyla ilgileniyor.

Yalınayak teknolojisi:

1986'dan beri çatıda biriken yağmur sularını topluyoruz. Bunu mimarlar ya da mühendisler olmadan, kendi başımıza düşündük. Bu sayede çok az su israf oluyor. Tüm çatı yer altında bulunan 400.000 litrelik bir tanka akıyor ve böylece suyu israf etmemiş oluyoruz. Yağmur sularını topladığımız için, 4 yıllık kuraklık olsa bile hâlâ yeterli içme suyumuz olacak.

Çocukların yüzde 60'ı okula gitmemiş; çünkü koyunlara, keçilere ve diğer hayvanlara bakmaları gerekiyor. Biz de çocuklar için geceleri ders yapılacak bir okul kurmaya karar verdik. Tilonia'nın gece okulları sayesinde 75.000'den fazla çocuk eğitim aldı. Okul, çocukların hayatlarına uygun hale gelmişti, öğretmenlerinkine değil. Bu okullarda ne öğretiyoruz? Yurttaşlık, tarlanızı nasıl ölçebilirsiniz, tutuklanırsanız ne yapmalısınız, hayvanınız hastalanırsa ne yapmalısınız? Gece okullarında öğrettiklerimiz bunlar.

Tüm okullar güneş enerjisiyle aydınlanıyor. Her 5 yılda bir seçimler düzenliyoruz. 6-14 yaş arası çocukları bu seçim sürecine dâhil ediyoruz ve bir başkan seçiyorlar. Başkanları 12 yaşında. Gündüzleri 20 keçi güdüyor; ama akşamları başkanlık yapıyor, kabinesi var. Eğitim Bakanı, Enerji Bakanı, Sağlık Bakanı var. 7.000 çocuğun eğitim gördüğü 150 okulu gözlemliyor ve denetliyorlar. 5 yıl önce Dünya Çocukları Ödülü'nü kazandı ve İsveç'e gitti. Hayatında ilk defa köyünden dışarı çıkmıştı. İsveç'i hiç görmemişti. Olanlardan dolayı gözleri büyülenmedi. Orada bulunan İsveç Kraliçesi bana döndü ve şöyle dedi:

- "Bu çocuğa, kendine güveninin nereden geldiğini sorar mısın? Sadece 12 yaşında; ama hiçbir şey gözlerini kamaştıramadı."

Hemen solunda bulunan kız bana döndü; dimdik, Kraliçeye bakarak şöyle dedi:

- "Lütfen kendisine, benim başkan olduğumu söyleyin." (Gülüşmeler-Alkışlar)

Okuma yazma oranı çok düşükken bazı şeyleri kuklalarla anlatırdık. Kuklalar bizim iletişim araçlarımızdı. Jokhim CHacha adında 300 yıllık bir kuklamız var. Kendisi benim psikanalistim ve öğretmenim; doktorum ve avukatım, bağışçım. Aslında bağış toplar ve anlaşmazlıklarını

çözer. Köyümdeki sorunlara çözüm bulur. Köyde bir gerginlik varsa, okula devam azaldıysa; öğretmenle veli arasında bir sürtüşme yaşandıysa kukla, tüm köyün gözü önünde öğretmeni ve veliyi yanına çağırır ve şöyle der:

- "Tokalaşın; okula devam düşmemeli." Bu kuklalar Dünya Bankası raporlarının geri dönüşüm ürünlerinden yapıldı. (Gülüşmeler-Alkışlar)

Güneş enerjisiyle çalışan köylerin bu yerleştirilmiş ve açıklığa kavuşturulmuş yaklaşımlarını bu eğitilmiş insanlar sayesinde Ladakh'tan Bhutan'a tüm Hindistan'a yaydık. Ladakh'a gittiğimizde hava -40 dereceydi. Altına gireceğimiz bir çatı bulmalıydınız; çünkü her yer kar kaplıydı. Oradaki bir kadına şunu sorduk:

- "Güneş enerjisinden elde edilen elektrikten nasıl faydalandınız?" Kadın, bir dakika düşündükten sonra yanıt verdi: "İlk defa kışın, kocamın yüzünü görebiliyordum." (Gülüşmeler)

Afganistan'a giderken, Hindistan'dan aldığımız bir ders vardı: Erkekler eğitilemezdi. (Gülüşmeler)

- Erkekler kusursuz, hırslı, dürtüsel olarak değişkendirler ve tüm istedikleri, bir diploma-dır. (Gülüşmeler)

Dünyanın her yerinde aynı eğitim vardır, erkekler diploma isterler. Neden? Çünkü onlar köyü terk ederek şehirde çalışmak isterler.

Harika bir çözüm yolu geliştirdik: Büyükan-neleri eğitmek.

- Bugün dünyada en iyi iletişim yolu nedir?

- Televizyon.

- Hayır!

- Telgraf.

- Hayır!

- Telefon.

- Hayır; bir kadına anlatın! (Gülüşmeler-Alkışlar)

Afganistan'a ilk kez gittiğimizde üç kadın seçtik ve onları Hindistan'a götürmek istediğimizi söyledik.

- "İmkânsız" dediler: "Evlerinden bile çıkmıyorlar ve siz onları Hindistan'a mı götürmek istiyorsunuz?"

- "Bir ayrıcalık tanıyarak, onlarla birlikte kocalarını da götüreceğim" dedim. Kocalarını da onlarla birlikte götürdüm. Elbette kadınlar, erkeklerden çok daha zeki-ydi. Bu kadınları altı ay içinde nasıl değiştirebilirdik? İşaret dili. Yazıyla

anlaşamazsınız. Aynı dili konuşamazsınız; ama işaret diliyle anlaşabilirsiniz. Ve altı ay içinde birer güneş enerjisi mühendisi olabilirler; kendi köylerine geri döndüklerinde bu sistemi kurabilirler. Geri dönen kadınlar, gittikleri ilk köyde bir atölye çalışması düzenlediler. Afganistan'da enerji ihtiyacını güneşten karşılayan ilk köy, bu üç kadın sayesinde bunu başardı.

Bu kadın (Gül bahar), sıra dışı bir büyükanne. 55 yaşında ve kendisi Afganistan'da 200 evi güneş enerjisiyle çalışır hale getirdi. Kurduğu sistemler çökmedi. Afganistan'da bir mühendislik firmasına gidip, firmanın müdürüne AC ve DC akımlar arasındaki farkı anlattı. Adam bunu bilmiyordu. Bu üç kadın, 27 başka kadını eğitti ve Afganistan'da güneş enerjisiyle çalışan köy sayısı 100'e çıktı.

Afrika'ya gidip, aynı şeyi yaptık. Bir masada oturan sekiz-dokuz farklı ülkeden kadınlar, birbirleriyle konuşuyor, ancak söylediklerinden tek kelime bile anlamıyorlardı; çünkü hepsi farklı diller konuşuyorlardı. Ama beden dilleri mükemmeldi; birbirleriyle anlaşabiliyor ve bu sayede güneş enerjisi mühendisi haline geliyorlardı.

Sierra Leone'ye gittiğimde, gecenin köründe köye gelen bir bakan olduğunu duydum. Köye girdiğinde;

- "Nasıl oldu bu iş?" demiş. Onlar da,

- "Bu iki büyükanne..." diye anlatmaya başlamışlar.

- "Büyükanne mi?" Bakan olanlara inanamamış,

- "Nereye gittiler?"

- "Hindistan'a gittiler ve geri döndüler."

Doğruca Başbakan'a gidip,

"Sierra Leone'de güneş enerjisiyle elektrik üreten köy olduğunu biliyor muydun?" demiş. Başkan,

- "Hayır!" demiş ve kabinenin yarısı ertesi gün bu büyükannele görmeye gitmiş:

- "Nasıl oldu bu iş?"

Daha sonra beni davet edip,

- "Bana 150 büyükanne eğitebilir misin?" dedi.

- "Hayır Başkan, yapamam" dedim: "Ama onlar yapabilirler, eğittiğim büyükannele yapabilirler." Başkan Sierra Leone'deki ilk "Yalınayaklar Eğitim Merkezi"ni kurdu. Burada 150 büyükanne eğitim aldı.

Gambiya:

Gambiya'ya bir büyükanne seçmeye gittik. Köye vardığımda hangi büyükanneyi seçmem gerektiğini biliyordum. Halk bana, birilerini göstererek,

- "Bu iki kadını al" dedi. Ben,

- "Hayır!" dedim: "Şu iki kadını almak istiyorum."

- "Neden?" dediler.

- "O, dil bilmiyor ve onu tanımıyorsun." Onlara,

- "Beden dilini sevdim, konuşma tarzını beğendim" dedim.

- "Kocasını aksini biridir, göndermesi zor" dediler. Kocasını çağırdım; geldi; kasıntı, politik, eli kolu oynayan biriydi;

- "Mümkün değil" dedi.

- "Neden?"

- "Ne kadar güzel olduğuna bak, olmaz!"

- "Evet, gerçekten çok güzel" dedim.

- "Ya Hindistanlı bir adamla kaçarsa?" En büyük korkusu buydu. Ona,

- "Mutlu olacak ve seni telefonla arayacak" dedim.

Bir büyükanne olarak gitti; ama bir kaplan gibi geri döndü. Uçaktan indi ve deneyimli biriymişçesine basınla konuştu. Ulusal basını etkiledi ve yıldız oldu. Altı ay sonra geri döndüğünde,

- "Kocan nerede?" dedim.

- "Bilmem, bir yerlerdedir; hiç önemli değil" dedi. (Gülüşmeler)

Başarı öyküsü. (Gülüşmeler-Alkışlar)

Şunu söyleyerek bitirmek istiyorum: Çözümleri dışınızda aramayın, içinde arayın ve daha önce bu sorunları çözmüş insanları dinleyin. Onlar, dünyanın her yerindeler. Üzülmeyin. Dünya Bankası'nı değil, sahadaki insanları dinleyin; dünya'daki tüm çözümler, onların ellerinde. Mahatma Gandhi'nin bir sözüyle bitiriyorum: "Önce sizi umursamazlar, sonra size gülerler, sonra savaş açarlar; sonra siz kazanırsınız."

Teşekkürler." (Alkışlar)

(Kaynak: http://www.ted.com/talks/lang/tr/bunker_ray.html)

Mefâtihu'l Gayb (Gaybın Anahtarları)

Muhammed İMAMOĞLU

TAKDİM

2012 kıyamet senaryosunu Mayalar ortaya atmıştı. Maya takviminde 12 Aralık 2012'de Dünya'nın manyetik dengesi değişiyor; kıyamet kopuyor. Korkulu bekleyiş doğuran bu öngörüyü Hollywood bile ciddiye aldı, epeyce gişe hâsılatı yapan '2012' filmini çekti. Dünyada 2012 furyası esmekte. Öyle ki tevhid eksenli uyarıcı kitaplarıyla tanıdığımız Mehmet Alagaş'ın '2012 ve İki Deniz Arası' adlı bir çalışması dahi yayımlandı. ¹

Zor bir zamanda yaşıyoruz. İnsanlar bir kurtarıcı, bir yıkım ve yeni bir başlangıç, ilahi bir ceza ve müdahale bekliyor. Kıyamet âlâmetleri özelde Hz. İsa (a.s.), Mehdi, Deccal gibi konular çokça tartışılıyor. Biz de bu tartışılan konulara kayıtsız kalmadık ve bu önemli konularla ilgili notlar aldık. Bu notları sizlerle de paylaşmak istedik. Bu yazı dizisini birbirini tamamlayıcı farklı başlıklarla ele almayı uygun gördük.

Yazı dizimize Kıyamet tartışmalarının anahtar kavramı **"gayb"** kavramının izahıyla başlıyoruz. Gayb'a imanın önemi üzerinde duracağız. Ayrıca önemli bir soruya cevap arayacağız: **"Mugayyebât-ı Hamse"** âyetini nasıl anlamalıyız?

Bu araştırmalarımızda hata ve kusurlardan arı olduğumuzu iddia edemeyiz. Hatalar bizden; doğrular Allah'tandır. Rabbim bizleri öğrendiği doğrularla amel eden ve amellerinde takva ve ihlâsı gözetenlerden eylesin. (Âmin)

ÖNSÖZ

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Âdem'in yaratılışını anlatan âyetler **"tûrâb (toprak)"**, **"tıyn (çamur, balçık)"** ve **"hame-i mesnûn (kurumuş balçık)"** ² gibi kelimelerle, fizik âleme ait maddî yönüne; ona ruh üflendiğini ifade eden âyetlerle ³ gayb âlemine ait yönüne dikkat çekerek insanı gayb ve şehadetin birleşimi olarak göstermektedir. Onun yaratılışındaki toprak ve ruh özelliğine çeşitli hadislerde de işaret edilmektedir. ⁴ Bu yaratılış özelliğinden dolayı, insan gayble ilgili konulara büyük çapta merak sarar ve yaratılış sırrını çözmek ister.

İnsan yaratılışının gereği olarak bilinmeyen ve görünmeyene, esrarengiz olana karşı daima ilgi duymuş, onun bu istek ve ilgisi vahiy yoluyla ve peygamberler aracılığıyla belli ve yeterli ölçüde karşılanmış, fakat geride kalan boşluk ve sorular da her dönemde çeşitli çevrelerin istismarına konu olmuştur. İlk devirlerden itibaren gayb'dan haber vererek insanların ilgisini çeken ve bu yolla itibar ve servet kazanan kâhin, büyücü, arrâf, falcı, medyum, ruhçu gibi şahısların hemen her toplumda görülmesi ve bunlar etrafında daima bir grup insanın kümelenmekte oluşu bunun açık örneğidir.

Bununla birlikte toplumumuzda, gaybı bildiğini ve gayb'dan haber verdiği izlenimini veren hatta bunu açıkça ileri süren şahısların, dinî konularda yeterince bilgisi bulunmayan kesimle-

² Âl-i İmran/59, A'râf/12, Hicr/28.

³ Hicr/29

⁴ Buhârî, Enbiyâ: 1; Müslim, Kader: 1.

¹ Kitapla ilgili Fatih Pala kardeşimizin tanıtım yazısı için bakınız: <http://fatihpala.blogspot.com/2010/08/2012-ve-iki-deniz-arasina-dair.html>

ri, sıkıntı ve ihtiyaç içindeki kimseleri acımasızca sömürdüğü de bilinen bir gerçektir. Günümüzde medyum ve falçıların etrafındaki insanların öğrenim ve sosyal statü seviyesinin toplum ortalamasının bir hayli üzerinde olması, olayın modern bilim eksikliğinden değil gerçek dinî bilgi ve şuur eksikliğinden kaynaklandığını göstermektedir. Bu tür olumsuz görüntünün Batı ülkelerinde de bir hayli yaygın olduğu bilinmektedir. Bunu önlemenin tek yolu ise, İslâm dininin doğru bir şekilde öğrenilmesi ve öğretilmesidir. Dinin varlıklar âlemine, dünya, ölüm ve ölüm ötesine ilişkin açıklamaları insanları bu tür sapma ve saplantılardan koruyacak güçtedir.

Yüce Allah'ın '**orta(dengeli) bir ümmet**' kıldığı İslâm ümmeti, tarihi boyunca, ifrat ve tefritte bulunarak Allah'ın kendisine bahsettiği 'dengelilik' özelliğini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya gelmiştir. Gayb meselesi gündeme geldiğinde bir kısım kimseler "**gayb**" çerçevesine giren hususların hiç birinin hiçbir insana açık olmadığını, bir kısım kimseler ise bazı insanların gayb alanına giren ne varsa hepsini bildiğini ileri sürer. Bu tavırlardan birinin ifrat, diğerinin tefrit olduğu, dolayısıyla her iki tavrın da Ehl-i Sünnet büyüklerinin tutum ve kabulleriyle örtüşmediği açıktır. ⁵

GAYB NEDİR? KUR'AN VE SÜNNET'TE GAYB

Gayb kavramı, "g-y-b" kökünden türemiştir. "G-y-b" kelimesinin lügavî mânâlarını şöyle sıralayabiliriz: "Gözle görülmeyen, hazır bulunmayan, gizlilik, içinde ne olduğu bilinmeyen mekân, ötesinde (arkasında) ne olduğu bilinmeyen yer."⁶ "Gayb" kelimesinde ve bu kelimenin türevlerindeki ortak nokta hepsinin gizlilik, görünmezlik, hazır bulunmayış gibi durumları karşılıyor olmasıdır.

Gayb" bir terim olarak İslâmî literatürde, genellikle görünmeyen aşkın âlem, insanın bilgi

sahibi olamayacağı başka bir âlem, fizik ötesi âlemi, manevî, ilâhî âlem ve o âlemdeki varlıklar (Allah, melekler, şeytanlar, cinler, cennet, cehennem v.s) ve oluşlar mânâsında kullanılır.⁷

Kur'an-ı Kerim'de gayb kelimesi, insanların içlerinde taşıdıkları şeyleri, gelecekleriyle ve dönecekleri yerle ilgili hususları, geçmişte kalmış kişi ve olayların bilgisini, insan dışı varlıklar dünyasını, ahiret hayatını ve gelecek olayları içine alacak biçimde hep hazır olanın zıddı anlamında kullanılır. Râğıb el-İsfâhânî şu tarifi verir: "Gözle görülemeyen, duyularla idrak edilemeyen, insan bilgisinin dışında olan."⁸

Gayb, şehâdetden başlayarak metafizik mânâsında "gayb" alanına kadar uzanan bir çizgide söz konusu olduğu için onun bir tasnifini yapmakta yarar vardır. Bu sınıflandırmayı Kur'an çerçevesinde insan merkezli olarak yapmak istiyoruz. Çünkü insanın dışındaki bazı varlıkların (özellikle meleklerin) gaybî bir takım konularda insandan fazla şeyler bildiklerini Kur'an'dan öğrenmekteyiz. Mutaaffin sûresinin 19, 20, ve 21. âyetlerinde "illiyîn" diye bir şeyden söz edilir, bilinmediği anlatılır, onun yazılı bir kitap olduğu zikredilir ve "mukarrebûn"un şahit olduğu kaydedilir. Bu konuda misaller çoktur.

5 Ebubekir sifil, Gaybı kim bilir?, Semerkand dergisi, Ekim-2009. <http://www.ebubekirsifil.com/index.php?sayfa=yazdi&tur=dergi&no=121>

6 Et-Taberî, Muhammed İbnu Cerîr, Câmiu'l-Beyân an Te'vili'l-Kur'ân, Matbaatul-Halebî, Mısır 1388/1968, I, 102; İbn Faris, Mu'cemu Mekâyisi'l-Luğa, tah. Abdusselâm Muhammed Harûn, Beyrut 1411/1991, IV, 403; el-Ezherî, Ebu Mansur Muhammed, tah. Abdulazim Mahmûd, ed-Dâru'l-Mısriyye, tarihsiz, VIII, 214-215; İbn Manzûr, Cemaluddin Muhammed, Lisânu'l-Arabî'l-Muhit, Dâru Lisâni'l-Arab, Beyrut 1389/1970, II, 1033

7 Doç. Dr. Halis Albayrak, Kur'an'da İnsan-Gayb İlişkisi, Sh:15-24, Şule Yayınları, İstanbul, 1993.

8 Ragıb el-İsfehani, el-Müfredât, III, 192

A- Mutlak Gayb: İnsanlara açıklanmayan, bildirilmeyen, bildirilse bile sadece peygamberlere bildirilen alandır. Buna göre mutlak gaybın iki yönü mevzubahis olmaktadır. Birincisi, mutlak gaybın sadece Allah'ın bildiği ve sahip olduğu, fakat hiç kimseye bildirmedeği insanlara kapalı tarafı. Bu alan tamamiyle "âlimu'l-ğaybi ve's-şehâdeh" olan gaybın yegâne sahibi Allah'ın bilgisi dâhilinde bulunan ve peygamberler dâhil hiç kimseye açıklanmayan alandır. Bu alana insanın dışındaki yaratılmışlardan hiçbirisi de uzanamaz. Nitekim Neml sûresinin 65. âyetinde şöyle buyruluyor: **"De ki göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka hiç kimse bilmez".**

Bu alan bütün yaratıklar dâhil insanın kendi bilgi kaynaklarıyla ulaşmak şöyle dursun, vahyî bilgilerle dahi hakkında bilgi sahibi olamayacağı alandır. Bu mutlak gayb alanının doğrudan bir envanterini çıkarmak, imkânsızlığı bir yana anlamsız ve gereksizdir, ancak vahyî veriler aracılığıyla bilinenlerin dışında kalan bazı şeylerin bu alana ait olabileceğini söylemekte bir mahzur yoktur. Çünkü bu konuda onlar hakkında bilgi sahibi olamayacağımızı Kur'an-ı Kerim'den öğreniyoruz. Kur'an bu konuda bize ipuçları vermektedir. Buna göre meselâ Allah'ın Zât'ı ile ilgili konular, yaratılış, kıyametin kopacağı anın bilgisi, sadece Allah'ın nezdinde olduğu söylenen "ümmü'l-kitâb"ın mâhiyeti gibi konular bu alana ait hususlar olarak sayılabilir.

Biz bildirilmeyen gaybın kemiyet açısından çok fazla olduğunu özellikle Lokmân sûresinin 27. ve Kehf sûresinin 109. âyetlerindeki ifadelerden anlamaktayız. Lokmân sûresinin 27. âyetinde şöyle buyrulur: **"Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de arkasından yedi deniz daha katılıp (mürekkep) olsaydı yine de Allah'ın kelimeleri bitmezdi..."**

İkincisi Allah'ın sadece peygamberlere vahiy yoluyla açıkladığı insanlara açık yanıdır. Allah, insanın, fitratını bozmaksızın kendisine verilen bütün yetileri doğru, isabetli kullandığı takdirde farkına varabileceği, hissedebileceği, varlığını kabullenebileceği veya varlığından hiç haberdar olamayacağı gaybî durumları, olguları ve varlıkları peygamberleri vasıtasıyla insanlığa açıklamıştır. Öncelikle Allah, insanlara kendisini, onların ihtiyaç duyduğu ölçüde pek çok yönüyle tanıtmıştır. Kur'an'da Allah'ın her şeye gücü yeten, her şeyi gören, her şeyi bilen, her şeyden haberdar olan, her şeyi işiten, insana kendinden yakın olan, kişiyle kalbi arasına giren, yaratan, öldüren, diriltten, besleyen, büyüten, rızık veren vb. daha bir nice özelliklere sahip olan Müteal bir Varlık olduğu anlatılır.

Meleklerle ilgili bilgiler de bu alana ait gaybî bilgilerdir. Melekler, insanların yapıp ettiklerini kaydederler, onları çeşitli tehlikelerden korurlar, gözle görülmezler, Allah'ın emirlerini tereddütsüz yerine getirirler, Peygamberlere vahiy getirirler ve diğer bir takım görevleri yerine getirirler.⁹

Şeytanlarla ilgili bilgiler de Kur'an'da yer almıştır. Şeytanlar görülmezler, insanları etkileme gücüne sahip kılınmışlardır. İnsanın gönlüne vesvese verirler. Onların şerrinden korunmanın en etkili yolu Allah'a sığınmak ve sürekli doğru, güzel ve iyi işler yapmaktır.¹⁰

Öte yandan âhirete îman da inanç esaslarının başında gelir. Ahiretle ilgili bilgiler -ki cennet-cehennem, mizan, hesap gibi olgular da buna dâhildir- insan için gayb olan hususlardandır. Allah, bu konuda gaybın perdesini aralayarak insana birtakım bilgiler vermiştir.¹¹

Bu merhalede şunu söylemeliyiz ki Kur'an'da gaybla ilgili olarak verilen bütün bilgiler, insan için gayb hakkında bilgilerdir. Yoksa gayb, yine insan için gayb oluşunu sürdürür. Meselâ Kur'an'da meleklerin çeşitli özelliklerinden bahsedilir. Verilen bu bilgiler insanların melekleri görmesini sağlamaz. Melekler bu mânâda gayb varlığı oluşlarını sürdürürler. Ancak güvenilir bir kaynaktan insan onlar hakkında bilgi sahibi olmuştur.¹²

İman esaslarının tümü gayb'dır. Gayba iman, bir üstünlüktür. Gayba inanan mü'min, madde-nin dar kalıpları içinde hapsolmaktan kurtulabilmiş, mânevî hayâtın güzelliklerini şahadet âlemi denen bu dünyada tatmaya başlamıştır. Hem insan, hem evren Allah'ın âyetleridir. Küçük evren olan insanla âlem arasında büyük benzerlikler vardır. İnsanın beden ve ruhtan meydana geldiği gibi; evren de fizik ve metafizik boyutludur. İnsanda manevî, ruhî özellikler olduğu gibi; içinde yaşadığımız evrende de manevi varlıklar, melekler ve cinler gibi madde ötesi yaratıklar vardır. Akılla ve ruhî özellikleriyle değil; sadece gözleriyle düşünüp karar verebilen materyalistler, gözle göremedikleri canlılara ve gayb âlemine inanmazlar. Hâlbuki kendilerinde maddî olmayan ruh, akıl, sevgi, nefret gibi nice özel-

9 Geniş bilgi için bak: Lutfullah Cebeci, Kur'an-ı Kerim'e Göre Melekler, İstisare Yayınları, Konya 1989.

10 Mâide: 5/91, A'râf: 7/20, 200, 201, Tâhâ: 20/120; Nâs: 4/4-5

11 Nisa: 4/1; En'âm: 6/94, 110; A'râf: 7/54; Yunus: 10/3; Hûd: 11/7; Furkân: 25/59; Secde: 32/4;

12 Doç. Dr. Halis Albayrak, Kur'an'da İnsan-Gayb İlişkisi, Sh: 162-166.

liklerin varlığını kabul etmektedirler. Gözüyle görmediğinin varlığına inanmadığını söyleyen bu insanların, bu sözlerinde samimi olmadıkları görülmektedir.

Bakara sûresinin üçüncü âyetinde, muttakîlerin ilk özelliğinin gayba iman olduğu belirtilir. **“O muttakîler ki, gayba iman ederler”** Diğer bir tabirle onlar, gözle değil; kalple iman ederler. İman etmek için, önlerine dikilmiş putlara, haçlara da bağlanmazlar. Muttakîler, gayba inanırlar; çünkü onların sağduyuları, saf basiret ve ferasetleri, temiz akılları, açık anlayışları, sıhhatli görüşleri, anlayış kabiliyetleri, yükseklerle koşabilecek azimli vicdanları ve iyi seçimleri vardır.

Gayba imanın önemi büyüktür. Çünkü korunmak, takvâ ona bağlıdır. Peygamber’i görüp iman eden sahabilerin de en büyük meziyetleri, O’nu gayba ait verdiği haberlerde tasdik edişlerindedir. Nitekim İbn Mes’ud(r.a.); **“Kendisinden başka ilah olmayan (Allah)’a yemin ederim ki, hiçbir kimse, gayba imandan daha faziletli bir şeye inanmamıştır.”** buyurmuş ve Bakara sûresinin üçüncü âyetini okumuştur.¹³

Kur’an-ı Kerim, gayba inananlara mü’min; gayba inanmayanlara ise kâfir demektir. Kur’an’a göre bu ikinciler gayb’dan kendilerine yönelen yaratma, murakabe, yanılma gibi mekanizmalardan habersiz oldukları için, her şeyi dünya âlemi ve fizikî çevre ile sınırlı görürler. Hâlbuki Kur’an’ın gayb telakkisi insanın dünya hayâtı ve ahlak anlayışıyla sıkı sıkıya bağlantılıdır. Bu dünyada yapılan her işin gaybî âlemin bir bölümünü oluşturan ahiretle çok yakın münâsebeti vardır. Mü’min, ahiret sorumluluğuna ve gaybî murakabeye inanır, davranışlarını da buna göre düzenlerse İslâm’ın öngördüğü ahlakî seviyeye, takvâya ulaşır.

Kur’an-ı Kerim, gayba inananlara mü’min; gayba inanmayanlara ise kâfir demektir. Kur’an’a göre bu ikinciler gayb’dan kendilerine yönelen yaratma, murakabe, yanılma gibi mekanizmalardan habersiz oldukları için, her şeyi dünya âlemi ve fizikî çevre ile sınırlı görürler. Hâlbuki Kur’an’ın gayb telakkisi insanın dünya hayâtı ve ahlak anlayışıyla sıkı sıkıya bağlantılıdır. Bu dünyada yapılan her işin gaybî âlemin bir bölümünü oluşturan ahiretle çok yakın münâsebeti vardır. Mü’min, ahiret sorumluluğuna ve gaybî murakabeye inanır, davranışlarını da buna göre düzenlerse İslâm’ın öngördüğü ahlakî seviyeye, takvâya ulaşır.

Heva ve heveslerini ilah edinen kitleler, “insanın dışında, insanı aşan herhangi bir hakikat yoktur” sloganını, sık sık tekrarlarlar. Bununla hem vahyi, hem gaybı inkâr etme gayretindedirler. Bütün beşerî ideolojilerde vahyi ve gaybı inkâr hastalığına rastlamak mümkündür. Esasen dinle beşerî ideolojilerin arasındaki temel fark, bu noktada yoğunlaşmaktadır. Kelime-i şehadeti ikrar ve tasdik eden bir insan; Allahu Teâlâ’nın kitabında ve Rasûlüllah’ın sahih sünnetinde yer alan her hükmün mutlak hakikat olduğunu tasdik etmiş demektir. Zira bu sebeple “Müslüman” (Allah’a teslim olan) vasfını elde eder. Unutulmamalıdır ki; gayba iman etmek, mü’minlerin temel vasıflarından birisidir.¹⁴

B- İzafî Gayb; İzafî gayb, adından da anlaşıl-

lacağı üzere, ne bütünüyle gayb, ne de bütünüyle şehadet’tir. Burada içice geçmiş bulunan şehadet ve gaybın insan (birey bazında) bilgisi açısından da içice bir durumda olduğunu görürüz. Tür olarak insan açısından baktığımızda insanı aşan durumlar, birey insan bazında baktığımızda hakkında şu veya bu yolla bilgi sahibi olunabilecek hususlar olarak karşımıza çıkar. Bu durumda: a şahsı için gayb olan b şahsı için şehadet olur. Bunun tersi de aynı şekilde doğrudur. İzafî gayba epistemolojik açıdan baktığımızda onun her tür insanın bilme konusundaki mevcut potansiyel gücünü aşan, hem de bu gücünün dâhilinde olan bir olgu olduğunu görürüz. Meselâ, kişinin kalbindeki mânâlar kendisine mâlum olduğu halde, başkası için meçhuldür, dolayısıyla gayb’dır. Dağın eteğinde olan bir kimse için, dağın ardı gayb’dır. Ama uçaktan bakan kimse için, dağın hiçbir yanı gayb değildir.¹⁵

13 Elmalılı M.Hamdi Yazır, Hak Dini Kur’an Dili, (Sadeleşmiş Baskı), c.1, Sh:164, Çelik-Şura Yayınları, İstanbul,1993.

14 Yusuf Kerimoğlu, Kelimeler Kavramlar, c. 2,Sh:52,

15 Dr. Şadi Eren, Kur’an Ve Hadis Işığında Gaybdan Haberler, Sh: 13-16, Yeni Asya Yayınları.

Görünür âlemde oldukları halde insanın, zaman, mekân ve duyuların yetersizliği gibi engellerden ötürü göremediği, duyamadığı, hakkında doğrudan bilgi sahibi olamadığı her şey bu kategori içine girer. "...Şuur kendi ob-jesine göre yani bu evrende kavranılması ge-reken şeylere göre gelişmemiştir. Bilgimiz, bilmediğimiz şeylere kıyaslanırsa okyanus kar-şısındaki bir damlaya benzetilmektedir. Gerçekte biz bu evrende olagelen şeylerin çok küçük bir bölümünü algılamaktayız. Bu evrende olage-len şeylerin çok küçük bir bölümü duyularımız yoluyla şuuru mu ulaşmaktadır. Duyularımız yalnız sayıları bakımından değil, aynı zamanda başarıları bakımından da sınırlıdır. Saniyede 30'dan az ve 2400'den fazla olan hava titre-şimleri tarafımızdan algılanamamaktadır. Göz-lerimiz bilinen yedi renge göre düzenlenmiştir. Ama gerçekte bu yedi renk tablosu her iki yö-nünden uzayıp gitmektedir. Gözlerimizin göre-mediği ultra kırmızı ve ultra mavi ışınlar vardır. Bu ışınlar ancak gözden daha kuvvetli olan ci-hazlarla bilinmektedirler..."¹⁶

İnsanın bazı şeyleri görmesini ve bilmesini engelleyen sebeplerden biri de zamandır. İnsa-noğlu geçmişle ilgili olayları görmediği için bi-lemmez. Geçmiş, insan için gayb'dır. Kur'ân bazı geçmiş olayları anlatırken o hadiselerin gayb haberleri olduğunu ve onları, elçisine vahiy yo-luyla bildirdiğini belirtir. Meselâ İmran'ın hanı-mı, kızı Meryem ve Hz. Zekeriyya ile ilgili olarak verilen bilgilerin gaybın haberlerinden olduğu söylenmektedir. Ayrıca, Yusuf kıssasından son-ra Nuh (a.s.) ile ilgili tarihi bilgiler verildikten sonra hep **"zâlike/tilke min enbâ'i'l-gayb"** (bunlar gayb haberlerindendir)¹⁷ ifadesi kullanılır. Bu haberler vakia Hz. Peygamber için tamamıyla gaybdır. Fakat kitap ehli açısından düşünürsek en azından bu olguları gözleriyle görmeseler bile onlar hakkında bilgiye sahip ol-dukları için söz konusu haberler onlar için büs-bütün gayb değildir. Gerçi bu hakkında bilgi de, hiçbir zaman geçmiş hadiseleri gayb olmaktan çıkarmaz. Tarihî gerçeklikler tarih araştırmala-rında başvurulan araştırma metodlarıyla tespit edilmeye, yorumlanmaya çalışılır. Ama tarihi gerçeklikler hiçbir zaman matematiksel gerçek-likler gibi kesinlik ifade etmezler.

İzafi gayb konusunu bu şekilde kısaca ifa-de ettikten sonra üzerinde spekülasyon yapılan

"Mugayyebât-ı Hamse" âyeti olarak da bili-nen Lokman sûresi 34. âyeti üzerinde durmak istiyoruz:

Müfessirlerin beyanına göre Haris b. Ömer adında bir şahıs peygamberimize gelerek hâmile olan karısının doğuracağı çocuğun oğlan mı, kız mı olacağını, kurak geçen beldelerine yağmurun ne zaman yağacağını ve ömrünün ne zaman sona ereceğini öğrenmek istediğini söy-ler. Cenâb-ı Hak bu kişiye cevap olmak üzere Lokman sûresinin 34. ayetini indirir.¹⁸

Hz. Peygamber (sav), İbn Ömer'den rivâyet edilen bir hadiste: "Gaybın anahtarları beştir" buyurarak Lokman sûresinin, **"Kıyamet saati-nin bilgisi şüphesiz ki Allah'ın katındadır. Yağmuru O yağdırır. Rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bil-mez ve hiç kimse hangi yerde öleceğini bilmez. Şüphesiz Allah her şeyi bilir ve her şeyden haberdardır"** mealindeki otuz dör-düncü âyetini okumuştur.¹⁹

Âyet-i kerimede beş şeyin ilminin Allah'a mahsus olduğu, bunları peygamberler dâhil başka hiçbir kimsenin bilemeyeceği ifade edil-miştir. Bu beş şey şunlardır: Kıyametin ne za-man kopacağı, yağmurun yağması (ne zaman, nereye, ne miktar yağacak), anne rahmindeki çocuk, yarınki kazanç ve ecol.

Bu beş şeyden özellikle ikisi hususunda, Kur'ân-ı Kerim'in beyanına aykırı iddialar her devirde olagelmıştır: Yağmur ve anne karnın-daki çocuk. Yani: "Barometre veya bazı tecrü-belerle yağmurun yağacağı önceden biliniyor." veya "Anne karnındaki çocuğun kız mı erkek mi olduğu önceden biliniyor" iddiasında bulunanlar çıkıyor. Bu iki noktayı şöyle tavih edelim:

1- Bazıları, hadiste yağacak yağmurla gö-revli bir meleğin bulunduğu belirtiltiğini ve bu hususta bilgi sahibi olunduğunu, ayrıca bugün meteoroloji cihazlarıyla yağmur vaktinin tespit edildiğini ileri sürerek bu konunun gayb dışında kaldığını iddia etmektedirler. Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki gerek meleklerin bil-gisi, gerekse meteoroloji istasyonlarında yürü-tülen tahminler ayet ve hadislerin ifade ettiği mânaya ters düşmez. Çünkü bu bilgiler ancak yağmur için belli merhaleler oluştuktan sonra edinilebilmektedir, detaylı ve kesin de değildir, ayet ve hadislerde sözü edilen ise bütün detay-

16 Kâmiran Birand, insanlığın Sırrı, A.Ü.İ.F.D., c. IX, Ank. 1962, s. 32

17 Hüd: 11/49

18 Taberî, Tefsir, XXI, 50; İbn Kesîr, Tefsirul-Kur'ân-ı'l-Azîm, III, 455

19 M. Ali Nâsîf, et-Tâc, Buharî'den naklen, IV, 282

ları kapsayan kesin bilgiler türündedir. Meselâ meteoroloji istasyonlarında ancak rüzgârın esiş yönü, havadaki nem oranı, buharlaşma gibi yağmur emareleri belirdikten sonra tahmin yürütülebilmektedir. Bu emareler ise konunun gayb olmaktan çıkıp, gözlem alanına yaklaşması demektir. Hiçbir, emaresi belirmemiş, gözlem alanına da yaklaşmamış bir yağmurun ne zaman yağacağını sadece Allah bilir.²⁰

2- Ana rahmindeki çocuğun bilinmesine gelince: Hemen şuna dikkat çekmek gerek: Ayet-i kerime, "Anne karnındaki çocuğun erkek mi, kız mı olacağını sadece Allah bilir" demiyor. Eskiden beri insanlar en çok bunu merak ettikleri için, âyeti de bu mânada yorumlamışlar. Âyet: "Rahimlerde olanı O bilir" buyurmaktadır.

Rahimlerde olan çocuğun merak edilecek durumları o kadar çok ki, erkeklik dişilik sadece bir tanesidir. Hâlbuki çocuğun anne karnında yaratılışını açıklayan hadisler, dördüncü ayından itibaren Cenab-ı Hakk'ın emriyle meleğin yazdığı ahvâl sadece erkeklik dişilik değildir, "rızkı", "eceli", "sağlam veya sakat olacağı", "bedbaht veya mes'ud olacağı", "erkek veya dişi olacağı", "ne amelde bulunacağı", "ne gibi eser bıracaacağı", "ahlâkı", "ikiz veya tek olacağı", "noksan veya tam olacağı", "maruz kalacağı musibetler" vs. de yazılmaktadır. Öyle ise ceninin maddî ve manevî bütün ahvalini, şahsiyetini bilmektedir.

Bunlardan bazı maddî ahvalin, insanlar tarafından -alametlerin zuhurundan sonra- bilinmesi, tıpkı yağmur meselesinde açıkladığımız gibi Kur'ân'ın hükmünü cerh etmez. Şâyet Kur'ân: "Erkek mi dişi mi olduğunu" demiş olsaydı, bu meselede söz edenler biraz haklı sayılabilirlerdi. Kur'ân-ı Kerim'in ifadesinde ise maddî ve mânevî ahvaliyle şahsiyet-i cenin maksuddur. Bunu insanoğlu hiçbir zaman bilemez.

Hemen ilâve edelim ki, biz bu ayette genetik sahasında insanları maceraya sevk edecek fütüristlere bir cevap görüyoruz. İnsanın maddî manevî ahvalini; fizikî, ruhî kuvvelerini tayin eden âmiller zabt u rabt altına alınamaz, bu hususta câri olan kanunları tamamen keşfedip bu sahaya hâkimiyet kurma, bir başka deyişle, istediği evsafıta nesil elde etme işi insan kapasitesinin dışındadır.²¹

20 Dr. İlyas Çelebi, İslam İnancından Gayb Problemi, Marmara Üniversitesi Vakfı Yayınları, Sh: 176, İstanbul, 1996

21 İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, c.4, Sh: 166-170, Akçağ Yayınları, Ankara

Son bir soruya cevap arayarak yazımızı sonlandıralım: **Gaybı bilmemenin bizlere bir faydası var mı?**

Gelecekle ilgili şeylerin bir kısmını önceden bilmek, insanı rahatsız eder. Peygamber bile olsa, insan için istikbalin kapılarının ardına kadar açılması bir nimet ve lütuf değildir. Allah, rahmetinden dolayı, bize zarar verecek, imtihan dünyası özelliğiyle de bağdaşmayacak bilgiler vermemiş, geleceği gayb perdesinde saklamıştır. O yüzden her taraftan gaybılarla çevrili bir âlemde yaşıyor ve imtihan oluyoruz. Allah, nice hikmetlerden dolayı, bin geceden daha hayırlı olan Kadir gecesini Ramazan'da saklamıştır. Duânın kabul olduğu zamanı Cuma gününde gizlemiştir. Öleceğimiz zamanı ömür içinde ve kıyametin kopacağını dünyanın ömrü içinde bizim için gayb olacak şekilde saklamıştır. Çünkü bunları bilmemiz, bize fayda değil; zarar verecektir. İnsan, öleceği zamanı bilse, eceli belli olsa, hayâtının önemli bir kısmını "daha ölmeme çok var, nasıl olsa yakında ölmeyeceğim!" diyerek gafletle geçirir, ibâdet bilinci içinde yaşamazdı. Eceli yaklaştıkça da bir idam mahkûmu gibi dehşet içinde yaşar, kalan hayâtı kendine zindan olurdu.

Ecelimizi bilmememiz, yani bunun gayb olması, bizim dünya ve ahiret dengesini kurmamız açısından çok önemlidir. Hem ölmek, hem yaşamak mümkün olduğundan, dünya ve ahiret maslahatı bu gizliliktedir. Böylece korku ve ümit arasında, belki yarın ölebiliyim diye bir taraftan ahirete hazır olurken; belki daha ölmeme diyerek dünyasını da ihmal etmeyip düzenlemeye gidebilecektir. Birini öbürüne feda etmeden denge içinde huzurla yaşayabilmek için ölüm zamanımızın gayb olması en güzeldir.

Gaybın perdeli oluşu, Allah'ın engin rahmetinin ve sayısız hikmetinin gereğidir. Çünkü şu dünyada insanın hoşuna gitmeyen şeyler hayli çoktur. Meydana gelmeden önce, gelecekte başımıza gelecek olanları bilmek, bize acı verecek, elemine uzamasına sebep olacaktır. Bu yüzden ecelimiz gibi, başımıza gelecek musibetler de gayb olarak gizlenmiştir. Mesela, bir yıl sonra biricik çocuğunun öleceğini bilen bir anne ve babaya hayât zindan olur. Yıllar sonra başına gelecek bir felaketi bilmek, insanı mutlu etmez; tam aksine şimdiden huzursuz eder. Bu yüzden bazı şeyleri bilmememiz, bize faydalı olmayacak gayb sırlarına muttali olmamamız, bizim için rahmettir.

Besmelesiz Eğitim (Eritim) / Öğretim (Öğütüm)

Muhammed Mahi MÜNİR

Türkiye, uzun bir süredir eğitimin (siz bunu *eritim* ve *öğütüm* olarak okuyun) nasıl olacağını tartışıyor(du). Kesintili mi olacak, kesintisiz mi? 4+4+4 mü olacak, 3+5+4 mü? Yoksa 1+4+4+4 mü? derken eğitim sistemini sil baştan yenileyecek olan 4+4+4 eğitim sistemi yasası, TBMM’de 88 CHP ve 3 BDP milletvekilinin ret oyuna karşılık, 295 AK Partili vekilin oyuyla kabul edildi. MHP’liler ise 4+4+4 eğitim sistemi yasa teklifinin tümü üzerinde oylamaya katılmadı.

- Zorunlu eğitim kesintili olarak 12 yıla çıkacak.

- İlk 4 yıl ilkokuldan, ikinci 4 yıl ise ortaokuldan oluşacak. Sonraki 4 yıl ise Lise şeklinde kademelendirilecek.

- İlköğretim çağı 6 ila 13 yaşları arasındaki çocukları kapsayacak.

Okula Başlama Yaşı 60 ile 72 Ay

- İlköğretime başlama yaşının tabanı 60 ay, tavanı 72 ay olarak belirlenecek.

- Öğrenciler ortaokulla birlikte seçmeli ders alabilecek.

- Meslek liselerine üniversite sınavında alanlarına yönelik tercihlerde verilen ek puan ise kaldırıldı.

- Meslek liselerine üniversiteye girişte uygulanan katsayı eşitsizliği kaldırıldı.

-Arapça 4.sınıftan itibaren seçmeli ders olarak okutulacak.

Konuyla ilgili basından bir haber*

Arapça dersinde Atatürkçülük işlenecek!

4+4+4 eğitim sisteminin bazı Müslümanlar tarafından devrim gibi algılanması ve sanki İslami eğitim sistemi geliyor gibi kaşınması tuhaf bir durum. Okullarda “ulu önder”, bahçedeki heykel ve onun önünde eski câhiliyyenin putlara taptığına benzer şekilde saygı duruşu, tüm sınıflarda Atatürk portresi hemem hemen bütün derslerde hep Atatürk ile ilgili övgüler,

Kanun Neler Getiriyor?

Yasallaşan 4+4+4 teklifi bazı yapısal değişiklikler içeriyor.

Temel Eğitim 12 Yıl

övgüler. İçeriğine hiçbir şekilde dokunulmayan sözde devrimde seçmeli şimdi de Arapça dersi müfredatına Atatürkçülük konuldu.

Kamuoyundaki eleştirilerin aksine Arapça dersi'nde Atatürk'le ilgili çok özel bölümlerin de yer aldığını anlatan yetkililer, Habertürk'e yaptıkları açıklamada, "Atatürkçülük ile ilgili konuların sınıfta uygulanabilmesi ve bu konulara işlevsellik kazandırılması amacıyla; dil yapılarının düzeyi ile dil becerilerine ilişkin kazanımlara uygunluğu da göz önünde bulundurulmuştur. Atatürk'ün siyasi ve askeri hayatına ait bilgilere ise Ortaöğretim Arapça Dersi Programı'nda yer verilecek" dedi.

İŞTE ATATÜRK MÜFREDATI

4. SINIF: Öğrenciyle basit cümleler ve görsellerle Atatürk'ün annesi, babası, kız kardeşi hakkında konuşulacak. 'Ben Atatürk, babam Ali Rıza, annem Zübeyde' gibi.

5. SINIF: Atatürk'ün doğum yerinden hayatına yön veren olaylara kadar tüm detaylarıyla kim olduğu konuşulacak.

6. SINIF: Atatürk'ün eğitim hayatı anlatılacak. Ayrıca 'Egemenlik milletindir. Cumhuriyet fazilettir. Türk dili güzeldir' gibi bazı sözlerin okunup-yazılması öğretilicek.

7. SINIF: Atatürk'ün bilgisi, kültürü ve kitap okumak, müzik dinlemek, güreş ve doğa sevgisi gibi ilgi alanlarıyla 'Yurtta sulh, cihanda sulh' sözü işlenecek.

8. SINIF: 'Okuyan ve Yazan Atatürk' teması üzerinde durulacak. Atatürk'ün okumaktan hoşlandığı kitaplar, dinlemekten zevk aldığı müzikler, şarkılar işlenecek. Atatürk'ün annesine yazdığı bir mektup da basitleştirilerek ele alınacak. 'Nutuk, Geometri, Gençliğe Hitabe, Balıkesir Hutbesi' gibi eserlerine yer verilecek.

TBMM'de 4+4+4 eğitim teklifi yasa tasarısına verilen önerenin kabul edilmesinin ardından ortaokul ve liselerde Kur'an eğitimi ve Hz. Muhammed'in hayatı seçmeli ders olacak ve İmam Hatip'lerin orta kısımları açılacak.

Kulluk kitabımız olan Kur'an'ı Kerim ve önderimiz Hz.Muhammed (SAV)'in hayatını konu edinen Siyer "seçmeli ders" olarak kabul edildi. Yani anaokulundan başlayarak Atatürk'ü öğrenmek -hatta- kutsamak zorunlu;-sadece lise öğrencileri için söz konusu olmak üzere-Kur'an'ı yüzünden okumak ve Peygamberi öğrenme dersi seçmeli!

Bu yasa, bir kesime göre-neredeyse-"şeriat"ın ilan edilmesi, diğer bir kesime göre ise "Ergenekon'un kalesine bir gol daha atılması ve bin yıl süreceği iddia edilen 28 Şubat zihniyetinin ürünü bir zorbalığın ortadan kaldırılması demektir. Ancak kanaatimizce durum bu iki anlayışın da doğru olmadığıdır. Öncelikle bizler Müslüman olarak İslam'a bütüncül yaklaşmak; bireysel hayatımızdan aile hayatımıza, eğitimden siyasete bütün yaşantımızın İslam'ın temel ilkelerine uygun olmasına özen göstermeliyiz. Yaşadığımız topraklardaki cahili/tağuti düzen kuruluşundan bu yana, iki türlü politika izlemektedir. Sopa ve havuç politikası. Mustafa Kemal ile başlayan, Milli Şef ile sürdürülen zulümler halkı canından bezdirince, Menderes sahneye sürüldü. Sonra bir darbe ile indirildi ve biraz nefes alan halk, tekrar zulümlere maruz kaldı. Bu durum günümüze kadar devam etti ve etmeye de devam etmektedir. Ergenekon, Balıyoz vb. davalar sebebiyle siz, bu düzenin temizlendiğini, masumlaştığını, adaletin sağlandığını sanıyorsanız, uyanmaya ihtiyacınız var demektir. Batının "İlmli İslam" projesi ve konjoktür gereği, katı laiklik(dinsizlik) uygulamasından

vazgeçilmekte; bunun yerine "radikal/sert/aşırı dinci" şeklinde yaftalanan muvahhid Müslümanları sistemin içine çekmeyi ve onları da demokratik cihad(!)a katılmayı davet eden, sinsî/şeytani politikalar izlenmektedir. Maalesef, her havuç politikası döneminde olduğu gibi, "bizim mahalle"den birileri sisteme entegre olmakta, İslam'ı tavizsiz yaşamaya ve tebliğ etmeye gayret eden muvahhidler ise, marjinal kabul edilmekte ve "Siz hala orda mısınız?" gibi ithamlara maruz kalmaktadırlar. Böylelikle, hem sistem damarlarına taze kan pompalamakta, hem de düşmanlarını ehilleştirmektedir. Bir taşla iki kuş vurmak diye buna denir herhalde.

Yaşadığımız coğrafyada, kurulduğundan beri baskı ve zulmünü daima ensemizde hissettiğimiz, mevcut cahili/tağuti sistem; öğütüm sistemi ile yavrularımızın zihinlerini iğdiş etmektedir. Çocuklarımız daha kapıdan içeri girmeden –öğrenci andı, saygı duruşu vb. ile-Atatürk kutsanmakta, ilahlaştırılmaktadır. Her derste –buna Din Kültürü(gürültüsü) ve Ahlak Bilgisi(patırtısı) de dahil-Kemalizm propagandası yapılmakta, 29 Ekim, 10 Kasım, 19 Mayıs vs. kutlamaları ile zihinler ve yürekler kirletilmektedir. Şimdi seçmeli olarak kabul edilen Kur'an-ı Kerim ve Siyer dahil olmak üzere- anlatılan ve öğretilecek olan din, Allah'ın vahyettiği ve Rasulullah(SAV)'ın tebliğ ettiği ve yaşadığı İslam dini değil; egemenlerin istediği, hayata müdahale etmeyen ve şeriati olmayan; içerisinde bir çok şirk unsurlarının bulunduğu bir ideolojiden öteye geçmemektedir ve geçmeyecektir. Bu noktada bazı öğretmen kardeşlerimizin kişisel ve üstün gayretlerini kesinlikle küçümsemiyor, tam tersi çalışmalarının bereketlenmesini Rabbimizden diliyoruz. Sistemin öğretim(öğütüm) kısmı bu

halde iken, eğitim(eritim) yönü bambaşka bir facia! Ahlaksızlık dizboyu. Şiddet birinci sınıflara kadar inmiş durumda. Sigara içen değil de içmeyen öğrenciler kınanacak duruma gelmiştir. Alkollü içecekler ve uyuşturucu küçük yaşlarda kullanılmaya başlanmıştır. Öğretmenlerin (bu kelime bile ne kadar itici gelmektedir, sanki öğretmen!) büyük bölümünün söz ve davranışları, giyim kuşamları da bu işin çirkinliğini arttırmakta, model şahsiyet, örnek kişilik olması gereken bu zatların, bırakın olumlu örnek ve model olmalarını; ahlaksız kıyafetler, söz ve tavırlar ile yavrularımızın akidesini, ahlakını bozan, davranışlarını olumsuz etkileyen birer zalimler olarak karşımıza çıkmaktadırlar. Aslında durum daha vahim!!! Ancak, böyle olumsuz bir tabloyla karşı karşıya olan biz Müslümanlar, alternatif üretmek, zulmü bertaraf etmek istiyorsak –ki her daim istediğimizi söylüyoruz- bunu sistem içi değil sistem dışı, yani tevhide dayalı olarak gerçekleştirme zorunluluğumuz vardır. Eğitim denince aklımıza hemen "okul" ve "çocuk" gelmemelidir. Evlerimizi, cami, dernek ve vakıflarımızı birer "medrese"(okul değil) haline çevirmenin gayreti içinde olmalıyız. Eğitim yerleri, kitap, döküman, araç-gereç vb. üzerinde düşünceler üretmeli, programlar geliştirmeliyiz. Büyük-küçük demeden "eğitim seferberliği" başlatmalı **"Kur'an ve Sünnet"** temelli eğitimleri, sadece yazlara hasretmeden, tüm yıla yaymalıyız. Herkes bu çalışmaların bir ucundan tutabilecek konumda görmelidir kendisini. İlmi olan ilmiyle, parası olan parasıyla, arabası olan arabasıyla, emeklisi emeğiyle, yemeklisi yemeğiyle vs. bu hizmete katkı sunmalıdır. Şunu unutmamalıyız ki evren boşluk kabul etmez. Biz neslimize sahip çıkmazsak, insanımızı yetiştirmesek, tevhide gönüllere aşlamazsak, batı(l) ehli zehrini zerk etmeye devam edecek ve (onlar tarafından) amaçlanan ucube nesil, anne babaların ve toplumların başına bela olmaya devam edecektir.

Şunu unutmamalıyız ki, bugün düne göre daha çok imkanlara sahibiz ve bu zulmü kaldırma cihadı bizi hem dünyada izzetli bir konuma getirecek, ukbada da Rabbimizin rızasına ulaşmamıza vesile olacaktır.

Haydi Müslümanlar!

Vahyi esas almayan üç dörtlük "besmelesiz" eğitim (eritim) den, insanlığı zulumattan aydınlığa çıkaracak, kula kulluktan kurtarıp, yalnızca "ehad" olan Allah-u Teala'ya kulluğa ulaştıracak dört dörtlük İslami/insani/fitri eğitime!

Filistin

Hayriye BİCAN

İslam Âlemi'nin incisi, şehirlerin kraliçesi olan Kudüs-ü Şerif hakkında Kur'an'da şöyle buyruluyor: Bismillahirrahmanirrahim; "Bir gece, kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu Mescid-i Haram'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir. O, gerçekten işitendir, görendir." (İsra-1). Peygamber Efendimiz(s.a.v) de şöyle buyurmuştur. "Şu üç mescid dışında hiçbir yere ziyaret maksatlı yola çıkılmaz; Mescid-i Haram, benim bu mescidim ve Mescid-i Aksa"(Buhari-Müslim) Buraya aldığımız nas'ların ışığında Filistin bölgesinin ne kadar önemli olduğunu bir kez daha anlıyoruz ve anıyoruz. Filistin'de kutsallık sadece Mescid-i Aksa ve Kudüs-ü Şerif ile sınırlı değildir. Filistin topraklarının her tarafı bu kutsiyetle kuşatılmıştır. Mescid-i Aksa ve çevresi mübarek kılınmıştır ki bu çevre tüm Filistin topraklarıdır. Bu kutsal toprakları koruma ve gözetme tüm Müslümanların sorumluluğudur. Bu büyük bir meseledir, yüce bir sorumluluktur, mü'minler için izzettir. Mescid-i Aksa Müslümanları tevhide çağırır, Kudüs bizi bir ve beraber olmaya çağırır ve bizi izzet etrafında toplar. Çünkü Kudüs-ü Şerif İslam Dünyasının kalbidir.

Elbette, Filistin, İslam Coğrafyasının kalbi durumundadır. Bu sebeple Müslümanların göz bebeği olma durumunu hiçbir zaman kaybetmemiştir. Bir kelam olarak "Filistin" kelimesini oluşturan harflerin telaffuzu tüm mü'minlere saadet diyarına giden kapıların aralanması için güç ve umut katar. Çünkü Filistin; direnişin, sabrın, kararlılığın merkezidir ve asıl mekânıdır. Filistin, izzetin anayurdu, direniş bayrağını en

yükseklerde dalgalandırmış ve asla davadan vazgeçmemiştir. Zulmün en çirkinine göğüs gereşiyle, bu şanlı direnişiyle İslam Âlemi'nin dirilişine vesile olmaktadır. Cihad ruhundan aldığı kararlılıkla, bu ışıkla yaydığı enerjiyle Müslümanların yeniden dirilerek, hakkı ihya etmelerinde de öncü konumunu hep korumuştur. İşte Filistin gözler önünde, mukavemet sürüyor, İntifada devam ediyor. Sapanıyla taş atan çocuk intifadanın simgesi oluyor. Filistin topraklarındaki kum tanecikleri, çakıl taşları davetin ve direnişin sembolüdür. O diyardan kalkan toz zerrecikleri ve toprak tanecikleri davetin habercisi olur, çakıl taşları ise direnişin sembolü olur minicik yumruklarda... Sabrın ve zaferin müjdecisi olur, kan çağlayan yüreklerde.

İslam'ın ilk kıblesi olan Kudüs-ü Şerif, gök kapılarının daima sınırsız açık olduğu miraç mahalli, mü'min ruhların urucuna/yükselişine vesile olur her fırsatta. Çevresi Allah tarafından mübarek kılınan bu kutsal mekânı, gündelik koşuşturmalar arasında çoğu kez unutuyoruz. Zaman zaman çılgınlıklarıyla sağır kulaklarımızı, kör gözlerimizi, hissiz kalplerimizi canlandırarak harekete geçiriyor. Dünyevileşme tufanına kurban verdiğimiz duygu kırıntılarımızı toparlamanın telaşına düşüyoruz. İmkânsızlıklar içindeki bu direnci anlamaya çalışıyoruz. Kendimize gelip, nefsimizi sorguluyoruz. Zulme karşı koymak kapsamında çevikliğimiz ne kadar? Mücadele hızımız zalimin cinayetlerine karşı koymakta yeterli mi? Zalimle mücadelede ön saflarda mıyız, yoksa gaflete düşüp geri mi kalıyoruz?

Modernizmin egemen olduğu dünyada yaşayan Müslümanlar olarak bireyselleşerek bencilleşme eğilimleri gösteriyoruz. Yaşama dair ilgi alanımızı daraltarak, kısır bir döngü içine düşüyoruz, ne yazık ki. Bu durumda elbette unutup gaflete düşüyoruz. Mesela "En-Nekbe" sözcüğü bize ne hatırlatıyor? Arapça bir kelime olan Nekbe; musibet, felaket demektir. Dönemin emperyalist güçlerinin cebren tarihe müdahaleleriyle, İslam Dünyası'nın kalbi olan Kudüs ve çevresini kuşatma altına almalarını hatırlatır bize, bu kelime. Siyonist işgalin resmen yerleşip devletini kurduğunu ilan ettiği gün için Müslümanların kullandığı bir kavramdır. 14 Mayıs 1948'de Siyonist zalimler işgal ettikleri Filistin topraklarındaki varlıklarını yeni bir boyuta taşımaları, Siyonist işgalcilerin kuruluş günü, Müslümanların öfke ve direniş günü oldu. Müslümanlar bu günü felaket "En-Nekbe" olarak adlandırdılar.

1. Dünya Savaşı sonunda 1917'de Kudüs topraklarının Osmanlı Devleti tarafından İngiltere'ye devredilmesiyle daha doğrusu emperyalistler tarafından işgal edilmesiyle bu kutsal topraklarda kan ve gözyaşı akmaya başladı. Dünyanın her yanından vatansız Yahudiler Filistin'e akın akın, geldiler, getirildiler. Dünyanın gözleri önünde Müslüman Yurdunu gasp ettiler. Böylece, Siyonist teröristlerin gasp ve saldırıları bitmek bilmez zulme döndü. Bundan

sonra genelde İslam coğrafyasında, özelde ise İslam dünyasının kalbi olan Filistin topraklarında felaketlerin ardı arkası kesilmedi. İşte o zaman İslam Ümmeti en büyük felaketi yaşadı.

İşgalci Siyonist İsrail kurulduğu günden beri, Filistin'deki demografik yapıyı bozarak kendi nüfusunu ve nüfuzunu artırmaya çalışıyor. Tehcirler, katliamlar, ambargolar hep bu amaçla hizmet ediyor. Filistin topraklarında hâkim olan İslam kimliğini yok ederek, Yahudi kimliğini canlandırmak istiyor. Malum olduğu üzere, Yahudileştirme çabaları çerçevesinde Mescid-i Aksa'yı yıkıp yerine Süleyman tapınağını inşa etmek istiyor. Bunun için Mescid-i Aksa'nın altında tüneller açarak, adeta oyuyor. Meşum/çirkin emeline ulaşacağını sanarak kitapların, dergilerin kapaklarına, otobüslerin üzerine Süleyman mabedinin maket resmini koyarak Müslümanları taciz ediyor. Mescid-i Aksa'ya yakın çevrede var olduğunu iddia ettiği havraları yeniden inşa ediyor. Mescid-i Aksa çevresindeki Müslüman evlerine el koyarak, ya Yahudi yerleşimcilere tahsis ediyor, ya da yıkarak yeşil alan adı altına kendisine kullanım alanı açıyor. Kudüs'te İslam tarihinin derinliğine işaret eden tabela, levhaları ve tarihi yapılar üzerinde belge değeri taşıyan yazılı eserleri yok ediyor, yer isimlerini değiştiriyor. Hatta Müslüman kabristanlarına müdahale ederek İslam'ın izlerini yok etmek için komplolarını sürdürüyor.

Demokrasinin beşiği olan batı, kendisini batı dışı dünya ile asla eşit görmez. Batının dünya ile kurduğu emperyalist tek taraflı ilişki, başka kültürleri yok eden, yağmalayan, çalan, katleden teröristçe bir anlayışın ürünüdür. Küresel dünyanın ne ahlakı ne de vicdanı var. Adaletsiz de aynı zamanda. Terör rüzgârları estiren, küresel emperyalist dünya mazlum halkların çılgınlıklarını asla duymaz. Filistin topraklarında sistemli olarak sürdürülen usulsüzlükler, gasplar ve tehcirler... Çifte standart uygulamayı ilke edinen emperyalist Batı ülkelerini de, emperyalist Dünyayı da hiç ilgilendirmiyor. Aslında görmemek için ısrar ederek başlarını kuma gömmeyi tercih ediyorlar. 1915'deki ermeni tehciri, 1930'lu yıllardaki Nazi katliamları her fırsatta dile getirilirken, hali hazırda/el-an/şimdi Siyonist işgal tarafından icra edilen tehcir, etnik kıyım ve katliam görülüyor. Siyonist işgalci İsrail keyfine göre kesip biçiyor. Küresel hegemonya, Siyonist İsrail'in Filistin'de uyguladığı zulme sessiz kalıyor. Hatta bu bir savunma hakkıdır diyor. Ey demokrat batı! Yoksa "Demokrasi!" sadece küresel hegemonyanın lüksü ve refahı için mi var?

Filistin'de kutsal mekânların caddeleri ve sokakları, mabedleri ve okulları, ağaçları ve çiçekleri abluka/işgal altında. Batılı emperyalist zalimlerin teşvik ve desteğiyle bu kutsal topraklar, Siyonist İsrail elinde zulme ve soykırıma sahne olmakta, lanetli Yahudi'nin postalları altında çiğnenmekte, kirletilmekte... Filistin, Kudüs'ten Gazze'ye alevler içinde yanıyor. Kan ve gözyaşı Arz-ı Mukaddes'i teslim almış. Hüzün ve esaret bitmiyor, bu topraklarda. Kudüs, iç yakan, yürek burkan, gönülleri parçalayan mahzun haliyle mü'minlerin gözlerini yaşla dolup taşıırken, kararan ve katılaştan kalplerin silkinip kendisine gelmesine, fitrata yönelmesine, canlanmasına vesile oluyor mukaddes şehriyle. Bu kutlu şehir, körelen kalpleri uyandırıyor ve dik duruşu ve izzeti öğretiyor, acılar içindeyken bile. Filistin köklerindeki kavi iradeyle, zinde ruhla, sabırla, izzetle Siyonistlerin üzerine kâbus gibi çöküyor, zalimlerin planlarını boşa çıkarıyor.

Filistin'in, Kudüs'ün, Gazze'nin ve tüm İslam coğrafyasının huzur ve güvenliği için, kurtuluşu için Müslüman toplumlar, dalalet ehlinin akıl kalıplarıyla düşünmekten tez elden vazgeçmelidir. İslam medeniyetinin kendine has anlayışıyla, vahiy bilinciyle dolu kavramlarla düşünmeye, yaşamaya başlamalıdır. Kur'an ve Sünnet'in/Hadis'in dili mü'minlerin ana dilidir. Müslümanlar, İslam'ın anlam dilini devre dışı bırakırlarsa,

İslam Medeniyeti'nin izleri de bir bir kaybolmaya maruz kalır. Bu hazin akıbetten emin olmak için, Mü'minlerin bu ortak dilde yeniden toplanarak, İslam medeniyetinde buluşup, emanetlerine ve değerlerine sahip çıkması için bu noktada ciddi çalışmalar yapılmalıdır. Çünkü diline sahip çıkmayanlar geleceğe ve insanlığa özgün ve net bir miras bırakamazlar. Filistin ve İslam coğrafyasının kurtuluşu için, tarih hafızasını canlı tutmak ta, tarih bilincini korumak da çok önemlidir ve bu durum daima aciliyet arz etmektedir. Tepkilerimiz anlık olmamalı. Zaman diliminin her anında tarihe tanıklığımızı an be an sürdürerek, tarih bilincini zinde tutarak Müslüman onurunu/izzetini korumak için sıkı bir eylem yolunu kuvvetle takip etmelidir, her mü'min

Kudüs-ü Şerif candır, canandır, özdür, özgür-lüktür, kurtuluştur, şereftir, yarındır. Emanettir, umuttur. Umudumuza ve yarınımıza sahip çıkmalıyız. Nisyan rüzgârlarında savurmamalıyız geleceğimizin nadide gülünü. Kuds-ü Şerif bizden ses bekler, söz bekler. Eylem ve hareket bekler. Çağrısına aksi seda bekler. Hayatımızın her anında Filistin'i görmek, Filistin'i bilmek yaptığımız her şeyle. Bismillah diyerek elinize aldığınız bir zeytin tanesinde, çünkü zeytinin anavatanı Filistin'dir. Evimizdeki bir çiçeğe Filistin, Kudüs gibi oraları bize hatırlatacak isimler vererek bu bağlılığımızı canlı tutabiliriz. Okuduğunuz bir ayette: "İncire, zeytine, Sina dağına ve şu emin beldeye yemin ederim ki..."(Tîn-1-3), o kutsal beldeyi anmalı ki, Kuds-ü Şerif'in çağrısı yüreklerimizde canlı kalsın. Böylece O'nun çağrısına kalbin derinliklerinden gelen içtenlikle cevap verebilelim. "Lebbeyk ya Aksa! Lebbeyk ya Kuds!"

Sözün sonunda Peygamber Efendimize kulak vererek, Filistin'e karşı kardeş sorumluluğumuzun farkına varalım. Kardeşlerimizin çalışmalarına omuz verelim. Müslümanların ortak davası olan, Filistin davasına destek olalım. Sahabe-i Kirâm, Peygamber Efendimize Beyt-i Makdis/ kutsal ev/ Mescid-i Aksa hakkında sorduklarında; "Orası Mahşer/toplanma yeridir. Orası Menşer/yayma yeridir. Oraya gidin ve orada namaz kılın, orada namaz kılmak onun dışında kılınan namaza kıyasla, bin rekât namaz gibidir." Eğer bunu yapamazsam, oraya gidemezsem ne tavsiye edersiniz diye sorulunca. "Kandillerinde yakmak için yağ/yakıt gönderin. Kim bunu yaparsa oraya gitmiş gibi olur." (İmam Ahmed-Ebu Davûd)

Suriye'yi Uzun Süreli Bir İç Savaş / Karışıklık Bekliyor

Necdet YÜKSEL

Uluslararası statüko Suriye yönetimini dizginlemede ekonomik yaptırımlardan öteye geçmeye niyetli görülmemektedir. Beşar Esed, gittikçe tırmandırdığı sivil katliamlarına, salt soğuk savaş teknikleriyle karşılıklar verildiğini tespit ettikçe de cüretlenmekte ve askeri güçleri tam randımanlı kullanmaktadır. Batılı devletlerin, iradeleri körelten bölgesel siyasi denklemlerin, şuan ki konjonktür zaviyesinden bakıldığında, Suriye'de bir rejim değişikliğine en azından kısa vadede izin vermeyeceği söylenebilir.

ABD/AB temsilcilerinin Türkiye'deki yoğun ziyaretlerinin akabinde, husule gelen gelişmeler dikkatleri çekerken, AK partinin dış politika vizyonunun da misyonunun da küresel güçlerin belirlediği gerçeği iyice belirginleşti. Zaten Türkiye'nin Küresel ölçekli kurumlara üyeliği söz konusu neticeyi otomatikman doğuracaktır da. Bu angaje olunmanın kaçınılmaz yansımalarındandır; lakin garipsenense, AK partililerin dış politika kulvarında kendilerinin özgün, özgür adımlar attıklarını inatla beyan etmeleridir. Yalanla alınan yollar çabuk kaybedilir. Yalana ve yalancılara prim verenler temiz kalamazlar.

Rusya, İran İslam Cumhuriyeti ve Çin, Suriye'ye uygulanmaya başlayan ekonomik ambargoyu etkisizleştireceklerdir. Arap Birliği'ne mensup birkaç ülkenin de, müeyyide kararının altına imza atmayarak, kenarda kalıp, eski konumlarını bozmamaları Suriye'ye derin/rahat nefes aldıracaktır. Batılılar bu tablodan memnun değilseler de askeri bir müdahaleye uzak kaldıkları sürece başka bir alternatif de bulamazlar. Karşıt bloklar Suriye'de kadim pozisyonlarının değişmesini istememekle beraber bu niyetlerini orta ölçekli gerilimler eşliğinde ifadelendirmektedirler. Suriye'yi uzun süreli bir iç savaş, karışıklık bekliyor. Suriye ringinde muhaliflerle mevcut iktidar kıran kırana çatışırken onları dışarıdan destekleyenler ise, lojistik, stratejik akıl aktarımında bulunmayı devam ettireceklerdir. Üstelik Suriye uluslar arası kuşatmaları ilk kez yaşıyor da değil...

Suriye rejimine karşı, sokak gösterileriyle arzı endam eden muhaliflerin, silahlandırılması işleminin daha fazla gündem dışında tutulması gittikçe zorlaşmakta. Beşer Esed'in direncini koruması, kan akıtmaktan çekinmemesi bu seçeneği iyice sempatikleştirecektir. Özgür Suriye ordusu bu anlamda Suriyeli muhalif tabanı militarize edecek bir nüvedir.

Türkiye'nin emperyal odaklardan icazet almaksızın harekete geçmeyeceği malumdur. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun bölgedeki vakalara muhtemel bir sıcak savaşa ilişkin tüm beyanlarında da aynı noktaya atıfta bulunduğu bilinmektedir. Bu şartlarda ister ekonomik isterse fiili bir askeri operasyondan en büyük darbeyi, en kuşatıcı zararı Türkiye almayacak mıdır? Türk devlet adamları, müttefiklerinin tarihi sicillerinden, dost dediklerini nasıl sattıklarını kaâle almadan içine girecekleri her ortak faaliyetten ve projeden hüsrarla çıkacakları da meydanda duran bir siyasi hakikattir. Ahmet Davutoğlu çizdiği, çizdirilen ve üstlendiği dış politikaların Türkiye'yi adım adım yalnızlığa çektiğini fark etmiş midir? Batılılar Türkiye'yi komşularına karşı düşmanlaştırıyor.

Beşar Esed yönetimi son günlerde ülkedeki yaygın kaosa rağmen askeri tatbikatlar da yapmakta! Bu açılım hafife alınmamalıdır. Bölgeyi yakından tanıyan, izleyen Batılılar, bu yöntemle verilmek istenen mesajı kesinlikle almışlardır. Esed'in kimyasal başlık da takılabilen füzelerini piyasaya çıkarttığı bir vasatta, artık her türlü çılgınlığı icra edebileceği ihtimali görmezden

gelinemez. Ölüm kalım savaşı verdiğine inanan Esed, muhalifleri bildik tekniklerle sindirmede ve izolede hızını kesmeyeceği gibi, askeri tatbikatla sergilediği kararlılığından sonra da daha bir azgınlaşacaktır. NATO'nun, BM'nin sönük, pısırik kalması Baas zihniyetli Esed'in elini kuvvetlendirdi. Türkiye'nin uygulamaya koyabileceği baskı argümanları da tükendi sayılır. Otoriter Arap rejimlerini gerekli addeden bölgesel zihniyetler batılıların oyunlarına katılmadıkça Esed rejimi kolaylıkla düşürülemez.

Ortadoğu odaklı analizlerde başat aktör Siyonist İsrail'dir. Suriye'deki cani iktidarı alaşağı etme olgusu da aynı parametreye endeksli değerlendirilecektir. ABD'nin Siyonistlerin Suriye'ye matuf bir fiili saldırıya soğuk durmalarının gerisinde Siyonistlerin güvenliğini temin arayışı yatmaktadır. Acaba ABD, AB ve Siyonistler demokratikleşme sözü verecek de olsalar Mısır'ın ve Suriye'nin İhvan-ı Müslimin denetimine girmesini arzularlar mı? Böylesi bir tezahür Siyonistlerin kella akıllarına bile getirmek istemeyecekleri bir ihtimaldir. Ama bu en kötü opsiyon hiç olmadığı kadar gerçekleşmeye çok yakın. Dolayısıyla da malum korkular Beşar Esed'i bütün despotluğuna karşın uluslararası merkezlere yine de sevimli gösteriyor.

Ümmet'e Kurulan Tuzak

Erdal BAYRAKTAR

İslam Ümmeti 21.yy'ın bu ilk çeyreğinde yeni imtihanlarla, yeni tuzaklarla karşı karşıya. Tevhid-Şirk, Adalet-Zulüm çelişkisi bu yüzyılda da bütün hızıyla, derinleşerek devam ediyor.

Arap Baharı olarak adlandırılan sosyal-siyasal hareketlenmeler İslam halkları için yeni bir dönemi işaretliyor. Tunus'la başlayan Mısır'la devam eden bu hareketlenmeler, gerçeğe uyanılmadığı, tedbir alınmadığı zaman Küresel İstikbarın İslam ülkeleri üzerinde devam eden emperyalist emellerini farklı bir boyuta taşıdığını haber veriyor.

İslam dünyasının parçalanması, çöküşü ve güçsüzleştirilmesi süreci 21. yy'da hız kesmeden devam ediyor. 19. yy'da başlayan günümüze kadar farklı boyutlar kazanarak devam eden çöküş ve sömürgeleştirme süreci, Suriye üzerinden devam ettirilmek istenmektedir. Küresel İstikbar güçleri dün olduğu gibi bu gün de Müslüman halkları sömürme, birbirine kırdırma hesapları yapıyor.

Bugünleri anlamak için geçmiş doğru anlaşılmalı ve geçmişte olan-bitenle sahici bir şekilde yüzleşmeliyiz.

Hilafet'in ilgasıyla birlikte Müslümanlar kendi gelecekleri üzerinde irade belirleme imkânlarından mahrum edildiler. Hilafetsiz günlerden bu güne Müslümanlar emperyalist hesapların etkisi altında yaşıyorlar. Özellikle Ulusçuluk ve Ulus devlet etkisiyle Ümmet olma şuur ve iradesi sürekli kan kaybetmeye devam edi-

yor. Fiziksel parçalanmışlık, işgal ve sömürü beraberinde zihinsel işgali getirdi. İslam toplumları fiziksel işgale bir türlü direndi ama zihinsel işgal artarak günümüzde de devam ediyor.

Zihinsel işgalin devam ettiğinin en büyük göstergesi artık İslami kavramlarla düşünmüyoruz, konuşmuyoruz, İslami kavramların gösterdiği hedefleri sahiplenmiyor ve takip etmiyoruz. Müslümanlar uzun zamanlardan bu tarafa Halifeli/İmamlı bir toplum amacından uzak yaşıyorlar. Böyle bir amacın gereğine inanmıyorlar. Bu konuyla ilgili teşvik edici ayet ve hadisleri dikkate almıyorlar ve onları gündemleştirmiyorlar. Müslüman âlim, mütefekkir, aydın ve kanaat önderlerinin böyle bir amacı yok artık. Onlar Müslüman halklara Demokrasi'yi öneriyorlar. Müslüman topluluklara, cemaatlara vaziyet eden liderler, önderler tabilerine İslami Dil'le konuşmuyorlar, İslami ıstılahları Kur'an ve Sünnet'teki anlamlarıyla izah etmiyorlar. Kendi cemaat amaçları için bu kavramları istismar edip, onları "kullanıyorlar". Bu yüzden yerel diktatörlerin gitmesine yardımcı olan halk kitleleri onların yerine gelen liberal, demokrat önderleri alkışlıyorlar.

Bu yüzden fiziksel işgal, maddi sömürüye karşı çıkmadan önce zihinsel işgale karşı çıkıp, direnmeliyiz. Acı olanı fiziksel işgal ve sömürüyü İstikbar güçleri yaparken, zihinsel işgal sürecini Müslüman kisveli insanlar ve yapılar devam ettiriyor. Artık Şirk, Zalim, Küfür, Ümmet, Cihad, Şehadet vb, İslami kavramlar yerine Demokrasi güçleri, anti demokratik güçler,

demokratik mücadele, Avrupa Birliği, Avrupa Birliği'ne katılma süreci gibi kelime ve kavramları konuşuyor, bu dille anlaşılmaya çalışıyor, bu kavramlar üzerinden gündem oluşturuyoruz.

Hilafet'in ilgasıyla başsız kalan İslam Ümmeti, Ulusçulukla ve onun siyasal açılımı olan Ulus devlet'le ırkçılık, coğrafyacılık, yerellik hastalığına duçar oldu. Bu hastalık maalesef kendini bilinçli Müslüman olarak addeden kişi ve çevrelere de sirayet etmiş vaziyettedir. Özellikle Suriye olayları üzerinden belirli dönemdir soğutulmuş olan mezhepçilik hastalığı da yeniden hortlatılmaya çalışılıyor.

Ümmet hedefinden uzaklaştığınız zaman, sizi oyalamak, kandırmak için elinize bilerek veya bilmeyerek, isteyerek veya istemeyerek ulusçuluk, mezhepçilik şekerini tutuştururlar. Kendi hedefi olmayan başka hedeflerin peşinden gider veya bu hedeflerde kullanılır. Ümmet olma imkânı elimizden alındıktan sonra, Müslümanların iki zaaf alanı oluştu: Irkçılık ve Mezhepçilik. Yeni dönemde bu zaafalarımıza, hastalıklarımıza daha da çok dikkat etmek zorundayız.

Ulusçuluğu, Ulus devleti sorgulayıp, reddetmeleri gereken Müslümanlar, bu zihniyet ve maddi yapıyı sorgulamadan onların içerisinde iktidara koşuyorlar. Ulus devlet yapısı değişmeden, Müslüman olduğunu söyleyen insanlar o yapıların devamı için Ümmet'in maddi, manevi, zihinsel, beşeri imkânlarını seferber ediyorlar. Bu sürece girince zihinsel olarak ta Ulusçuluğa

teşne haline getiriliyorlar. Ulus devletlerin kodlarıyla düşünüyorlar, Ulus devletin amaçlarını İslami amaç olarak kabul etmeye başlıyorlar.

İslam bizleri "yeryüzünün halifeleri" olarak isimlendirirken, yeryüzünü bize vatan olarak gösterirken ulus devletleri kutsayan Müslümanlar, kendilerini ulus devletin tanımladığı gibi tanımlıyor, dünyanın kendi ulus devletlerinden ibaret olduğunu sanıyorlar. Bu hastalığa duçar olduktan sonra bu kafadan İnsanlığın, Müslümanların dertlerine şifa bir şeyler çıkmasını düşünebilir misiniz?

İslam bizleri Müslüman ismiyle tesmiye ettikten sonra bununla yetinmeyip, kendine mezhebi hassasiyetler edinen, dünyaya ve Ümmet'e mezhep penceresinden bakan bir insandan İnsanlığın ve Müslümanların iyiliği için bir söz ve fiilin neşet edeceğine inanabilir misiniz?

Hayata, olaylara ırkçılık ve mezhepçilik gözlüğü ile bakmak bir ilkelliktir. Irkçılıkla olaylara bakmak insanlıktan çıkmak, mezhepçilikle olaylara bakmak tarihte yaşamak, Ümmet ailesinin dışına çıkmaktır. Kur'an'dan, Peygamberimizin (s.a.v) hayatından biraz nasıbdar olan bir insanın bu hastalıklara duçar olması, ümitsiz vak'a olması demektir.

Suriye olayları üzerinden bu yaralarımız yeniden kaşınmak isteniyor. Müslümanlar olaylarda içinde yaşadıkları Ulus devletlerin baktığı şekilde bakıyorlar. Türkiye örneği üzerinden gidecek olursak; Müslümanlar Ak Parti iktidarıyla bir-

likte olaylara devletçi bir gözle bakmaya başladılar. Devletin ana felsefesinde ne değişiklik oldu da görüşlerini değiştirdiler? Bu devlet hâlâ kendini ulus devlet olarak tanımlıyor, kanun ve kurumlarını da buna göre dizayn ediyor. Hayata ve olaylara ulus devlet üzerinden bakıyor ve ona göre iç ve dış politika takip ediyor. Bu refleksinden dolayıdır ki, Kürt sorununu hâlâ çözebilmiş değil. Bu refleksinden dolayıdır ki, dış politikada NATO ve BM perspektifinin dışına çıkmıyor. Bütün bunları bile bile kişilere olan duygusal yakınlıklarından dolayı romantik iyimserlikler üzerinden olup-biteni anlamaya çalışıyor ve ona göre tavır geliştiriyorlar.

Kişilerin iyi niyetiyle ulus devletlerin felsefelerinin ve politikalarının değişeceğine inanıyoruz. Gerçeğe uyanamıyor, hayal âleminde yaşıyoruz.

Bu örneklemeyi diğer İslam ülkelerine de teşmil edebiliriz. İran İslam Cumhuriyeti İmam Humeyni'nin vücut verdiği devrim ilkelerini İnsanlığa ve Müslümanlara örnek olacak bir projeye -maalesef- dönüştüremedi. İmam'ın "La Şarkiye - La Garbiye, La Şiiye - La Sünniye, Vahde Vahde İslamiye" sloganlarını derinleştiremedi. Maalesef İran İslam Cumhuriyeti bu günkü tavrıyla Müslümanlarla Şii bir dil üzerinden konuşuyor izlenimi veriyor. Tabi bu durumun içten ve dıştan tezgâhlanan bir oyun olduğunun farkındayız ama bu oyunu bozacak olan da yine kendileridir. İran İslam Cumhuriyeti ilk kurulduğundan bu tarafa ulus devlet ve mezhep parantezine alınmak istendi. Bununla devrimin mesajları Müslümanlarla ve İnsanlıkla buluşmasının istendi. Maalesef bu oyuna İran dışındaki Müslümanlar da, İran'daki Müslümanlar da geldiler. Özellikle Suriye üzerinden bu oyun yeniden tezgâhlanmaya çalışılıyor. İran tek başına tezgâhlanan bu oyunu bozacak güçte değildir, evrensel saldırıya yerel imkânlarla

Baas Rejimi bir zulüm rejimidir ve kurulduğundan bu tarafa Suriye halkına kan kusturmuştur. Bu rejimin devrilmesi ve Suriye halkının, Ümmet'in lehine bir rejimin kurulması bütün Müslümanların özlemi ve duasıdır. Ama bu rejimin devrilmesi Suriye Müslümanlarının ve Ümmet'in eliyle olmalıdır. Bu güne kadar bu rejimi ayakta tutan güçlerin hesaplarına uygun olarak değil. O gitsin de ne olursa olsun değil, o gitmeli ama gelecek olan Ümmet'in yararına olsun, denmelidir. Libya'nın başına gelenden ibret alınmalıdır.

cevap verilemez. Uluslararası İstikbar, İran'ı ısrarla sistem dışı kalmasından dolayı cezalandırmak istiyor. Bunu unuttarak İran'la ilgili yapılan her analiz, havanda su dövmektir ve İstikbar'ın oyununa gelmektir. Bize düşen Ümmet'in sistem dışı kalmaya çalışan bu bölümünü, bu amacı üzerinden korumak ve desteklemektir. Aynı zamanda ulus devlet ve mezhep parantezine alınma ve düşme tezgâhına karşı onu uyarmaktır. Emperyalistler Ümmet'in direnen kaleleri olan İran, Hizbullah, Hamas kalelerinin İstikbar lehine, Ümmet aleyhine düşürme hedefi güdüyor. Bunu bilmek, aynı zamanda Ümmet'in diğer yerlerindeki direniş hareketlerinin-Suriye örneğinde olduğu gibi-Ümmet lehine

başarıya ulaşması için elimizden geleni yapmamızı engellememelidir. Baas Rejimi bir zulüm rejimidir ve kurulduğundan bu tarafa Suriye halkına kan kusturmuştur. Bu rejimin devrilmesi ve Suriye halkının, Ümmet'in lehine bir rejimin kurulması bütün Müslümanların özlemi ve duasıdır. Ama bu rejimin devrilmesi Suriye Müslümanlarının ve Ümmet'in eliyle olmalıdır. Bu güne kadar bu rejimi ayakta tutan güçlerin hesaplarına uygun olarak değil. O gitsin de ne olursa olsun değil, o gitmeli ama gelecek olan Ümmet'in yararına olsun, denmelidir. Libya'nın başına gelenden ibret alınmalıdır.

İran'dan yana mısın? Suriye'deki direnişten yana mısın? Gibi bir soru ve tartışma, Ümmet perspektifinden olaylara bakamamanın göstergesidir. Bu gün bölgemizde, Ümmet'in bu gününe ve geleceğine dair hesaplar yapılıyor, tuzaklar kuruluyor. Bize düşen Ümmet'in bu günü ve geleceği için bu oyunu deşifre edip, bozmaya çalışmak olmalıdır.

Ümmet amacımıza hizmet etmeyen her söz ve davranış kimden gelirse gelsin merduttur.

Hür Müslüman Halkın İradesi Ne Demektir?

Tevfik UĞUR

Türkiye dâhil İslam Dünyasında hüküm süren ulusçu rejimlerin zayıflaması ya da yıkılmasıyla birlikte meydana gelecek değişimlerin mahiyeti üzerine yaşanan tartışmalar hız kesmeden devam ediyor. Mezhebi taassubun alevlenmesi bir yana aynı mezhebe mensup insanların bile birbirlerini "küfürle işbirliği" şeklinde özetlenebilecek ağır ithamlarla suçladığı bu dönemde yapılan tartışmaların merkezinde, değişimin yönü ve yeni rejimlerin temelinde liberal demokrasinin olup olmaya-acağı yer almaktadır. Tartışmanın eksenini inşa edilmekte olan yeni rejimlerin yapısından çok *Hür Müslüman halkların iradesi* etrafında yapmak, toplum mühendisliği ve aydın diktatörlüğünden sıyrılmak adına en sağlıklı yol olacaktır. Çünkü İstibdattan kurtulmakta olan *Müslüman halk(lar)ın hür iradesini* göz önünde bulundurmadan yaşanan değişimi tartışmak anlamsızdır. Bu noktada amacımız, bir tanım yapmaktan ziyade Müslüman halkın ortak iradesinin mahiyetini ve bu iradeyi demokrasi olarak adlandırdıktan sonra onu demokrasinin tanımı üzerinden küçümseyip eleştirmenin yanlışlığını ortaya koymak olacaktır.

İrade, diğer benzerleri gibi Arapçadan Türkçeye geçerken anlam kaymasına uğrayan kavramlardan biridir. Türkçede herhangi bir işi yapıp yapmadaki karar verme gücü anlamında kullanılırken Arapçada bu kavram, bir işi yapmak için duyulan istek, dilek ya da beslenen arzu anlamında kullanılır. İstek ne kadar kuvvetli ise irade o oranda güçlü, istek ne kadar az ise irade o oranda zayıf olur. Ki bu durum

da tercih edilen ya da arzulanan şeyin nefse ne kadar hoş gelip gelmediğiyle ilgilidir. Örneğin "zayıf iradeli insan" denildiğinde bundan kasıt, o insanın kafa karışıklığının büyüklüğü, aklî melekelerinin noksanlığı, bedeninin zayıflığı ya da sahip olduğu fiziksel gücün azlığı değil onun istek üzerine beslediği duygunun zayıf ya da şiddetinin düşük olmasıdır. Ya da herhangi bir hal ve olay karşısında "iradesini kullanan insan" denildiğinde bu deyimden insanın birçok tercih arasında ağır basan isteğini gerçekleştirmesi kastedilir. Rabbimiz bir adamın göğüs boşluğunda iki kalp yaratmadığına göre¹ normal "insan iradesi", birbirine zıt haller ya da birbiriyle uyuşmayan durumlar karşısında eşit yoğunlukta beslenmez. Bundan dolayı tek kalbe sahip olan insan, birbirinden farklı tercihler arasında seçim yaparken bir tercihi isteme şiddeti diğerlerine nazaran her zaman için daha büyük olur ki seçimi gerçekleştirebilsin. Örneğin bir insan, hem İslam'ı hem küfür, hem hidayet hem sapkınlığı, hem aydınlık hem karanlığı, hem iyiliği hem kötülüğü, hem yaşam ve hem ölümü aynı anda istemez. Bu noktada o; iradesini ya İslam ya küfür, ya hidayet ya dalalet, ya iyilik ya kötülük, ya hayatta kalma ya da ölüm yolunda kullanır. Burada tek bir birey söz konusu olduğunda ortaya çıkan iradede baskın olan isteğin büyüklüğü, matematiksel fazlalıkla değil nefsin bu iradeyi gerçekleştirme isteğinin yoğunluğu ile açıklanır. Oysa söz konusu olan bir fert değil fertlerden oluşan topluluk, kavim, halk ya da millet ise, birden fazla insanın iradesi aynı

1 Ahzab, 4

anda nasıl ortaya çıkacak ve tüm bireyler bu iradeye hangi ölçüler doğrultusunda uymak zorunda kalacaktır?

Öncelikle -Müslüman olmayan- *herhangi bir halkın iradesini* ele alalım. Elbette iradede söz etmek *hürriyetin* varlığını gerektirdiğinden dolayı böyle bir halkın *hür* olduğunu varsayıyoruz. Artık tek değil birçok fertten oluşan halkı ele aldığımızıza göre burada bir kalp değil birçok kalbin iradesi söz konusu olacaktır. Tek bir fert, tek kalbe sahip olduğu ve bir kalp aynı anda hem iyilik hem kötülüğü isteyemezken, halkı teşekkül eden ve farklı kalplere sahip olan fertlerin varlığı, bir halk içinde hem iyilik hem kötülüğün aynı anda istenileceğine işaret eder. Birbirinden farklı olan kalplerden zuhur eden iradelerin günlük hayata tek tek yansıtılması halinde farklı iradeler çatışacağı için kargaşa ve anarşi gibi olumsuz bir ortam doğar. Bu durumda kaos, tek ferdin iradesinde olduğu gibi, yapılan tercih karşısındaki isteğin şiddeti tek tek ele alındıktan sonra düşük yoğunluklu isteğin ihmal edilmesiyle giderilemez. Çünkü isteğin şiddeti ya da yoğunluğu matematiksel bir rakamla ifade edilemediği için, farklı iradeler arasından benzerlerini seçtikten sonra onları gruplandırıp (yok)saymak da mümkün olmayacaktır. Bir başka deyişle iradesi zayıf olan insanların iyilik ile kötülüğü ya da genel olarak "a" ile "b"yi seçme isteklerinin şiddeti aynı olmadığı gibi güçlü iradeye sahip olan insanlar da aynı şiddette "a" veya "b"yi seçmez. Burada sözü edilen irade, herhangi bir halkın iradesi ise "a" ve "b"nin anlamı mutlak olmayıp kesinlik ifade etmeyecektir. Yani halkın bir kısmının tercih ettiği "a", "b" karşısında iyi iken, kalan kısmın tercih ettiği "a", "b"den çok çok daha iyi olabilir. Böyle bir durumda "a" hem tercih edilen hem de reddedilen olduğu kadar "b" de hem reddedilen hem de istenilendir. Yani böyle bir ortamda "a" da "b" de aynı anda hem iyi hem kötü olmak-

Eğer Kur'an'da övülen ve hür Müslüman halkın ortak iradesi olan şura, Müslümanların batıl üzerine ittifak etmelerini imkânsız kılıyorsa, ulusçu diktatörlerin sapkın iradesi yönünde hareket etmeye zorlanan Müslüman halkların ilk ve en önemli sorununun, iradesini gasp eden diktatörler olduğu açığa çıkar. Bu anlamda diktatörlerin batıl irade ve zulümlerine odaklanmadan, sorunu zulüm altında Müslüman kalmaya çalışan halkın değişip-değişmeme isteğine indirgemek, en hafif tabirle basiretsizlik olacaktır.

tadır. Tercih edilenin değil tercih edenin, başka bir deyişle iradenin mahiyetinin değil şeklinin ön plana çıktığı böyle bir seçim sisteminde ortaya çıkan kaos, iradelerin keyfiyetine bakılmaksızın matematiksel yöntemle sayılıp toplanması ve ardından gruplandırılıp azlık ya da çokluğa göre "ortak irade" gibi bir niteliğe dönüştürülmesiyle çözülecektir. Demokrasi olarak adlandırılan bu çözüm yönteminde iradesini kullanan fertlerin sayısal çoğunluğu niteliğe dönüşmek ve halkın ortak iradesi olarak addedilmek zorundadır. Aksi durum, kaos ve anarşiye yol açacağı için içeriği ne olursa olsun çoğunluğun kararı, bir müddet sonra korunması ve saygı duyulması gereken bir yüceliğe dönüşür².

Müslüman olmayan bir halkın ortak iradesi, özgürlük vasıtasıyla -ahlâki- sınırları aşan -daha doğrusu çiğneme imkânı olan- bir yapıya sahip olduğu için bu iradeyi tanımlayan demokrasi, vahiy vasıtasıyla ahlâk sınırlarını koruyan Müslüman halkın ortak iradesi söz konusu olduğunda anlam ve önemini yitirir. Eğer konu, herhangi değil Müslüman halkın iradesi ise artık burada, demokrasinin vazgeçilmez unsuru olan sayısal çoğunluktan önce iradenin mahiyeti yani seçilenin niteliği önem kazanır. Eğer Müslüman bir halk, tercih edilen şeyin mahiyetini değil onun seçilme şekli olan demokrasiyi önceliyorsa, bu sefer de "Müslüman halk" tamlaması, anlamını kaybedecektir. Oysa Müslüman halk demek, kendi iradesinden önce Müslümanlığını yani Allah'ın tercihini önceleyen halk demektir. Bundan dolayı Müslüman halkın iradesi, liberal demokrasi-lerde olduğu gibi sınırsız bir yetkiye sahip olma-

2 Salt çoğunluğun elde edilemediği demokratik parlamenter sistemlerde ortaya çıkan kaostan kurtulma yöntemi, birbirine zıt iradelerin birleştirilmesidir. İlkel müşrik topluluklarda bile kabul görmeyen ve adına koalisyon denilen, iyilik ve kötülüğün harmanlandığı yöntem, yine demokratik olan ama salt çoğunluğun mutlaka sağlandığı Başkanlık sistemine göre oldukça gerici ve halkları gerileten bir yapıya sahiptir.

yıp, kırmızı çizgileri vahyin yasaları ile çizilen helal-haram dairesinin sınırları içinde kullanılan irade demektir. Bu dairenin içinde kaldığı süreç Müslüman fertler tarafından tek tek ortaya çıkan iradelerin gruplanıp rakamsal ifadelerle toplanması ve Müslüman halkın bu toplam doğrultusunda ortak irade ile hareket etmesi Allah katında meşru ise *Müslüman halkın ortak iradesi*, herhangi bir halkın iradesine sınırsız yetki veren demokrasi ile açıklanamaz.

"(Mü'minlerin) işleri kendi aralarında şura iledir."³. Yüce Rabbimiz mü'minlerin sahip olduğu bazı nitelikleri övdükten sonra aralarındaki işleri şura ile çözmelerini de övmektedir. Ayetin bu cümlesi bir durum tespiti yapmaması bir yana şuranın meşruiyetini de vurgulamaktan fazla bir anlam taşımaktadır ki o da şura ile hareket etmelerinden dolayı mü'minlerin övülmesidir. Allah, bir durumu övüyorsa onun gayr-i meşru olması imkân dâhilinde değildir. O halde işlerini kendi aralarında şura ile hallettikleri için övülen mü'min ve Müslümanların, Müslüman halkın ortak iradesinin haram sınırını aşması mümkün olmayacaktır. Bu haliyle Müslüman halkın ortak iradesinin mahiyeti, iradenin ortaya konuluş şekli dışında herhangi bir halkın iradesine benzemediğinden dolayı demokrasi ile tanımlanamaz. Namazı ikame etmenin ilk şartı abdest ise ve abdestsiz kılınan namazın şekli abdest alındıktan sonra kılınan namaza benzer olsa da, abdest alınmadan kılınan namaz Allah katında geçersizdir. Buna benzer olarak sadece şekli açıdan benzerlik gösteriyor diye Müslüman halkın ortak iradesini demokrasi etiketi üzerinden küçümseyip eleştirmek de geçersizdir. Çünkü eleştiriden önce yapılan tanımlama işinin bizzatı kendisi batıldır. Çünkü sınırı olmayan demokrasi varsa, haram sınırını aş(a)mayan Müslüman halkın ortak iradesi ortadan kalkar, helal olan ve Allah tarafından övülen ortak irade yani şura varsa, bu sefer de sınırları çiğneyen demokrasi ortadan kalkar.

Müslüman halkın ortak iradesi, tercihlerini hür bir şekilde ortaya koyabilen Müslümanların sayısal çoğunluğuyla belirlenen iradedir. Böyle bir iradeye konu olan "A" ve "B", helal-haram sınırları içerisinde tanımlandığı için, herhangi bir halkın önüne sunulan "a" ve "b" gibi birbirine zıt ve birbiriyle çelişik iradeleri ortaya çıkarmaz. Elbette "A" ya da "B"yi tercih etmenin anlamlı olmasının ilk şartı, Müslüman halkın hür olmasıdır. Hür Müslüman halk, kendi

iradesine hâkim olan halk demektir. Yani halkın fertlerinin ekseriyetinin, yanlış ya da batılı seçmeyecek olan halktır. Müstebit zorbalardan katliam ve zulüm ile iradesini tahakküm altına aldığı Müslüman halk ise, iradesi çalındığı için kendi iradesine hâkim olamayan halktır. Böyle bir halk, iradesi doğrultusunda hür bir şekilde hareket edemeyeceği için hile ve silah ile batıla sapmaya zorlanan mazlum bir halktır. *Bu anlamda halkın mazlum olması, İslam üzerinde sabit kalmasını güçleştireceği için hikmet, hür iradeye sahip olması durumunda bu halkın yoldan çıkıp çıkmayacağıyla değil öncelikle onun mazlum oluşuyla ilgilenmeyi gerektirir.* Söz konusu olan iradesi elinden alınan Müslüman halkın mazlumiyeti ise, bu halkı batıldan korumanın yolu İslam'ı tebliğ etmekten değil, iradesini gasp eden zalimin tahakkümüne son vermekten geçecektir. Eğer Kur'an'da övülen ve hür Müslüman halkın ortak iradesi olan şura, Müslümanların batıl üzerine ittifak etmelerini imkânsız kılıyorsa, ulusçu diktatörlerin sapkın iradesi yönünde hareket etmeye zorlanan Müslüman halkların ilk ve en önemli sorununun, iradesini gasp eden diktatörler olduğu açığa çıkar. Bu anlamda diktatörlerin batıl irade ve zulümlerine odaklanmadan, sorunu zulüm altında Müslüman kalmaya çalışan halkın değişip-değişmeme isteğine indirgemek, en hafif tabirle basiretsizlik olacaktır.

"Gerçekten Allah, kendi nefis (öz)lerinde olanı değiştirip bozmadıkları sürece, bir toplulukta olanı değiştirip-bozmadık. (Ama) Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiç bir (biçimde imkân) yoktur"⁴. Halktan kopuk İslamcılar arasında yıllardır dile getirile gelen bu ayet, özelde Türkiye'nin genelde Arap coğrafyasında yaşayan Müslüman halkların mevcut ve gelecekteki durumlarını yorumlamak için kullanıldı. Elbette bu yorum, ayetin kalın harflerle yazılan ikinci cümlesi yok sayılarak yapıldığı için, Kur'an'ın mazlum halklarla ilgili genel bakışı göz önünde bulundurulmadı. Bundan dolayı mazlum ya da değil, hür ya da değil tüm halklar için yapıldı. Eğer bir Müslüman bu ayeti, İslamcılar gibi tefsir etmeye kalkarsa Firavun'un zulmü altında inleyen İsrailoğulları'na lanet ederken, Allah'ın lanetine uğrayan ashab-ı uhud karşısında susacak ve sadece Allah'a iman ettikleri için ateş dolu hendeklerde yakılan mü'minlerin durumunu kendi özlerini değiştirecek kadar güçlü olma-

yan iradelerine yoracaktı. Gerçekten Allah, bu ayette zulüm altında inlediği halde Müslüman kalmaya çalışanların özünü mü yoksa hür ve rahat bir şekilde yaşayıp da iradesini kötülük yönünde kullanmaya başlayan bir topluluğun özünü mü kastediyor? Eğer ayet, mevcut özünü değiştirmedeği sürece Allah'ın bir topluluğun durumunu değiştirip ıslah etmeyeceğini açıklıyorsa, istemedikleri ve değişim yönünde çaba sarf etmedikleri halde şirk içinde geçmişleri 2000 yıldan fazla olan Mısır müşrik toplumunun maddi ve manevi durumunu Yusuf (a.s) aracılığıyla neden değiştirdi? Ya da ikiyüz yıldan fazla Firavun'un zorbalığına mahkûm olan İsrailoğulları'nı zulümden kurtarmak için Musa (a.s)'yı neden gönderdi ve Tevrat'ın nüzul süreci neden İsrailoğulları'nın Firavun'dan kurtulmalarından sonra başladı? Ya da nefislerinde olanı değiştirmek için iradelerini kullanmadıkları halde âlemlere rahmet olarak gönderilen Muhammed (a.s) aracılığıyla rahmet edilen ilk kavim neden Mekke Müşrik toplumu oldu? Tüm bu sorulara verilecek olan cevaplar, yukarıdaki ayetin zulüm altında inleyen Müslüman halkların durumunun ilgisi dışında olacağını apaçık gösterecektir. Bu açıdan iradesi çalınan mazlum Müslüman halkların günümüzdeki durumuna tekrar bakacak olursak, gözümüze ilk çarpacak olan şey, halkların İslam'ı ve iyi yönde değişimi hangi şiddette istediği değil, onların İslam üzerinde sebat etmelerini engelleyen diktatörlerin zulmü ve sapkınlığa neden olan iradeleri olacaktır.

"Zulmedenler, nasıl bir inkılâba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir"⁵. Kur'an'ın inkılabla ilgili sunduğu bu perspektif, Türkiye ve Afro-Arap coğrafyasında hüküm süren katı ulusçu rejimlerin zayıflayıp yıkılışını yeterince açıklamaktadır. Eğer diktatörlüklerin devrilmesine Kur'an'dan çok Marksist felsefenin devrim tanımını şekillendiren diyalektiğin penceresinden bakılacaksa, halkların kıyamını Engels'in Cezayir halkının direnişini aşağılarken "Şunu unutmamamız gerekir ki bu bedeviler, soyguncu çapulculardan başka bir topluluk değildir." gibi kullandığı benzer cümleler, doya doya kurulabilir. Her insan dilediği ve düşünebildiği kadar hatta kendi kişilik ve yetisine göre inkılab ya da devrim tanımını yapmakta özgürdür. Fakat Müslüman'a yakışan, özellikle İslam toplumunu ilgilendiren hadiselerle yaklaşırken kendi tanımından önce Kur'an'ın tanım ve bakı-

şını dikkate almasıdır. Bu açıdan yaklaştığımızda ayetin, sol literatürün devrimini tanımlayan diyalektik motorla yıkma ve inşa sürecini değil, zalimlerin ve despot yönetimlerin sadece yıkılışından söz ettiğini görmek kolaylaşacaktır. Ayet, ne bir inşa aşamasını içerir ne de bir zalimin yıkılması için mazlum halkın zalimi yıkma konusunda göstermesi gereken iradenin mahiyet ve şeklini konu edinir. Eğer birileri, Kur'an'ın sunduğu bu inkılab tanımını yeterli görmeyip, onu genişletmek isterse bu onların Kur'an dışındaki kendi tanımları olacaktır. Ama bu suni tanımlarla, mazlum halkların kıyamını mahkûm ederek aşağılamalarının yanında Allah'ın önüne geçmiş olduklarını unutmamaları gerekir.

Şüphesiz ki, inkılâba uğrayan her zalimin akıbetine şahit olundukça Allah'ın ayetlerinden bir ayet tecelli etmektedir. Eğer Müslüman bir halk, zalimden kurtulur kurtulmaz hür iradesini kötülük yönünde kullanıp parçalanacaksa bu durum da Rad suresinde açıklanan Allah'ın ayetinden bir ayet olacaktır. Oysa ne Türkiye'de ne de diğer İslam memleketlerinde Hür Müslüman halk henüz iradesini eline alıp bir şeyi hür iradesiyle seçecek noktaya gelmiş değildir. Çünkü diktatörlerden henüz kurtulmuş olan halkın önüne sunulacak tercihlerin ne olacağı ve onların kimin tarafından sunulacağı netleşmemiştir ki bilinç ve takva sahibi olan Müslümanların, Müslüman halk karşısındaki sorumlulukları bu aşamada devreye girecektir. Bu noktada söylediklerimizi anlaşılabilir kılmak amacıyla yanı başımızda yaşanan İran İnkılabına yakından bakalım; İran halkının inkılâp öncesi ilk amacı İslami bir sistem kurmak değil Müslüman halkın iradesini ipotek altına alan ve onun yerine kendi batıl iradesini koyan Şahı ve düzenini yıkmaktı. Bu anlamda İran İnkılâbının, İran İslam inkılâbına dönüşme süreci Şah'ın devrilmesinden sonra başlamıştır. İmam Humeyni, inkılâp sonrası yeni rejimin niteliğini doğrudan belirlemek yerine referandum yoluyla halkın hür iradesine bırakmıştı. Bunun yanında Müslüman halkın iradesini doğru yola sevk etmenin sorumluluğuyla hareket eden İmam, devrimden sonra geçici olarak kurulan hükümet başına atadığı Mehdi Bazergan'ın, referandumun "Demokratik İslam Cumhuriyeti" üzerinde yapılması teklifini şiddetle reddetti. Bu teklife karşı ezici çoğunluğu Müslüman olan halkı göz önünde bulundurarak, referandumun ısrarla hiçbir ek olmaksızın "İslam Cumhuriyeti" üzerine yapılmasını şu sözlerle istedi; "İnsanlar azınlığın çoğunluğa hükmetmemesi gerektiğine kanaat

getirmiş durumdadır. İnsanlar arasında yayılan bu düşünce İslam devletlerinde de ortaya atıldı. Bu nedenle cumhuriyetimiz şimdi batı modeline uyup isimlendirdikleri gibi demokratik cumhuriyet değil İslam Cumhuriyeti olmalıdır”

“Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi gösterelim”⁶. Sorumluluk sahibi bir Müslüman, yönetim biçim ve anayasaları yeniden inşa edilen sistemler karşısında zulümden yeni kurtulan mazlum Müslüman halkları hür iradeleleriyle baş başa mı bırakmalı yoksa batıl üzerine ittifak etmeyecek bu iradenin önüne Allah'ın iradesini yansıtan tercihler koymak için çaba mı sarf etmeli? Yüzyıllık istibdat rejimlerinin yıkılmasından sonra kan ve gözyaşı içinde hür iradesine kavuşan bu halkların çoğunluğu, ulusçu diktatörlerin iradesini mi tercih etti yoksa bin yıldan fazladır tercih ettikleri Allah'ın iradesi üzerine mi sebat etti? Şüphesiz bu halklar sadece güçten düşürülmedi, zayıflatıldıkça acımasız yöntemlerle İslam'dan uzaklaştırılmaya çalışıldı. İradesi sadece güce bağlı olanların güçlerinin azalması oranında Allah'tan uzaklaşırken, bu halklar tam tersi, güçleri elinden alındıkça iradeleri güçlendi. Bu halkların “Güçlü irade, güçlü bedende olur” gibi tek yönlü pragmatist teorileri alt-üst edercesine imana sarılma şiddetleri bedenlerini parçalayacak derecede büyüdü⁷. Eğer Allah, emane-

Sonuç olarak rejim değişikliklerinin yaşandığı Müslüman coğrafyasındaki öncelikli sorun, yeni sistem ve anayasaların yapısını inşa edecek olan hür Müslüman halkların ortak iradesinin tezahür etme şeklinden çok bu ortak iradenin önüne sunulacak tercihlerin İslam'ın tevhid ve adalet ilkelerine ne kadar aykırı olacağıdır. Eğer Müslüman halkın ortak iradesi Allah'ın övdüğü şura demek ise, bunun herhangi bir halkın iradesi demek olan demokrasi gibi Allah'ın emir ve yasaklarını çiğnemeyeceğini görmek gerekir.

ti güçten düşürülenlere devretmek istiyorsa –ki öyledir- O, bu isteğini yani iradesini mutlaka gerçekleştirecektir. Eğer Allah, yeryüzünde mustazafları iktidar sahibi yapmak istiyorsa –ki öyledir- Allah'ın dilemesi gerçekleşirken bu süreçte hafif bile olsa zulüm, taşkınlık ve sapkınlığın yaşanması imkân dâhilinde değildir. Çünkü Allah, merhamet gösterdiği kulları için batılı murad etmez. O halde Allah Firavun'un zulmü altında ölüme mahkûm edilen İsrailoğulları'na vaad edip bu vaadini gerçekleştirdiği gibi, zayıf bırakılmış Müslüman halklara da mutlaka lütufta bulunacak, onları önderler kılip yeryüzündeki iktidarı onlara teslim edecektir. Artık her bir ferdi tek tek iradesini hür bir şekilde gerçekleştirecek olan Müslüman halkların ortak iradesinin mahiyetini bir aydın diktatörlüğü edasıyla sorgulamadan önce, bir fâkih sorumluluğuyla bu halkların önüne sunulan tercihlerin Allah'ın emir ve yasaklarına uyup-uymayacaklarını sorgulamak gerekir.

Sonuç olarak rejim değişikliklerinin yaşandığı Müslüman coğrafyasındaki öncelikli sorun, yeni sistem ve anayasaların yapısını inşa edecek olan hür Müslüman halkların ortak iradesinin tezahür etme şeklinden çok bu ortak iradenin önüne sunulacak tercihlerin İslam'ın tevhid ve adalet ilkelerine ne kadar aykırı olacağıdır. Eğer Müslüman halkın ortak iradesi Allah'ın övdüğü şura demek ise, bunun herhangi bir halkın iradesi demek olan demokrasi gibi Allah'ın emir ve yasaklarını çiğnemeyeceğini görmek gerekir. O halde sorumluluk bilincine sahip olan Müslümanların, halkları karşısındaki ilk görevi hürriyetine kavuşan Müslüman halkların önüne, diktatörlüklerde olduğu gibi tümü batıl olan tercihler yerine onların seçimini anlamlı kılacak doğru tercihleri sunmak olacaktır.

6 Kasas, 5-6

7 Söyle bize ey Gazze! İnsanın en zayıf yeri ayağı mıdır eli mi yoksa gövdesi ve beli mi? Sen kırılan kolların vatanı, parçalanmış gövdelerin. De bize en zayıf yeri kalbi midir insanın, en kuvvetli ve âlemin ağır yükü altında en sarsılmaz kalan yüreği midir mü'minin? Sen sabrını nerede sakladın bedeninin parçalanırken? Kalbin midir ayağın kırılırken boynunu dik tutan? Yoksa kalbini kaplayan imanını mı?, Yaşayan Kur'an

Sudan Petrolü: Demokrasi Afrika'da

Glen FORD / www.blackagendareport.com
Çeviren: İsmail CEYLAN

Sudan'ın bölünmesi için ABD'nin yıllardır verdiği uğraş sonucunu verdi ve yaklaşık bir yıl önce ülke güney ve kuzey olmak üzere ikiye bölündü. Güney Sudan tamamıyla ABD güdümüne girdi. Güney kesim yaşadığı aşırı yoksulluğa rağmen, Kuzey Sudan'ın payına düşen petrol sahalarını da iş-

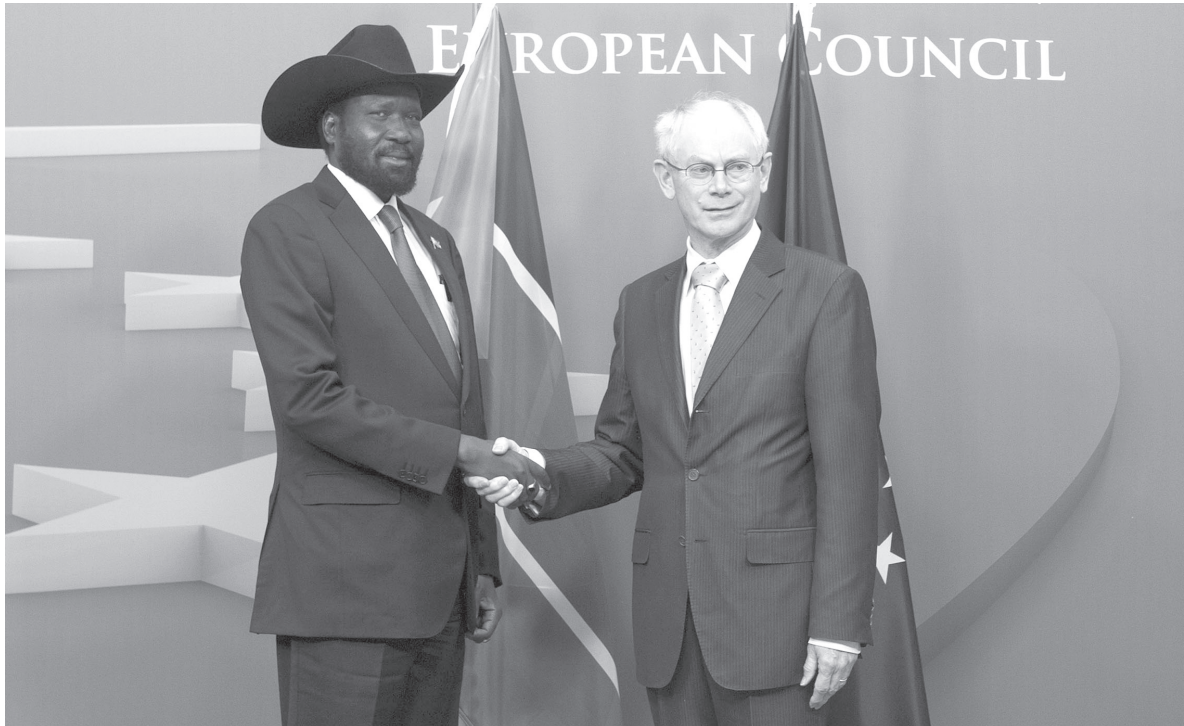
gal etmeye koyuldu. Uluslararası baskılara rağmen güneyliler işgal ettikleri bölgeden çekilmemekte direniyorlar. Böylesine fakir bir ülkenin uluslar arası toplumu hiçe sayması ise tabi ki ABD'nin desteği ile oluyor.

Afrika devletlerinin en büyüklerinden olan Sudan'ın küçük istikrarsız devletçiklere ayrılması planı (bir nevi Balkanizasyon) pratik olarak uygulanmaya başlanmış durumda. Ülkenin yaklaşık üçte birlik bir bölümünde kurulan Güney Sudan, henüz bağımsızlığını kazanalı bir yıl bile dolmadan Kuzey Sudan sınırları içinde bulunan petrol kasabası Heclic'i işgal etti ve bu duruma karşı yapılan uluslararası çağrılar umurlarında değil. Heclic bölgesindeki petrol rezervi ülkenin toplam rezervinin yaklaşık yarısı kadar. Ülke bölünürken petrol bölgelerinin çoğunluğu zaten Güneye verildi. Eğer Heclic'i de ele geçirirlerse Kuzey bölgesinin elinde petrol namına bir şey kalmayacak. 2009'da Heclic bölgesi mahkeme kararıyla kuzeydeki Hartum yönetimine kesin kararlar verilmişti. Buna rağmen Güney yönetimi geri çekilmenin lafını bile etmiyor. Hatta bazı generaller Hartum'a kadar işgal yürüyüşü yapmaktan bahsediyorlar.

Avrupa Birliği güneyin işgal girişimini "tamamıyla kabul edilemez" olarak nitelerken, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Ban Ki-moon "ciddi uyarılarını" Güney Sudan Lideri Salva Kiir'e direkt olarak ilettili.

Fakat bunun üzerine (2006'da Başkan Bush'un kendisine verdiği kovboy şapkasını giyiyor) Başkan Kiir Ban Ki-moon'un arkasından "ben senin emrinde değilim" diye bağırdı.

Tüm bu yaşananlar Güney Sudan'ın kimin kontrolünde olduğunu açıkça gösteriyor. ABD yaklaşık bir nesildir Güney Sudan'ın ayrılması için planlı bir çalışma yapmaktaydı. Tabi ki kıtanın en büyük devleti olan Sudan'ın bölünmesi Afrika üzerinde de büyük etkiler yapacaktır. Batılılar resmi olarak sömürgecilğe son vermiş olsalar da, oluşturdıkları kukla yönetimler vasıtasıyla kıta üzerinde halen hâkim durumdadır.

Petrolü saymazsak, dünyanın en fakir bölgelerinden biri olan Güney Sudan bağımsızlığını ilan eder etmez Başkan Obama, ABD özel kuvvetlerini ülkeye yerleştirdi. Şu an ülkede faal durumda olan yeşil bereliler, bunun yanında komşu ülkeler; Uganda, Kongo ve Orta Afrika Cumhuriyetinde de faal durumdadır.

Güney Sudan ordusunun tüm ekipmanları ve giderleri ABD parasıyla sağlanıyor. Sadece iki hafta önce, Başkan Kiir Obama ile bir görüşme yaptı. Resmi gazete haberlerine göre Obama, Güney ve Kuzey Sudan arasındaki gerginlikten kaygı duyduğunu söyledi ve "petrol konusunda bir mutabakata varılmasının önemi"ni vurguladı.

Mevcut durum gösteriyor ki Obama ve kovboy şapkalı Başkan Kiir Kuzey Sudan'ın petrol sahalarını işgal etme konusunda anlaşmış görünüyorlar. Güney Sudan bir ABD uydusudur ve bağımsızlığını; ABD, Avrupalılar ve İsrail'e borçludur. (bu sayılan ülkelerin Sudan'daki iş

savaşta parmaklarının olduğu da açıktır) Daha önce de belirttiğimiz gibi, dünyanın en fakir ülkelerinden biri olan Güney Sudan'ın, BM ve AB'ye kafa tutarak, Kuzey Sudan'a saldırması ve neredeyse petrol rezervinin yarısını ele geçirmesi için ciddi manada desteklenmesi gerekmektedir. Tabi ki bu destekte ABD tarafından karşılanmaktadır. Sudan iç savaşını organize eden ve ülkenin ikiye bölünmesini sağlayan dış güçlerin izni olmadan bu çapta bir işgalin gerçekleşmesini tesadüf olarak görmek gülünç olur.

Basından Seçmeler

Derleyen: Aysel ARPACI

ABD, İSRAİL'İ İHYA EDECEK

ABD, İsrail'e bugüne kadar yaptığı en **büyük askeri yardımı yapacak**. ABD Temsilciler Meclisi Silahlı Hizmetler Alt Kurulu, İsrail'in alacağı kısa menzilli savunma füzeleri için 680 Milyon Dolarlık yardımı kabul etti. Kabul edilen tasarı onaylanırsa ABD, İsrail'e 680 milyon dolar hibe edecek. ABD 2010 yılında da İsrail'e 205 milyon dolarlık silah yardımı yapmıştı.

27 Nisan 2012 / Aktifhaber.com

HOLLANDA DA PEÇE YASAĞINDAN YANA

Hollanda, yarışı kazanması halinde ülke genelinde yoğun tartışmalara neden olan peçe yasasını **değiştirmeyeceğini söyledi**. Fransa'da cumhurbaşkanlığı seçiminin en şanslı adayı olarak gösterilen Francois Hollanda, yarışı kazanması halinde ülkede genelinde yoğun tartışmalara neden olan peçe yasasını değiştirmeyeceğini söyledi.

27 Nisan 2012 / timeturk.com

ADEM ÖZKÖSE'NİN BABASI: HÂLÂ HABER YOK

Suriye'de kayıplara karışan Gerçek Hayat Dergisi Ortadoğu temsilcisi Adem Özköse ile kame-raman Hamit Coşkun'dan 2,5 aydır haber alınmıyor. Gazetecilerin ailelerinin endişeli bekleyişi sürüyor. Geline süreçle ilgili açıklamada bulunan Adem Özköse'nin babası Mustafa Özköse, hayatta olup olmadıklarına ilişkin ellerinde net bir bilgi-nin olmadığını söyledi.

26 Nisan 2012 / zaman.com.tr

CHP'NİN SATTIĞI CAMİ HÂLÂ MEYHANE

Beyoğlu'nda bulunan Katip Mustafa Çelebi Camii, İsmet İnönü'nün Cumhurbaşkanı olduğu Milli Şeflik döneminde 4 bin 10 liraya satılmış. İsmet İnönü'nün Cumhurbaşkanı olduğu Milli Şeflik döneminde satılan 350 yıllık Katip Mustafa Çelebi Camii hâlâ dansözlü meyhane olarak kullanılıyor.

27 Nisan 2012 / Yeni Akit

İNSANLIK TOPRAĞA GÖMÜLÜYOR

Suriye'den basına sızan bir fotoğrafta Esad güçleri bir genci diri diri gömüyor. Gence Beşşar'dan başka ilah yoktur demesini emreden askerlere genç Allah'tan başka İlah yoktur diye-rek karşılık veriyor ve can veriyor.

İran ve Hizbullah tarafından askeri ve ekonomik olarak desteklenen Esad güçlerinin katliamı kan donduruyor. Dünya'nın olaylara sessizliği İran ve Hizbullah'la gizli bir anlaşma olduğu tezlerini güçlendiriyor.

26 Nisan 2012 / Haberikra

HAMA'DA BÜYÜK PATLAMA: EN AZ 16 ÖLÜ

Suriye'de Hama şehrinin güney kesiminde-ki Maşa el Tayyar mahallesinde en az 16 kişinin öldüğü büyük bir patlama meydana geldi. Bazı muhalifler, olayda en az 70 kişinin öldüğünü söylerken, hükümet saldırıdan rejim karşıtlarını so-rumlu tuttu. Hükümetin iddiasına göre 16 kişi hayatını kaybetti.

26 Nisan 2012 / Haberikra

FİLİSTİNLİ MAHKUMLARIN AÇLIK GREVİ GENİŞLİYOR

İnsan hakları grupları, kötü muameleye karşı İsrail hapishanelerinde açlık grevi yapan Filistinli mahkum sayısının iki bine ulaştığını, sayının artacağını duyurdu. Batı Şeria'da insan hakları gruplarına göre, İsrail hapishanelerinde açlık grevinde olan Filistinli esirlerin sayısı iki bine yükseldi ve gelecek hafta eyleme katılım hazırlığı yapanlarla birlikte bu sayı daha da büyüyecek. İsrail cezaevi yetkilileri tecrit dahil, açlık grevcilerine karşı cezalandırıcı önlemler alıyor.

27 Nisan 2012 / Dünya Bülteni

YERLEŞİMCİLER PEYGAMBER MEZARINA SALDIRDI

İsrail askerlerinin destek verdiği Yahudi yerleşimciler Nablus'taki Hz. Yusuf'un mezarına saldırdı.

İsrailli yerleşimciler Batı Şeria'nın Nablus kenti yakınlarında bulunan Hz. Yusuf'un mezarını bastılar. İsrail askerlerinin koruduğu yerleşimcilerin mübarek mezara zarar verdiği bildirildi. Nablus'taki Yusuf Peygamberimizin kabri daha önce de İsrailli yerleşimcilerin hedefi olmuş, yapılan saldırılar Filistinliler ile şiddetli çatışmalara yol açmıştı. Batı Şeria'daki İbrahim Camii, Bilal İbn Rabah Camii ve türbesi ile Hz. Yusuf'un kabri, bu bölgelerde "kutsal Yahudilerin" gömülü olduğu gerekçesiyle yahudi yerleşimcilerin saldırılarına maruz kalıyor.

24 Nisan 2012 / Dünya Bülteni

SURİYELİLERİN KATLIAMDAN KAÇIŞLARI SÜRÜYOR

Esed güçlerinin katliamlarından kaçabilmek için sınırdan Türkiye'ye geçen Suriyelilerin sayısı 23.892 oldu. Suriyelilerin Esed rejiminin katliamlarından kurtulabilmek için Lübnan, Ürdün ve Türkiye sınırından kaçırları devam ediyor. Yüz binleri bulan mülteci sayısı büyük bir insani dramın yaşandığını ortaya koyuyor. Öte yandan Türkiye, katliamdan kaçan Suriyelilerin insani yardım ihtiyaçlarını bir yılı aşkın süredir karşılıyor. Sınırdaki 5 ayrı ilde kurulan kamplarda şu an için 23 bin 892 Suriyelinin bulunduğu bildiriliyor.

23 Nisan 2012 / haksözhaber.com

ÜNİVERSİTEDE GÜZELLİK YARIŞMASI REZALETİ

Eğitimde son nokta! Sınır tanımayan şeytani "çıplaklık" bilim yuvası olarak isimlendirilen üniversitelerin de suyunu çıkardı. Kadını ve onun dişiliğini kapitalist sistemin çarklarının önemli bir dişlisi olarak görüp, kullanan ahlaksız, azgın zihniyet şimdi de üniversitelerde boy gösteriyor.

Maltepe Üniversitesi "Miss Maltepe 2012" adı ile güzellik yarışması düzenliyor. Yarışmanın sloganı ise "Güzel bir kariyer için ilk adım..." Böylece özel üniversitelerin de bilime sağlayacağı katkının yönü çizilmiş oluyor.

27 Nisan 2012 / vahdethaber

MISIR'DA İKİNCİ DEVRİM KAPIDA

İngiltere'nin önde gelen düşünce kuruluşu Chatham House, Hüsnü Mübarek rejiminin yıkılmasının ardından Mısır'da yaşanan istikrarsızlık ile ekonomik sorunların, yeni bir devrim sürecini tetikleyebileceği uyarısında bulundu.

Kuruluşun "Ekme, Haysiyet ve Sosyal Adalet" adlı raporunda, devrik rejimin özellikle son yıllarında, Mısır'a yabancı yatırımların çekilmesi konusunda mesafe aldığına işaret edilirken, bununla birlikte hızlı nüfus artışına paralel olarak geliştirilemeyen altyapı, barınma ve sosyal hizmetlerin "çöküşün eşiğinde" olduğu savunuldu. Gelir ve sosyal adaletle ilgili taleplerin devrim sürecinin öne çıkan temaları arasında yer almasının, isyanın "siyasi" niteliğini değiştirmeyeceği savunulan raporda, "Tahrir Devrimi" sırasında sınıf ve ideoloji ayrımı gözetmeksizin halkın aynı talepte birleştiğine atıfla şu ifadelerle yer verildi:

"Bu raporun da vurguladığı gibi, ekonomik ve siyasi sorunlar birbirleriyle iç içedir. Temel politik talep olarak Mübarek'in gitmesinde işçi sendikaları, orta sınıf profesyonellere katılmıştır. Diğer taraftan Mısır'ın en zenginlerinden bazıları, sosyal adalet kavramına daha fazla önem verilmesi gerektiğini kabul etmiş ve asgari ücretin yükseltilmesini desteklemiştir."

27 Nisan 2012 / vahdethaber

FİLİSTİNLİ BİR AİLE DAHA EVSİZ KALDI

Doğu Kudüs'te bir Filistinli ailenin evi daha yerleşimciler tarafından işgal edildi, BM tahliyeyi kınadı.

Doğu Kudüs'te bir Filistinli aile daha evlerinden atıldı. İsrail'in Filistinliler'i evlerinden atmasını kınayan BM koordinatörü Maxwell Gaylard, "Filistinlilerin işgal altındaki topraklarda evlerinden ve mülklerinden atılması, Dördüncü Cenevre Sözleşmesi de dahil olmak üzere uluslararası hukuka aykırıdır ve artık son verilmesi gerekmektedir" ifadesini kullandı. Yahudi yerleşimcilerin evlerini işgal etmesinden kısa bir süre önce İsrail polisi, Beit Hanina'daki Filistinli aileyi zorla dışarı atmıştı. 11 kişilik Halid ailesi İsrail polisi tarafından evlerinden çıkarılırken, mobilyalar ve eşyalar da sokağa atıldı. İsrail gazetesi Jerusalem Post, ırkçı İsrail Toprak Fonu üyesi 10 Yahudi yerleşimcinin eve taşındığını bildirdi.

19 Nisan 2012 / dünyabülteni

KUR'AN KURSLARINDA YAŞ SINIRLAMASI KALKTI

Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Kursları Yönetmeliği'ni yeniden düzenledi.

Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren düzenlemeye göre, herkes Kur'an Kurslarından faydalanabilecek. 12 yaşından küçükler veli izni ile kursa katılabilecek. Küçükler, velilerinin izniyle Yaz Kur'an Kurslarına ve Kur'an Kurslarına kaydolabilecek. Böylece daha önceki yaş sınırlaması yönetmelikle birlikte ortadan kalkmış oldu. Ezberletilecek Sure ve Duaların Manaları da Öğretilecek Yönetmelikle kursların muhtevası da düzenlendi. Kurslarda, hafızlık hizmetinin yanında, ibadet için gerekli sure, ayet ve dualar ezberletilecek; manaları öğretilecek.

4 Nisan 2012 / vahdethaber

ARAPÇA DERSİNDE ATATÜRKÇÜLÜK İŞLENECEK!

4+4+4 eğitim sisteminin bazı Müslümanlar tarafından devrim gibi algılanması ve sanki İslami eğitim sistemi geliyor gibi kaşınması tuhaf bir durum. Okullarda "ulu önder", bahçedeki heykel ve onun önünde eski câhiliyyenin putlara taptığına benzer şekilde saygı duruşu, tüm sınıflarda Atatürk portresi hemem hemen bütün derslerde hep Atatürk ile ilgili övgüler, övgüler İçeriğine hiçbir şekilde dokunulmayan sözde devrimde seçmeli şimdi de Arapça dersi müfredatına Atatürkçülük konuldu.

15 Nisan 2012

ABD OKULLARINDA "GÜLEN YASASI"

ABD'nin Tennessee eyaleti senatosu devletten fon alan 'charter' diye nitelendirilen okullara yabancı öğretmen kısıtlaması getirdi. Yeni yasaya göre yabancı öğretmenler toplam kadronun sadece yüzde 3.5'ini oluşturabilecek. Miliyet'e göre yasanın ABD'deki Fettullah Gülen okullarını hedeflediği öne sürülüyor. Zira yasayı öneren sivil toplum kuruluşunun üyesi Phyllis Schlafly bir makale yazarak, "Güçlü İslamcı Türk okullarının gizli işler çevirdiğini iddia etmiş ve ABD'de artan etkilerine dikkat çekmişti. Gülen okullarının kadrosunun yaklaşık yüzde 10'unu Türkiye'den giden öğretmenler oluşturuyor. Bu öğretmenler daha önce de vize sorunları nedeniyle ulusal basında gündeme gelmişti.

18 Nisan 2012 / Pressmedya

28 ŞUBAT DARBECİLERİ ADLİYEYE SEVKEDİLDİ

28 Şubat Soruşturmasında gözler Ankara'ya çevrildi. Soruşturma kapsamında emniyet güçleri, aralarında dönemin Genelkurmay 2'nci Başkanı Orgeneral Çevik Bir'in de bulunduğu 28 kişiyi gözaltına almıştı. Bu isimler Ankara Emniyet

Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne getirilerek ifadeleri alınmaya başlandı. İfade verme işlemi, o dönemdeki en alt rütbeden en üste doğru tek tek yapılıyor. Emekli Orgeneral Çevik Bir'in en son ifade vermesi bekleniyor. Emniyetteki sorguları biten 15 şüpheli adliyeye sevk edildi. Diğer 13 kişinin emniyet sorgusu ise sürüyor. Adliye soruşturmayı yürüten özel yetkili Cumhuriyet savcısı Mustafa Bilgili dahil olmak üzere 4 savcı zanlıların ifadesini alacak. Operasyon, 28 Şubat'ın ilk ayağına, yani Batı Çalışma Grubuna yönelik ... Dolayısı ile, Batı Çalışma Grubunun o dönemde yaptığı eylem planları ve imza attıkları belgeler de mercek altında...

14 Nisan 2012 / Pressmedya

IRAK'TA EN AZ ÖLÜMLÜ AY: 2012 MART

Irak içişleri, sağlık ve savunma bakanlıklarının açıkladığı resmi rakamlara göre, geçen ayki saldırılarda, 12 asker, 22 polis ve 78 sivil hayatını kaybetti. Saldırılarda 52 asker, 85 polis ve 220 sivil de yaralandı. Irak'ta şimdiye kadar en az ölümün meydana geldiği ay 122 ölü sayısı ile Kasım 2009'du.

Geçen ay Irak'ta 30 direnişçinin de öldüğü iddia edildi. Irak'ta, bu yılın başından beri 413 kişi hayatını kaybederken, 2011'de aynı dönemde 702 kişi ölmüştü. Irak'ta şiddet olayları, 2006 ve 2007'de tavan yapmasının ardından son yıllarda azalma kaydetti ancak hiçbir zaman kesilmedi.

2 Nisan 2012 / Pressmedya

KIRIM'DA MÜSLÜMAN ÇOCUKLARA ZORLA TAKDİS

Kırım'da papazların Müslüman çocukları zorla takdis etme olaylarına bir yenisi eklendi. Bu yılın Ocak ayında Eki Kırım'da bulunan Beryozka anaokulunda uyuyan Müslüman çocuklarına "aziz suyu" serpererek takdis edilmesi olayının benzeri Akmescit'te yaşandı. Kırım Haber Ajansı'nın Kırım Müftülüğü'nden edindiği bilgiye göre Hristiyanların bu yıl 15 Nisanda kutladığı Paskalya gününden önce bir papaz, Akmescit 43 numaralı düz liseye girip aralarında Müslüman çocuklarının da bulunduğu ilkökul öğrencilerini takdis etti. Kırım Müftülüğü, çocukların zorla takdis edilmesi olayları ile ilgili Hristiyan din adamları ve okul yöneticilerinin hareketlerine tepki gösterdi. Kırım Müftüsü Hacı Emirali Ablayev, Müslüman çocuklara Hristiyan geleneklerinin zorla kabul ettirilmesinin kabul edilmez olduğunu vurguladı. Ablayev, "Bu konuda son sözü çocukların eğitim sürecini sağlayan devlet organlarının koyması lazım. Eğer bir dini okula giriş sağlanıyorsa, aynı girişin başkalarına da sağlanması gerekir. Ancak Hristiyan törenlerin Müslüman çocuklara zorla kabul ettirilmesi kabul edilmez" dedi.

24 Nisan 2012 / Pressmedya

Genç Birikim Derneği Sincan Çocuk Kulübü Gezi Düzenledi

Genç Birikim Derneği, Sincan Çocuk Kulübü, Sincan ve Eryaman'dan Kulüp faaliyetlerine katılan çocuklar ve ailelerinin katılımıyla Çiftlik Hayvanat Bahçesine bir gezi düzenledi. Gezi 07 Nisan 2012 Cumartesi günü saat 12.00'dan 17.00'a kadar devam etti. Yapılan pikniğin ardından hayvanat bahçesi gezildi. Çocuklar unutamayacakları

hoşça bir gün geçirdiler. Dernek Yetkilileri "Bu faaliyetlerinin inşallah yıl boyunca süreceğini ve Sincan, Eryaman ve bu semtlere yakın semtlerde oturan tüm çocukları Kulüplerine davet ettiklerini, gezi etkinliğine, Sincan Belediyesi Kültür İşleri Daire Başkanlığı'nın otobüs vererek destek olduğunu, bu destekten dolayı kendilerine teşekkür ettiklerini," ifade ettiler.

İyiliği Emretmek ve Kötülükten Vazgeçirmeye Çalışmak*

M. Ali ÖZÜDOĞRU

İnsanlar bir arada, birlikte yaşama durumunda olan varlıklardır. Tek başı-
nalık sadece Allah'a mahsustur. Allah,
es-Samed (İhlas, 112/2) olduğu halde, yani
hiçbir şeye ve hiçbir kimseye muhtaç olma-
dığı halde, insan, muhtaç bir varlık olarak
yaratılmıştır. Halk arasında söylenen 'kom-
şu komşunun külüne muhtaçtır' sözü boşuna
söylenmiş bir söz değildir. Birlikte, bir arada
yaşama durumunda olan insanların ise Allah'a
karşı olduğu gibi, birbirlerine karşı da vazife
ve sorumlulukları bulunmaktadır. İslam dini-
nin hedeflerinden birisi de; Allah'a ve insan-
lara karşı vazife ve sorumluluğun bilinci ile
davranan insanları yetiştirmek ve bunlardan
oluşacak bir toplumun kurulmasını gerçek-
leştirmektir. Müslüman olmak, bu vazife ve
sorumlulukları yerine getirmekle doğru oran-
tılıdır. Yani bu vazife ve sorumlulukları yerine
getirdiğimiz oranda Allah'ın rızasını kazanmış
oluruz. Bundan vazgeçmemiz mümkün de-
ğildir. Bu vazife sorumluluklarımızdan vazgeçtiği-
miz yani "bana dokunmayan yılan bin yıl yaşa-
sın" demeye başladığımız andan itibaren hem
dünyevi hem de uhrevi anlamda kaybetmeye
başlamış oluruz. Çünkü bugün bize dokun-
mayan ve dokunmayacağını düşündüğümüz o
yılan bize dokunmasa bile mutlaka gelecekte
evlatlarımıza, torunlarımıza dokunacaktır. Bize
dokunduğu zaman belki canımız biraz acıya-
caktır, ama evlatlarımıza dokununca sadece
canımız değil, ciğerimiz yanacaktır. Bu acı ise
diğer acılar içerisinde en zor olanıdır.

İşte bizim sorumluluklarımızın başında iyiliği
emr, kötülükten nehy etme görevi gelmektedir.
Bu, aynı zamanda başta son peygamber olmak
üzere bütün peygamberlerin de görevidir. Za-
ten peygamberlerin gönderiliş hikmeti de bu-
dur. Nitekim Allah-u Teâlâ bir ayetinde şöyle
buyurmaktadır;

"O (Peygamber), Onlara ma'rufu (iyiliği)
emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, te-
miz şeyleri helâl, murdar şeyleri haram kılıyor.
Ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri
indiriyor, O'na inananlar, destek olup savunan-
lar, yardım edenler ve O'nunla birlikte indirilen
nuru izleyenler, işte kurtuluşa erenler bunlar-
dır." (A'raf, 7/157)

Bu çerçevede elbette ki, mutlak anlamda
helâl ve haramın sınırlarını, ancak Rabbimiz Al-
lah belirler. Allah'ın verdiği yetki çerçevesinde
Resulullah (as)'ın da, bu sınırları belirleme yet-
kisi vardır. (Ahzab, 33/36; Tevbe, 9/29)

HER MÜSLÜMAN, İYİLİĞİ EMR ETMEK, KÖTÜLÜKTEN DE NEHY ETMEKLE GÖREVLİDİR!..

Tipki peygamberler gibi, peygamberlerin
ümmetleri de iyiliği emredip kötülükten neh-
yetmekle sorumludurlar. Bu sorumluluklarını
erteleyemeyecekleri gibi başkalarına da dev-
redemezler. Nitekim Rabbimiz, bir ayette şö-
yle buyurmaktadır: "Siz, insanlar için çıkarılmış
hayırlı bir ümmetsiniz, ma'rufu (iyi ve İslâm'a
uygun) olanı emreder, münker (kötü) olandan
sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. (Al-i İm-
ran, 3/110)

Yine bir başka ayette ise "Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, birbirilerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler ve Allah'a ve Resulü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe, 9/71) bu yurulmaktadır. Kur'an'da ve Sünnet'te başka bir hüküm bulunmasa, sadece bu iki ayet bile, Müslümanların temel görevlerinin 'iyiliği emretme, kötülükten nehyetme' olduğunu belirtme açısından yeterlidir. Dolayısıyla birbirilerinin velileri, yardımcıları olan Mü'minler, kadın olsun, erkek olsun, ayet-i kerimede belirtilen vazifeleri yerine getirmekle mükelleftirler. Bu vazifeleri üç şık halinde aşağıdaki şekilde sıralamak mümkündür;

- 1) İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar.
- 2) Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler.
- 3) Allah ve Rasulü'ne itaat ederler.

İşte Allah'ın affettiği ve kendilerine rahmet ettiği sadık ve salih kulları, bu vazifeleri yerine getiren mü'minlerdir.

Kur'an-ı Kerimde Rabbimiz benzer bir başka ayette de şöyle buyurmaktadır.

"Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır." (Al-i İmran, 3/104)

Ayette ifade edilen kurtuluşa ermenin yolu, iyiliği emretmek, kötülükten nehyetmekten geçmektedir. Üstelik bu kurtuluş, sadece dünyevi değil, aynı zamanda uhrevidir! Zaten Rabbimiz, Asr Suresi'nde ziyandan/hüsrandan kurtulmayı, iman etme, Salih amel işleme, hakkı ve sabrı tavsiye etme şartına bağlamıştır. (Asr, 103/1-3).

Allah'ü Teâlâ "Sizden, hayra çağıran, iyiliği (ma'rufu) emreden ve kötülükten (münkerden)

İyiliği emr, kötülüğü nehyetme görevi, sadece başkalarına yönelik olarak yapılacak bir görev olarak kabul edilmemelidir. Bu göreve öncelikle kendimizden başlamalıyız; sonra sırasıyla ailemize, akrabalarımıza, komşularımıza ve daha sonra da çevremize yönelik olarak devam ettirmeliyiz. Bakara Suresi'nde de belirtildiği gibi 'iyiliği başkalarına anlatırken kendimizi asla unutmamalıyız.' (Bakara, 2/44)

sakındıran bir topluluk bulunsun" diye emrederken, bu emrin yerine getirilmesi için gerekli şartların oluşturulmasını da ümmete emretmiştir. Bu şartlar ancak, İslam hükümleriyle hükmedilen topraklarda yani yönetimde İslami hükümleri uygulayan bir Halife/Ulu'l Emr bulunan toplumlarda gerçekleşebilir. Çünkü bu şartları oluşturmak, İslâm Devleti'nin en temel görevlerinden biridir. Bu görev yerine getirilmediği takdirde, o topraklarda yaşayan her Müslüman sorumludur. Bu sorumluluk, Halifenin izni ve emriyle bu şartlar oluşturulmuşsa, ancak diğer Müslümanlar üzerinden kalkmış olur. İslam'ın ege-

men olmadığı toplumlarda ise bu şartların oluşumu, bütün ümmet fertlerinin boynuna edası ertelenemez bir borçtur.

İYİLİĞİ EMRETMEME KENDİMİZDEN BAŞLAMALIYIZ!..

İyiliği emr, kötülüğü nehyetme görevi, sadece başkalarına yönelik olarak yapılacak bir görev olarak kabul edilmemelidir. Bu göreve öncelikle kendimizden başlamalıyız; sonra sırasıyla ailemize, akrabalarımıza, komşularımıza ve daha sonra da çevremize yönelik olarak devam ettirmeliyiz. Bakara Suresi'nde de belirtildiği gibi 'iyiliği başkalarına anlatırken kendimizi asla unutmamalıyız.' (Bakara, 2/44) Dönemin Umman Sultanı, Hz. Peygamberi şöyle tanımlamaktadır; O öyle bir insandır ki, bir şeyi nehyedeceği zaman onu önce kendi nefsinden nehyederdi, bir şeyi de emr edeceği zaman önce kendi nefsinde onu yaşardı, sonra da başkalarına anlatırdı.

Lokman (a.s.) da, tebliğe ailesinden başlamıştır. Nitekim oğluna nasihat ederken şöyle buyurmuştur:

"Ey oğlum, dosdoğru namaz kıl, ma'ruf olanı emret, münker olandan sakındır ve sana isabet eden (musibetlere karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir." (Lokman, 31/17)

Diğer insanlara iyiliği emrederken, kendisi iyilik yapmayan ve başkalarını kötülükten nehyederken kendisi kötülük işlemeye devam edenlerin cezası ile ilgili olarak Usame b. Zeyd (r.a.), Hz. Peygamber (as)'dan şöyle bir rivayette bulunmaktadır;

"Kıyamet gününde bir kişi getirilir, cehennemine içine atılır da, cehennemde onun bağırsakları derhal karnından dışarı çıkar. Sonra o kişi, (bağırsakları etrafında) değirmen eşiğinin değirmende dönüşü gibi döner.

Bunun üzerine cehennem ahalisi, o kişinin başına toplanırlar da:

Ey filan, senin halin nedir? Sen, bize (dünyada) iyilikle emreden ve bizleri kötülükten nehyeden değil miydin? derler.

O da:

(Evet) ben, size iyilikle emrederdim, fakat onu kendim yapmazdım. Yine ben, sizleri kötülükten nehyederdim de onu, kendim işlerdim, diye cevap verir. (Sahih-i Buhârî, Kitaba Bedi'1-Halk, B.10, Hds. 76 Sahih-i Müslim, Kitabuz-Zühd ve'r-Rekaik, B.7, Hds. 51.)

Rasulullah (as)'dan önceki peygamberlerin ümmetlerinin -iyi ya da kötü anlamında- yaptıkları da bizler için birer ders ve birer ibret olmalıdır. Nitekim bir ayeti kerimede Rabbimiz, iyiliği emr, kötülükten nehy etme görevini yerine getirmeyen geçmiş ümmetlerin durumunu şöyle belirtmektedir;

"Onlardan çoğunun günahı, düşmanlıkta ve haram yiyicilikte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür.

Bilgin-yöneticileri (Rabbaniyyun) ve yüksek bilginleri (Ahbar), onları, günah söylemelerinden ve haram yiyiciliklerinden sakındırmalı değil miydi? Yapmakta oldukları (bu tür sanat çabaları) ne kötüdür." (Mâide, 5/62-63)

Bir başka ayette de Rabbimiz:

"İsrail oğullarından küfredenlere, Davud ve Meryemoğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir. Yapmakta oldukları münker (çirkin iş)lerden birbirilerini sakındırmıyorlardı. Yapmakta oldukları şey, ne kötü idi!" (Mâide, 5/78-79)

Peygamber Efendimiz bu ayetin tefsirini şöyle yapmıştır; "İsrail oğulları arasında zulüm yaygınlaştığı zaman onlardan bir diğireni günah irtikab ederken görür ve önce nehyde bulunur-

du. Fakat ertesi günü o adamla oturup -kalkabilmek, yiyip-içebilmek için gördüğü münkerden nehyetmezdi. Bunun üzerine Cenab-ı Hak, onları birbirine düşürdü ve haklarında 'küfredenlere lanet edildi' ayetlerini inzal buyurdu." Hadisin ravisi Ebu Ubeyde, ilave ediyor: "Hz. Peygamber, buraya kadar konuşurken bir yere dayanmıştı. Buraya gelince doğruldu ve 'Evet, ya zalime engel olursunuz ve onu hakka çekersiniz ya da bu durum sizin de başınıza gelir' diyerek ikazda bulunmuştur." (Ahmet Önköl, Resullah'ın Davet Metodu, Hibaş yayınları 2. Bsk. Konya, Aralık 1983, s.7-8)

İYİLİĞİ EMRETMEK, KÖTÜLÜKTEN NEHYETMEK BİR EMİRDİR..

İyiliği emr etme ve kötülükten nehye etme görevi tercihe bırakılmış bir görev değildir. Dolaşısıyla bu görev, ben Müslüman'ım diyen herkes tarafından tıpkı namaz kılmak gibi, oruç tutmak gibi ifa edilmesi gereken bir görev olduğu unutulmamalıdır. Namaz kıl(a)madığımız zaman nasıl sorumluluk duyuyor isek, iyiliği emr etme, kötülüğü nehyetme görevini yerine getir(e)mediğimiz zaman da, aynı şekilde sorumluluk duymamız gerekmektedir. Çünkü münkerlerin/kötülüklerin etrafı çepeçevre kuşattığı bir ortamda, bir Müslüman'ın, Müslüman'ca yaşaması mümkün değildir. Zaten, mutlaka gücü oranında bu münkerlere karşı mücadele etmesi, Müslüman olmanın da bir gereğidir. Ancak bu mücadele zor bir mücadeledir; zaman ve sabır isteyen bir mücadeledir. Ayrıca bu mücadelede sabırlı olmak ne kadar önemli ise kaba ve kırıcı davranışlardan uzak durmak da o kadar önemlidir. Nitekim bu konuda da bizler için en güzel örnek olan peygamber (sav) ile ilgili Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Sen (Ey Muhammed) Allahın rahmetiyle onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi." (Ali İmran, 3/159)

Allah (cc), çağın en azgın kişisi olan firavuna Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as) gibi iki peygamberi gönderirken de yumuşak davranılması tavsiyesinde bulunmuştur; "İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunmaktadır. Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki o öğüt alıp-düşünür ya da içi titrer-kokar."(Taha, 20/43-44).

İyiliği emr etme, kötülükten nehyetme görevini yerine getirecek mü'minlerin iyiliğin ve kötülüğün ne olduğunu bilmeleri gerekmektedir. Yani dinlerini bilmede ve yaşamada diri

ve canlı olmalılar. Çünkü bu din yaşanmak için dirlere gelmiş bir dindir. Dolayısıyla bu din bilinmeden yaşanamaz ve başkalarına da anlatılamaz. Çünkü iyilik nedir, kötülük nedir bilmeyen bir kimse, iyiliği emrediyim derken onu yasaklayabilir, kötülüğü de yasaklayayım derken onu emredebilir. Peygamber Efendimiz bir hadisi şerifte "İlim amelin önderidir" buyurmakla, ilimsiz amelin olmayacağını belirtmiştir. Buna göre, bilinmeden iyilik de emredilemez, kötülük de yasaklanamaz. Öyleyse iyiliği emr etmeden ve kötülüğü yasaklamadan önce iyiliğin de, kötülüğün de ne olduğunun bilinmesi gerekmektedir. İyilik genel anlamıyla, Allah'ın yapılmasını emrettiği ve yapıldığı zaman da hoşnut olduğu her şeydir; kötülük ise Allah'ın yapılmasını yasakladığı, yapıldığı zaman da hoşnut olmadığı her şeydir. İyilik (Birr) Kur'an-ı Kerim'de bir ayette şöyle açıklanmıştır;

"Gerçek iyilik (Birr), yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik (Birr), o kimsenin iyiliğidir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitablara, peygamberlere inanır. Allah rızası için yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilencilere ve boyunduruk altında bulunan köle ve esirlere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Andlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Muttakiler ancak onlardır. (Bakara, 2/177)

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) konuyla ilgili şöyle buyurmaktadır;

"İnsanları doğru yola çağıran kimseye, kendisine uyanların sevabı gibi sevap verilir. Ona uyanların sevaplarından da hiçbir şey eksilmez. Başkalarını sapıklığa çağıran kimseye de, kendisine uyanların günahı gibi günah verilir. Ona

"Gerçek iyilik (Birr), yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik (Birr), o kimsenin iyiliğidir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitablara, peygamberlere inanır. Allah rızası için yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilencilere ve boyunduruk altında bulunan köle ve esirlere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Andlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Muttakiler ancak onlardır. (Bakara, 2/177)

uyanların günahlarından da hiçbir şey eksilmez." (Riyazü's-Salihin, Hadis No: 176)

Bir başka hadisi şerifte de, "Bir iyiliğe öncülük eden kimseye o iyiliği yapanın ecri gibi sevap vardır" (Tirmizî, İlim 14) buyurulmuştur.

Bu ayet ve hadisler de göstermektedir ki, insanları iyiliğe/ma'ruf'a çağırmada bana ne diyemeyiz. Çünkü iyiliği emretmek, kötülükten nehyetmek Müslüman olarak bizim en temel görevlerimizdendir. Nitekim Hz. Peygamber (as) bir hadisi şerifinde "Sizden her kim bir münker görürse eliyle düzeltsin, gücü yetmezse diliyle, ona da gücü yetmezse kalbiyle buğz etsin. Bu ise imanın en zayıfıdır." Sahih-i Müslim, Kitabu'l-İman, B.20,

Hds. 78. Sünen-i Tirmizî, Kitabu'l-Fiten, B.10, Hds. 2263. Sünen-i Neseî, Kitabu'l-İman, B.17, Hds. 4975-4976. Sünen-i tbn Mace, Kitabu'l-Fiten, B.20, Hds. 4013. Sünen-i Ebu Davud, Kitabu'i-Melahini, B.17, Hds. 4340.) Başka bir rivayette de bu hadise ilave olarak, "eğer kalbinde -münkere karşı- buğz da yok ise onda hardal tanesi kadar iman da yoktur" buyurulmuştur. Çünkü "İnsanoğlunun emr bi'l-ma'ruf, nehy ani'l-münker ve Allah'ı zikirden başka her sözü aleyhinedir." (İbn Mace, Fiten 12). Bu hadislerden anlaşıldığına göre, bir Müslüman için emr bi'l-ma'ruf, nehy ani'l-münker görevi vazgeçilemez, hatta ertelenebilir bir görevdir. Çünkü bu görevi gereği gibi yerine getirdiğimizde kıyamete kadar sevap kazanacağımız güzel bir çıkış açmış olacağız. Ayrıca bu, ümit ederiz ki bizi, Hz. Peygamber (as)'ın, "Ey Ali, senin vesilenle bir kişi İslam'a girerse üzerine güneş doğan her şeyden daha kıymetlidir" müjdesine nail kılar.

Demek ki insanları iyiliğe çağırmak ve kötülükten nehy etmek bir emirdir. Bu hususla ilgili ayetlerde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra, sakın seni onlardan çevirmesinler. Rabbin'e çağır ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma!" (Kasas, 28/87)

"(Ey Muhammed!) Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. O, doğru yol da olanları da en iyi bilendir." (Nahl, 16/125)

"...İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir." (Maide, 5/2)

İyiliği emretme, kötülükten nehy etme görevini yerine getirmeyen mü'minler için şiddetli ikazlar vardır. Allah-u Teâlâ bir ayetinde şöyle ikaz etmektedir:

"Melekler kendi kendilerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman, derler ki: "Neyde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'afılar) idik." derler. (Melekler de:) "Onda hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yerleri cehennemdir. Ne kötü yataktır o." (Nisa, 4/97)

Bir başka ayette ise;

"İsrail oğullarından küfredenlere, Davud ve Meryem Oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyle. Yapmakta oldukları münker (çirkin iş) lerden birbirlerini sakındırmıyorlardı. Yapmakta oldukları şey ne kötü idi!." (Maide, 5/78-79)

"Münafık erkekler ve münafık kadınlar, bazıları bazısından; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar, ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular, O da onları unuttu. Şüphesiz, münafıklar fıska sapanlardır." (Tevbe, 9/67)

Peygamber Efendimiz ise Hadis-i Şeriflerin de konuyla ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

Cerir (b. Abdullah el-Becelî, r.a.)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (s.a.s.) şöyle buyurur:

"Hiç bir kavim yoktur ki, içlerinde günah işlenir, onlar, günah işleyenlerden daha güçlü (fenalıklardan) caydırıcı üstünlüğe sahip olduğu halde (günahları) engellemez de Allah, onların tümünü cezalandırmaz, (yani Allah, suçluları ve onlara manî olmayanların tümünü cezalandırır.)" (Sünen-i İbn Mace, Kitabul-Fiten,

B.20, Hds. 4009. Sünen-i Ebu Davud, Kitabul-Melahim, B.17, Hds. 4339.)

"Hayatım kudret elinde olan Allah'a yemin olsun ki, ya iyiliği emreder kötülüğe engel olursunuz veya yakında Allah üzerinize bir azap gönderir de ona yalvarırsınız, fakat duanız kabul edilmez." (Tirmizi, Kitab el-Fiten, Bab 9, Hadis No: 2169)

"Hayır, hayır Allah'a yemin olsun ki, ya iyiliği emreder kötülüğe engel olursunuz, zalimi zulmünden alıkoyar, onu hakka boyun eğdirir ve haktan ayrılmaz hale getirirsiniz veya Allah bir kısmınızın kalbini diğerlerinininkine çarpar (sizi ihtilafa düşürür). Sonra da İsrail oğullarını lanete uğrattığı gibi sizi de lanete uğrattır." (Ebu Davud, Kitab el-Melahim, Bab 17, hadis NO:4336)

"Herhangi bir kavmin içinde günah işlenir de, onlar da bunu değiştirmeye güçleri yettiği halde değiştirmezlerse, Allah o kavmi pek yakın bir zamanda, tarafından bir azapla kuşatıverir." (Kitab el-Melahim, Bab 17, hadis NO:4338; İbn Mace, Kitab el-Fiten, Bab 20, Hadis No: 4009)

İyiliği emretme, kötülükten nehyetme görevini yerine getirmeyen ve bir kötülüğü gördüğü zaman bana ne diyenlerin durumu, Peygamber Efendimizin şu teşbihinde anlatılan olaya benzerdir. Peygamber Efendimiz teşbihinde şöyle buyurmuştur. "Allah'ın çizdiği sınırları aşmayarak orada duranlarla bu sınırları aşıp ihlâl edenler, bir gemiye binmek üzere kur'a çeken topluluğa benzerler. Onlardan bir kısmı geminin üst katına, bir kısmı da alt katına yerleşmişlerdi. Alt kattakiler su almak istediklerinde üst kattakilerin yanından geçiyorlardı. Alt katta oturanlar: Hissemize düşen yerden bir delik açsak, üst katımızda oturanlara eziyet vermemiş oluruz, dediler. Şayet üstte oturanlar, bu isteklerini yerine getirmek için alttakileri serbest bırakırlarsa, hepsi birlikte batar helâk olurlar. Eğer bunu önlerlerse, hem kendileri kurtulur, hem de onları kurtarmış olurlar." (Buhârî, Şirket 6)

"Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılsak, dosdoğru namazı kılar, zekâtı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (Hacc, 22/41)

Bu, Mü'minlerin en belirgin özelliğidir. Gerçek iman, salih amel, ancak iyiliğin emri ve kötülüğün nehyi mümkün olur. Zaten bu vazife, ümmet tarafından doğru bir şekilde, tüm engellere rağmen gerçekleştirilecek olursa bu, kurtuluşun müjdesi olacaktır!..

Kürt Meselesine İslamî Bakış*

İdris KERİMOĞLU

İslam ümmeti birkaç asırdan bu yana siyasi, iktisadi, itikadi ve eğitim alanlarında bir çözülme ve dağılma sürecini yaşamaktadır. 19. yüzyıldan itibaren sömürgeci emperyalist “batı merkezli modern cahiliye” ümmet coğrafyasını büyük ölçüde kuşattı. Hedef, yeraltı ve yer üstü zenginliklerimizi talan edip sömürmek gibi gözükse de, asıl amaç ümmetin fitrattan ve vahiyden kopuş sürecini hızlandıran pagan ve modern bir toplumsal modeli topraklarımıza taşımaktır. Sömürgeci ve materyalist batının bu modeli topraklarımıza taşıyacağı projenin adı “seküler ulus toplum” projesiydi.

Seküler ulus toplum projesinin yaşadığımız coğrafyada gönüllü uygulayıcıları, Avrupa’da yetişen ve zihni işgal olmuş yerli devşirmeler ile İttihat ve Terakki zihniyeti olmuştur. İttihat ve Terakki harekâtıyla başlayan Türk uluslaşma süreci “ulusçuluk fitnesinin yapısı gereği” bu topraklarda Türk olmayan herkesi ötekileştirdi. Ulusçu zihniyet başkasının da ırkçı temayülleri ni körüklemiş, etki tepkiyi doğurmuş ve halk ırk esasına göre değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Aslında İslam coğrafyasında körüklenen Türk, Kürt, Arap, Fars, Arnavut, Berberi, Beluci vd. ulusçuklar tamamen sanal ve Avrupa emperyalizminin ürettiği ve teşvik ettiği hareketlerdir. Osmanlının zafiyetiyle birlikte yavaş yavaş yakılan ulusçuluk ateşi, Cumhuriyetin kuruluşu ile tam bir yangına dönmüştü.

*Mardin Dost-Der’in düzenlediği “Kürt Meselesi” konulu makalede birinci olan makaledir.

Türkiye Cumhuriyeti’nin kurulmasıyla birlikte ülkede yaşayan herkesin Türk olduğu şeklindeki zorlama ve mevcut gerçeğe aykırı yaklaşıma yasal dayanaklar aranmaya başlanmış ve nihayet “Türkiye Cumhuriyeti’nde yaşayan herkes Türk’tür.” şeklindeki ibare anayasal bir hüküm olarak metne işlenmiştir. Bin yıllar boyunca kendisini Kürt, Arap, Çerkez ve Laz olarak kabul etmiş kesimler bir gecede etnik kimliklerini değiştirerek Türklüğe geçiş yapmışlardır.(!)

Fransız Burjuva Devrimi’nin etkisiyle ulusalcı ideolojinin bir virüs gibi bu coğrafyada yayılması Kürt meselesinin oluşumunda en belirleyici etken olmuştur. Anadolu’da, laik ve ulusçu dinamikler üzerine bir ulus devleti kuruldu. Türkiye Cumhuriyeti yönetimi, taşıdığı ulusçu nitelikten dolayı sürekli olarak Türk olmayan her unsuru yıldırma, asimile etmek amacıyla bir politika izledi. Türklerden sonra en büyük nüfusu teşkil eden Kürt halkına yönelik çok yönlü büyük zulümler yapılmış, bu halkın Allah’ın ayetlerinden olan kavmi kimliği ve dili yok edilmeye çalışılmıştır. Türkiye’de bu politikalar en somut şekilde Kürt halkı üzerinde uygulandı. Resmi ideolojiye uygun bilimsel(!) tezlerle “Kürt” diye bir ırkın olmadığı ispatlanmaya çalışıldı. Dağdaki Türklerin karda yürürken çıkardıkları “kart-kurt” seslerinden “Kürt” isminin doğduğu tezi bile ileri sürüldü.

Türkiye’de ulus devletleşme süreci tek ulus yaratma projesini de zorunlu hale getirmiştir. Bu nedenle Kürtler, ulus devletin baskıcı ve totaliter politikalarına yıllarca maruz kalmışlardır.

Böyle bir ortamda kaçınılmaz olarak inkâr politikaları sürekli artış göstermiştir. Dinin geri planda kaldığı bu dönemde uygulanan politikalar, önceden beri din ve kültür ortaklığı üzerinden bir arada yaşayan insanların ayrışmasına neden olmuştur. Bu yabancılaştırma politikalarına maruz kalan halklardan biri olan Kürtler, kısa sürede mevcut sisteme karşı bir hak ve adalet mücadelesi başlatmıştır. Kürtler, Şeyh Said ayaklanması, Bediüzzaman Said-i Kurdi hareketi, Dersim ayaklanması, Ağrı ayaklanması vb. gibi devletin zulmüne karşı kanaat önderlerinin öncülüğünde özgün metotlarla ve genelde aynı amaç için harekete geçmişlerdir. Bu ayaklanmaların ortaklaştığı temel problemse mevcut rejimin uyguladığı İslam karşıtı/milliyetçi politikalarıdır.

Ve bugün aradan geçen onca yıla rağmen Kürt meselesi tüm yakıcılığı ile ve farklı boyutlarıyla devam etmektedir. "Ne mutlu Türküm diyene" sözünün Kürt bölgesinin dağlarına kazınması ve Kürt çocuklarının, her sabah "Türk olduğunu" haykırmaya zorlanması, uzun yıllar Kürtçenin konuşulmasının bile yasaklanması, Allah'ın ayetlerinden olan kavmi kimlik ve ana dilin büyük yaralar almasına yol açmıştır. Kürt halkının çocukları ne Türkçeyi ne de Kürtçeyi yeteri kadar öğrenebilmiş, sonuçta, kendini ifade etme kabiliyeti ve eğitim seviyesi bakımından yetersizliklere sürüklenmiştir. Eğitim ve yayın dili olarak kullanılması yaklaşık seksen yıldır yasak olan Kürtçe, Allah'ın bir ayeti olarak yaratılış amacına hizmet etme imkânından uzaklaştırılmış, zayıflatılmıştır. Kürtçe yerleşim yerlerinin ve coğrafi alanların isimlerinin değiştirilmesi, çocuklara Kürtçe isim konulmasının yasaklanması vb. daha pek çok zulümle hep asimilasyon sağlanmaya çalışılmıştır. Bütün bunların yol açtığı büyük ıstırap, ancak farazi bir "Kürdiye"de "Türk kimliğine ve Türkçeye aynı şeyler reva görüldüğünde ne olurdu, neler hissederdik?" sorusunun üzerinde adaletle tefekkür edip empati

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla birlikte ülkede yaşayan herkesin Türk olduğu şeklindeki zorlama ve mevcut gerçeğe aykırı yaklaşıma yasal dayanaklar aranmaya başlanmış ve nihayet "Türkiye Cumhuriyeti'nde yaşayan herkes Türk'tür." şeklindeki ibare anayasal bir hüküm olarak metne işlenmiştir. Bin yıllar boyunca kendisini Kürt, Arap, Çerkez ve Laz olarak kabul etmiş kesimler bir gecede etnik kimliklerini değiştirerek Türklüğe geçiş yapmışlardır.

yapmakla daha iyi anlaşılabilir. Bu zulümlere itiraz edenlere yönelik ilave baskılar, gözaltılar, işkenceler, işkencede ölümler...

Ayaklanmayı bastırma adı altında yaşlı, kadın ve çocuklardan oluşan on binlerce halk topluluklarına yönelik aşırı güç kullanımı ve katliamlar. Asimilasyon amaçlı göçe zorlama ve mecburi iskân uygulamaları. Diyarbakır cezaevi başta olmak üzere zindanlarda yapılan akıl almaz işkence ve zulümler, insanlık onurunu ayaklar altına alan utanç verici uygulamalar. Binlerce insanı katleden faili meçhuller, yoğun çatışmalar, olağanüstü hal uygulamaları, gözaltında kayıplar, ev baskınları, yargısız infazlar, pislik yedirmeler, köy yakmalar ve

boşaltmalar, göç ve bundan doğan sosyal, psikolojik ve ekonomik sorunlar, bu büyük zulmün sadece bazı ana başlıklarından ibarettir.

Biz Müslümanlar; yani imanımız gereği hayatta yaşanan her türlü zulme başkaldırması gerekenler; şirke, haksızlığa ve zulme karşı hakkın ve adaletin şahitliğini üstlenenler Kürt meselesi konusunda sağlıklı düşünememiş ve İslami çözüm yolları geliştirememişizdir. Bunun başlıca müsebbibi, Müslümanları asimile etmeye ve tek tipleştirmeye çalışan ulusçu Kemalist rejimin kendisiydi. Cumhuriyet devrimleriyle her alanda baskıya maruz kalan, sindirilen, asimile edilmeye çalışılan, katledilen, sürgünler yaşayan, yasaklarla susturulan ve sosyal anlamda ciddi bir travma yaşayan İslami kesim olmuştur. Müslüman Kürtler ise İslami aidiyetleri baskın olan kavme mensup oldukları için de rejimin etnik ayrımcılık ve şoven politikaları sonucu iki kat zulme maruz kalmıştır. Fehmi Şinnavi, Kürtleri "İslam ümmetinin yetimleri" olarak değerlendirmiştir. Doğru, Kürtler ümmetin yetimleri olarak yaklaşık bir asırdır acı ve gözyaşı içinde çok farklı zulümlere duçar olmuşlardır; lakin zalim emperyalistler ve ulusçu Kemalistlerin eliyle yetim hale gelen bizzat "İslam ümmetinin kendisi" olmuştur.

Yaşanan bu tarihsel süreçte, özellikle hayatında İslam'ı rehber seçen insanlara büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir. Vahiy perspektifinden bakıldığında sorumlu bir Müslüman'ın Kürt meselesine ilgisiz kalması hiçbir zaman söz konusu olmamalıdır. Ancak, egemen laik eğitim sisteminin tornasından geçen Müslümanlar son yarım asırdır Kürt meselesine Müslüman'ca değil de, milliyetçi ve devletçi reflekslerle yaklaşmışlardır. Ve nihayetinde Kürt meselesi, Kürt halkının ezici çoğunluğunun "Müslüman" olması nedeniyle bir ümmet sorunu olarak görülmeliyken salt bir etnik kimlik meselesine indirgenmiştir.

Gerçek ve ideal kardeşliğin, insanlık tarihine baktığımızda kan ve ırk bağı ile değil de, din-inanç bağı ile gerçekleştiğini, bunda en güzel örneğinin İslam'da olduğunu görüyoruz. Irkçılığa, asabiye ve modern ifadesiyle ulusalcılığa karşı çer çöp gibi dağınık olan ümmet coğrafyasında etnik meselelerde en etkili çözüm "İslam kardeşliğidir." Zira İslam kardeşliği hayal değil, hakikattir. Keyfi değil mecburidir.

Hiç şüphesiz sorunun anlaşılmasında ve çözümünde "İslam" belirleyici bir faktördür. İslam, insanları ırk, dil, kültür çerçevesinde değil, getirdiği din kardeşliği anlayışı içerisinde toplar. Allah'a isyanı ve şirki ihtiva eden tüm beşeri düzenler insanları bölüp parçalarken, tevhid dini olan İslam bütün inananları evrensel kardeşlik çerçevesinde kucaklar. İslam, insanlığın değişmez değerlerinin diğer adı iken; ulusçuluk ve ırkçılık, insanlığın ortak değerlerinden vazgeçmiştir. Dünya, ulusçuluğa saplandıkça batacak; ortak değerlere yöneldikçe yükselecektir. Hz. Ali'nin (ra) ifadesiyle biz "İnsanlıkta eş, imanda kardeş" bir dinin müntesibiyiz. Yalnız şu husus unutulmamalıdır ki, içi vahiy ve adaletle doldurulmamış, hak ve hukuk normlarıyla sınırları tayin edilmemiş ve genellikle bir tarafın lehine işleyen bir kardeşliğin havada kaldığı ve yürümeyeceği aşikârdır.

Bugün ümmet ve coğrafyasında ve bilhassa yaşadığımız topraklarda ihtilafları, akan kan ve gözyaşlarını, yükselen ırkçılık ve ulusalcılık dalgasını ve sen ben kavgasını görünce, İslam'ın evrensel mesajına ve kardeşliğine ne kadar muhtaç olduğumuzu tüm çıplaklığıyla müşahade ediyoruz. Gerçek ve ideal kardeşliğin, insanlık tarihine baktığımızda kan ve ırk bağı ile değil de, din-inanç bağı ile gerçekleştiğini, bunda en güzel örneğinin İslam'da olduğunu görüyo-

ruz. Irkçılığa, asabiye ve modern ifadesiyle ulusalcılığa karşı çer çöp gibi dağınık olan ümmet coğrafyasında etnik meselelerde en etkili çözüm "İslam kardeşliğidir." Zira İslam kardeşliği hayal değil, hakikattir. Keyfi değil mecburidir.

Kürt meselesini, Kürtlerin yaşadığı coğrafyada, gerçek anlamda karşılık bulamayan sosyalist, Marksist, liberal ve ulusalcı-demokrat kesimin tekeline bırakmak, biz Müslümanlar için elem verici bir hadisedir. Kabul edilmeli ki, İslami kesimin eskiden beri Kürt meselesi karşısında sağlıklı, adil ve vahye dayalı bir perspektifi geliştirmediği bir gerçek. Batıdaki geleneksel cemaatler ve

tarikatların kahir ekseriyetinin bölge sorunlarına yaklaşımlarında ciddi bir samimiyet sorunu yaşadıkları ve özellikle 28 Şubat'tan sonra AK Parti süreciyle beraber ideallerini kaybetmiş geniş Müslüman kitlelerin birçok konuda olduğu gibi Kürt meselesi konusunda da AK Parti'nin çizdiği çerçevenin dışına çıkamadığı görülmektedir. Bu problemlili yaklaşıma daha önce de ifade ettiğimiz gibi laik ve Kemalist sistemin baskıları yanında, özellikle menfi propaganda ve medya yoluyla Müslümanların bu konuda sağcı ve milliyetçi düşünmeye yöneltilmesi, bununla birlikte, modern Kürt hareketinin köklerinden bu yana (Xoybun Hareketi, Cemilpaşazade, Bedirxan aileleri vb.) seküler bir karaktere sahip olması, özellikle son Kürt hareketi olan PKK'nın kuruluş manifestosunda dahi Marksist-Leninist bir çizgiyi benimseyecek kadar dini karşısına almış olması, Müslümanlar nezdinde başından beri Kürt sorunuyla aralarında doğal bir mesafenin oluşmasına neden oldu.

Bir Müslüman olarak modern, seküler ve ulusalcı Kürt hareketinin açmazlarını iyi bilmemiz gerekir ki, bu meselede sağlıklı bir "İslami" dil ve bakış oluşturabilelim. Şöyle ki, geçmişte Türkçülüğü esas alan Kemalist kadroların eliyle modernleşmeye ve sekülerleştirilmeye çalışılan Türk kesiminin yaşadıklarını bugün Kürt ulusalcıları eliyle Müslüman Kürt kardeşlerimiz yaşamaktadır.

Ne hazindir ki, ezilenler ezenlerine öykünüyor, mazlumlar zalimleri taklit ediyor. Kürt halkının aydınları kendilerine bunca zulmü yapmış bulunan yerli ve küresel zalimlere, onların ideoloji ve batıl değerlerine meyl ediyor. Kemalistlerin seksen yıldır Kürtler üzerinde yapamadığı ahlaki ve manevi dezenformasyonu Apoistler yirmi yılda başarıyor. Yani modern Kürt hareketi bir zulümden başka bir zulme savrulularak zalimine öykünüyor ve onu taklit ediyor. Türkiye’de yaşayan Müslüman Kürtler de mevcut atmosferden etkilenerek etnik kökenlerini öne çıkardılar, ümmetçiliklerini geri ittiler. Genel Kürt kitleleri bağımsız devlet kuramayışlarını İslam’a yüklediler ve dinden, İslam’dan uzaklaşmaya başladılar. Bu ümmet için çok büyük bir kayıp ve telafisi mümkün olmayan bir gidişattır. Bunu fark eden Avrupa, Kürtler arasında misyonerlik faaliyetlerine başladı. Kürtlerin milli dini İslam değil Zerdüştlüktür gibi tezler ortaya atıldılar. Çıkardıkları dergi, gazete ve yayınladıkları kitaplarda buna dikkat ettiler.

Bu gerçekliklerden hareketle İslami camianın Kürt meselesinin çözümünde başat faktör olması kaçınılmaz bir zarurettir. Meseleye ancak İslami nazardan bakabilirsek asıl ve kalıcı çözümler bulunacaktır. Son yıllarda İslami camiada, bu konuda yeterli olmasa da bir hassasiyetin oluştuğunu söylemek mümkündür. Laik ve Kemalist sistemle arasında mesafe bulunan; aynı zamanda İslami camianın önde gelen kanaat önderlerinden birçok değerli şahsiyetin Kürt meselesi konusundaki İslami bakış açılarını önemsemek ve gündemleştirmek gerekmektedir.

Biz Müslümanlar diğer meselelerde olduğu gibi Kürt meselesinde de Kur’an’ın adil şahitleri olarak zulme sessiz kalmamalı, “Rum suresi 22. ayeti (*O’nun delillerinden biri de, gökleri ve yeri yaratması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olmasıdır, Kuşkusuz bunda bilenler için ibretler vardır.*)” ile “Hucurat suresi 13. ayetini (*Ey insanlar! Şüphesiz biz, sizi bir erkekle bir kadından yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Hiç şüphesiz sizin Allah yanında en şerefliiniz, en takvalınız (Allah’ın emirlerine en uygun yaşayanınız ve günahlarından sakınanınız)dır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, her şeyden haberdar olandır.*)” gündemleştirerek kavimlerin ve dillerin Allah’ın ayetleri olduğunu dile getirmeli, asıl ve kesin çözümün İslam’da olduğunu tatmin edici bir şekilde dile getirmeliyiz. Çünkü Kürt meselesi aynı zamanda inancımızın test edildi-

ği ümmetin ciddi bir meselesidir. Açık ve net belirtilmeli ve altı kalınca çizilmelidir ki bütün sorunlarda olduğu gibi Kürt sorununda da İslami değerler ama’sız, fakat’sız mutlak çözümün adresidir ve başka adreslerde çözüm olacağına inanmak/çözüm aramak inanç sorunudur. Bunu yaparken yüreğimize su serpmek için değil... Günah çıkarmak için değil... Tribünlere oynamak için hiç değil... Çünkü bu konu bizim için politik, ideolojik, sosyal, kültürel bir sorun olmanın çok ötesinde imani, ibadi ve insani bir sorumluluktur. Yani bu konuya eğilmek kulluğumuzun gereğidir. Bu bakımdan “Bu sorun bizi aşar” diyemeyiz. Veya “Bu sorun sistemin sorunudur” deme kolaycılığına da kaçamayız. Biz Müslümanlar, ümmet coğrafyasının muhtelif yerlerinde yaşanan zulümleri haklı olarak nasıl gündemimize alıyorsak, hemen yanı başımızda cereyan eden Kürt meselesine de duyarsız ve ilgisiz kalamayız.

Kürt meselesinin orta ve uzun vadede çözümü “Tevhid ve adaletin şahitliğini yapacak ve İslam ümmetini yeniden ihya edecek İslam toplumunu yeniden inşa projesi” olmalıdır. İlk bakışta uzun vadeli gibi görünen, ancak en sahici, en adil ve en kalıcı yol olmak bakımından “İslami inşa ve direniş projesinin” uygulanmasına hız ve nitelik kazandırmak gerekir. Çünkü Türkiye halklarının da, Ortadoğu halklarının da en belirgin ortak paydası İslam’dır.

Sorunun çözümünü bütün ulusların kendi kimlikleriyle var olabildikleri, kendi kültürlerini tümünden özgürlükçü bir zeminde geliştirebildikleri, eşitlikçi ve hoşgörülü bir ümmet toplumunun oluşmasında aramak gerekir. Hiç kuşkusuz hepimizi bir arada tutacak, birlik ve beraberliğimize anlam ve güç katacak ortak değer İslam’dır.

Kürt sorunu ümmetin sorunudur. Kürt sorununun çözümü, ümmet sorununun çözümü ile iç içedir. Dolayısıyla İslam ümmetini yeniden ihya edecek sahîh bir anlayış ve mücadele yükseltilmediği, bölgedeki ulusal baskılar, ulusal akım ve kimlikler kırılmadığı müddetçe bu sorun çözülemeyecektir. Bölgedeki Türk, Kürt, Arap ve Fars ulusçuluk hareketlerinin sonucunda da görüldüğü gibi, ulusal çözümlerin bizzat kendileri sorundur. İslam coğrafyasında yaşanan zulüm ve haksızlıklara karşı tüm statü ve konjonktür değişimlerine rağmen sadece ve sadece İslami hareketler direnişlerini sürdürecekle, egemenlere karşı toplumsal muhalefetin gerçek sesi olacaklardır. Ta ki, tevhid ve adaleti

ikame edebilecek Kur'an ve Sünnet merkezli toplumsal dönüşümlere tanık olunsun. Ümmet olarak yitirdiklerimizi de ancak o zaman kazanabilmemiz mümkün olacaktır.

Kürt meselesini konuşurken ezik, edilgen, duygusal ve sığınmacı tavır ve davranışlardan kaçınmak, İslami mücadeleyi güçlendirmek ve sorunu kendi kavram ve çözüm önerilerimizle tartışmak geleceğimiz için hayati önemi haizdir. Hiçbir Müslüman İslami mücadeleyi bırakarak ya da erteleyerek, Kürt ya da Türk sorununu ana dava haline dönüştürme hakkına sahip değildir.

Biz ümmet olarak bir nevi baselbadülmevt'i yaşıyoruz. Enkazın altından kalkmaya çalışıyoruz. Uyandık, nasıl kalkacağımızı ve nasıl yürüyeceğimizi düşünüyor ve konuşuyoruz. Bu bir canlılık ve dirilik alametidir. Var olma ve varlığını sahileştirme arayışdır. Bir şeyleri aramaya başlayan sonunda bulur. Biz yitirdiğimiz ümmeti arıyoruz. Dünyaya adalet getirmeyi arıyoruz. Bunun yolu Ümmet bilincinden geçer. Kur'an'a ve sahih sünnete dayalı İslami anlayıştan geçer. Dünya müstekbirlerine karşı tüm mazlumları yanına çekmekten geçer. Ümmetin tüm fertlerini kucaklayan geniş bir ufuga sahip olmaktan geçer. Arap'ı, Kürdü, Türkü, Lazı, Arnavutu, vs. hangi etnik kökenden gelsin tüm Müslümanları kardeş bilmekten geçer. Kısacası Allah ve Resulü'nün istediği gibi Müslüman olmaktan geçer. Dünyanın bu kötü gidişatına İslam'ın adaleti neşter vurmalıdır. Umudumuz ve ümidimiz, bu neşteri tüm ümmetin beraber vurmasıdır. Kürt, Türk, Arap, Farisi, vs. herkes kendisi kalarak birbirlerinin hakkına ve hukukuna riayet ederek dünya zalimlerine karşı bir cephe, bir saf tutmaları gerekir.

Biz Müslümanlar İslam kardeşliğini ve ümmet bilincini her daim hatırlayacak ve hatırlatacağız inşaallah. Bu toprağın çocuklarına İslam

"Müslümanların ümmet şuuruyla kenetlendiği, zulüm ve ayrımcılığın olmadığı, herkesin yaratılış itibarıyla eşit sayıldığı, üstünlüğün sadece takvada olduğu, kimsenin kimseye üstünlük sağlamayacağı, kimsenin dilinden, renginden, isminden, yaşadığı coğrafya veya mensubu olduğu sınıf, kavim veya aileden dolayı ayrıcalığa sahip olamayacağı ya da tersine bu özelliklerinden ve sıfatlarından dolayı hiç kimsenin haksızlığa uğrayıp aşağılanamayacağı, ilahi adaletin ve hududullahın hâkim olduğu birleşik bir İslam ümmetinin oluşması ile Kürt meselesi çözüme kavuşacaktır biiznillah

kardeşliğini hatırlatan kimselere, "Kardeşlik edebiyatı yapma!" diyenlere bir çift sözümüz olmalı: Siz şeytanın ve şeytani güçlerin meccanen taşeronluğunu yapıyorsunuz! Sizi kimlerin devşirdiğini biliyoruz! Size ve sizi devşirenlere diyoruz ki: Bin yıllık gerçeği yüz yıllık yalana yedirmeyeceğiz! Selahaddin Eyyubi ile Fatih Sultan Mehmed'i ayırmayacağız. Dua okurken, İskilipli Atıf'ı bir elimize, Nurs'lu ve Palu'lu Saidleri öbür elimize koyacağız! Her rekâtta "İhdine's-sırat-al-müstakim" (bizi dosdoğru yola yönelt) derken, ayetteki BİZ'i Allah'ın tarif ettiği gibi kabul edeceğiz. Allah'ın BİZ tarifinin yerine ırka, renge, kavme, kabileye, ulusa, soya, boya, mezhebe, meşrebe, tarikata,

partiye, cemaate, cemiyete, kliğe, ekole dayalı BİZ tanımlarını geçirmeyeceğiz. Bunu yapan holiganları, şu hakikati haykıran Allah Resulüne havale edeceğiz: "asabiyete çağıran bizden değildir"

Son olarak, Kürt coğrafyasında etkin bir konumda bulunan ve yayımladığı manifesto ile meseleye İslami perspektiften yaklaşan camianın önem atfedilmesi gereken çözüm önerisiyle yazımızı noktalayalım:

"Müslümanların ümmet şuuruyla kenetlendiği, zulüm ve ayrımcılığın olmadığı, herkesin yaratılış itibarıyla eşit sayıldığı, üstünlüğün sadece takvada olduğu, kimsenin kimseye üstünlük sağlayamayacağı, kimsenin dilinden, renginden, isminden, yaşadığı coğrafya veya mensubu olduğu sınıf, kavim veya aileden dolayı ayrıcalığa sahip olamayacağı ya da tersine bu özelliklerinden ve sıfatlarından dolayı hiç kimsenin haksızlığa uğrayıp aşağılanamayacağı, ilahi adaletin ve hududullahın hâkim olduğu birleşik bir İslam ümmetinin oluşması ile Kürt meselesi çözüme kavuşacaktır biiznillah.

Mavi Sularda Cennete Yolculuk

Şemse GÖKALP

Yeryüzünün her yerinde sular durmaksızın yükseliyor, alçalıyor, med-cezirler adeta tufanı hatırlatırcasına ilahi düzen için çalışıyor.

Ya yüreklerimiz, içimizden geçirdiklerimiz? Bu düzene inat, olabildiğince durgun, olabildiğince umursamaz, vurdumduymaz. Hâlbuki görmezden geldiğimiz ne gelgitler var içimizdeki suları harekete geçirecek. Ama hayır! Dengeleri bozmak istercesine durgun ve suskunuz. Rahatımız bozulmasın da, bize dokunmayan yılan varsın bin değil, yüz bin yıl yaşasın. Bize dokunmayıp binlerce yıl yaşayacak yılanın, gün gelip zehrini içimize akıtacağı hesabını unutturduk zihinlerimize.

Nuh (a.s) bu hesabı unutmadı ve unutturmak istemedi ümmetine. İçlerindeki yılanlara karşı uyardı onları. Bu yılanları yaşatmayıp öldürenler gemiye binenlerden oldular ve tufan dokunmadı onlara. Onlar ki, Nuh'un (a.s) da-

vasına ortak oldular... Onlar ki, cennete talip oldular.

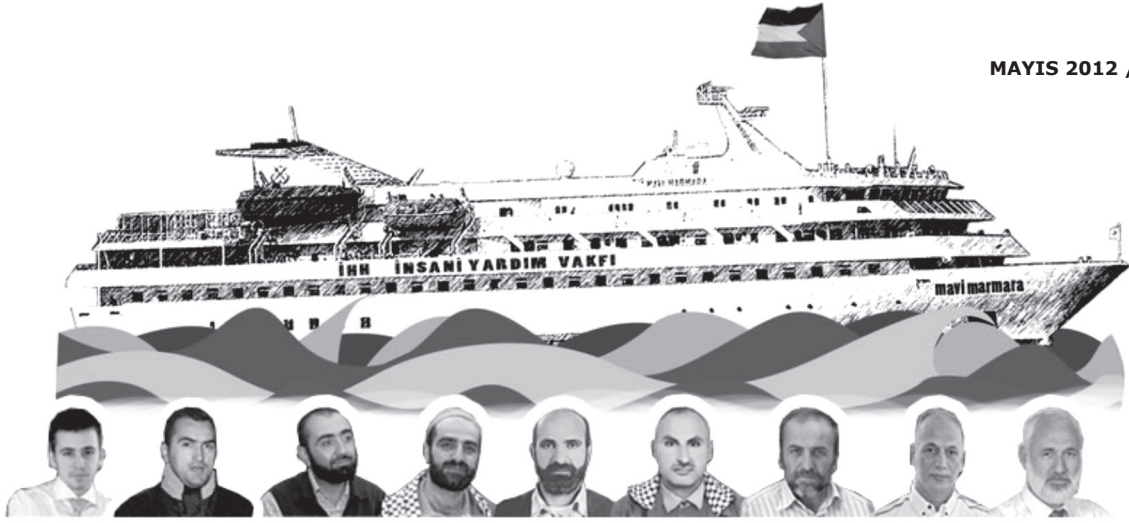
Ya bizler! Bizler neye talibiz? Allahu Teala "Yere suyunu çek, göğe ey gök sen de yağmurunu tut" dediği zaman suda boşulup cehenneme talip olanlardan mı, yoksa gemiye binip cenneti arzulayanlardan mı olacağız?

Asırlar geçti ve bir gemi daha inşa edildi. Denizlerin ve göklerin rengini taşıyordu ismi: Mavi Marmara... Zulme karşı yüreklerden yükselen çağrının sesi... Bize dokunmayan yılanların yaşamamalarını isteyişimizin delili...

Gazze... Zulme karşı direnişin, zalime karşı isyanın yüreklerimizi harekete geçiren yankısı ve bu yankıya kulak verenlerin gemisi Mavi Marmara...

İmtihanın çetinliği gösteriyordu kendini. Farklı sesler yükselmeye başlamıştı zihinlerden. Gemiye talip olanlar, tufana talip olanlar.

Vicdanların imtihanıydı... Ortallığı karıştırmamanın ne gereği var diyordu kimileri... Kimileri sessiz... Kimileri vardı ki akıllarından geçenleri yürekleriyle coşturmuşlardı. Onlar, karışmış olan ortalığa sessiz kalanlara inat, adaletin hâkim olması için atılan adımlara ön ayak olmaya taliptiler.

Zulme karşı mazlumun yanında durmayı şeref addettiler. Hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan, yüreklerindeki imandan aldıkları izinle hazırlıklara başladılar.

Vakit tamamdı artık. İnsani bir takım ihtiyaçlar usulünce hazırlanıp gemilere doldurulmuş, yüreklerini sevgiyle ve yardım aşkıyla dolduranlar heyecanla Mavi Marmara'ya dolmuştu. Gemiye binmek isteyip gidemeyenler yürek dolusu sevgilerini ve dualarını göndermişlerdi. Mavi Marmara bereketiyle Gazze'ye; yetimlere, yaşlılara, dullara, gazilere, mazlumlara doğru yola koyulmuştu.

Kıpır kıpırdı yürekler... Kıpır kıpırdı Furkan. Düğün günü heyecanı her halinden belli olan damatlar gibiydi.

Haykırmak istiyordu: Biz geliyoruz Gazze!

Bir an önce oraya ulaşmak ve getirdikleri yardım malzemelerini dağıtmak istiyordu. Aslında bundan çok yürek dolusu duaları anlatmak, dertlerini sıkıntılarını paylaşmak istiyordu. Bir yetimin başını annesinin babasının eliyle okşamak istiyordu... Zalime karşı imanımızdan aldığımız kuvvetle sizin yanınızdayız, bize dokunmasa da bu yılanı yaşatmak istemiyoruz demek istiyordu... Ve diğerleri...

Her biri farklı yerlerden gelmişlerdi. Tek bir niyetleri vardı; zulme uğrayan kardeşlerine bir nebze olsun yardım edebilmek, onlardan haberdar olduklarını anlatabilmek...

Yüreklerini siper etmişlerdi gözünü kan бүрүмүş zalime karşı. Teslim olmayacaklardı.

Bembeyaz gömlekleriyle direnmişlerdi acımasız kurşunlara. Emanetler vardı ulaştırılması gereken... Kardeşleri onları bekliyordu... Masum bebekler, yaşlılar dullar yetimler...

Dualar... Marşlar... Ezgiler... Hayaller...

Mazluma yardıma giderken, zulme uğrayan gemi...

Ve şehadet...

Kanlarıyla çorak yüreklere bereket saçan yitiler...

Furkan, Cevdet, Ali Haydar, Cengiz'ler, Necdet, Fahri, İbrahim ve Çetin...

Nicedir toprak altında bekleyen isyan tohumlarını kanlarıyla sulayıp, yeşerttiler. Varamadılar gidecekleri yere... Ulaştıramadılar gönderilen yardımları... Dertleşemediler kardeşleriyle... Okşayamadılar yetimlerin başlarını... Ve arkalarında gözü yaşlı yetimler bıraktılar... Gözü yaşlı anneler, babalar, kardeşler, eşler...

Ama şunu anlattılar tüm dünyaya, insanlığa... Gazze'yi ve zulüm altında yaşayan nice Gazze'leri hatırlattılar. Yeryüzünde adalet hâkim oluncaya kadar canlarıyla nasıl bedel ödeyebileceklerini gösterdiler.

Yüreklerimiz, zulme uğrayanların dertleriyle dertlenmedikçe, içimizde büyüttüğümüz sebepsiz sıkıntılarla çürüyüp gitmeye mahkûmdur. Ve belki de cennet sandığımız şu fani dünya bir gün cehennemimiz olacaktır.

Gelin çok geç olmadan "yer suyunu çekip, gök yağmurunu tuttuğu" zaman tufanda boğulanlardan değil, yüreklerini gemiye bindirip kurtuluşa erenlerden olalım.

Şehitlerimizin bereketinin tüm benliğimizi kuşatması temennisi ile...

Küresel İşgalin İlk Durağı Akıllar Değil midir?

Necdet YÜKSEL

Dünya kamuoyu kadar, Türkiye’de yaşayan kitlelerinde gözleri haklı/gerekçeli olarak “Arap Baharı” kodlu rejim karşıtı ayaklanmalara çevrilidir. Görece, daha özgür bir coğrafyada hayat süren ve Ortadoğu bölgesinin kadim/şedit siyasi dilini bilenler, Arap halklarının başlattıkları kurtuluş mücadelesinin akıbetini merak etmektedirler. Gidişata dair öngörüler üretmektedirler. Senaryolar oluşturarak geleceğe ilişkin okumalarda da bulunmaktalar. Toplulukların küresel medya merkezlerince manipüle edildiğini düşündüğümüzde, vakanın artı ve eksilerine matuf fikirlerin oluşturulmasında akılların pek de özgür/özgün davranamayacakları da söylenebilir. Küresel işgalin ilk durağı akıllar değil midir?

Acaba Arap Baharı sislenmelere mi maruz kalmakta? Halkları “hürriyet ve insan hakları” adına derinden ümitlendiren malum olgu kendi içinde farklı renkler/diller/amaçları da içermektedir. Tabanda kanları pahasına esaret zamanlarına son vermeye çalışan topluluklar gösterilerde, İslami bir dil kullanırken, onları temsile görevli entelektüeller örgütledikleri batı tandanslı ülkelerde demokratik rejimi seçeneklerinde bahsetmekte. Halklar “dikta-törler de onları başımıza musallat eden uluslar arası odaklar da” kahrolsunlar diye haykırırken yine aynı temsille sorumlu küçük gruplar lanete hedef çirkef güçlerle tam bir işbirliğine girmektedir. Bu da otomatikman zalim yönetimlerin yıkılmasının asıl mimarı/askeri olan zavallı halkların duygularının/düşüncelerinin/

taleplerinin bir başka formda boşa çıkartılacağı anlamına gelmektedir. Oyun içinde oyun oynanıyor ve aldatılan kitleler bir uçurumdan kurtulurken bilinçsizliklerinden ötürü bir başka uçuruma sürüklenmektedirler. Kendilerini evrenin hâkimi ilan eden/zanneden barbar mahfiller, insanlığa adeta, ancak bizim izin verdiğimiz ölçüde özgürleşebilirsiniz mesajı vermekteler.

Totaliter zihniyetlerin baskılarını küllen kırmada akıl, meydanların da isyanı örgütlemek/bilinçlenmek fiziki meydanları doldurmaktan önde gelmektedir. Teoride kabul gören bu ilke ne yazık ki pratikte tam karşılığını bulamamaktadır. Bunun nasıl tek yanlı/yanlış/geleceği zorbalara teslim edici bir minvalde icra edildiğini Tunus’a/Mısır’a/Suriye’ye yakından baktığımızda görebiliriz. Zihniyet değişmeksizin köklü sağlıklı yapılanmalar hayaldir.

Emperyalistliği bırakmayan ABD/AB/Siyonistler dünyayı kana/gözyaşına boğmalarına rağmen halen ezdikleri/yaktıkları bölgelerde tutunmaktalar. Bu işlemi bizatihi, kendilerini ortaya koymak yerine, sömürecekleri ülkelerle iyi ilişkilere sahip/güvenilirlikleri itibarıyla sorun bulunmayan itimat edebilecekleri yandaşları aracılığıyla yapmaktalar. Öğrenci/nefret edilen yüzlerini gizlemek için de ellerinde işe yarar başka bir alternatifleri bulunmuyor. Bu maskeleme ne kadar da inandırıcıdır? Daha nereye dek kullanılacaktır? Hususen de kitleler hakikati anladıklarında kan emici firavunî iktidarlar öfke fırtınalarından nasıl korunacaklardır? Zira hiçbir yalan ilânihaye yürürlükte tutu-

lamaz; gerçekler de mutlaka bir gün alenileşir. Arap baharı vakası halkların duygusallıklarının mı yoksa akıl planında eskiye kıyasla aydınlanmalarının mı bir yansımasıdır?

Bu kitlesel eylemleri doğuran Arap baharı, nasıl bir bahardır ki, başlamasından bu yana geçen uzun zaman boyunca halen yüzleri güldürmedi? Birileri ısrarla halkları siyaseten dondurucu iklim koşullarında mahkûm etmekte olabilir mi? Arap baharı denildiğinde zihinlere, bu hareketi ateşleyici baş aktörü Tunuslu genç işportacı Muhammed Buazizi'den sonra Mısır'daki Tahrir Meydanı gelir. Azizi ağır yarıklarından dolayı ölmesinden sonra dillerden düşmez oldu. Tarihe kendince bir ivme katarak dârul beka'ya göçtü. Tahrir Meydanını dolduran yüz binlerce insanın çilesi ise henüz bitmedi. Askeri cunta Mısır'ın idaresini sivillere bırakılmasını olabildiğince geciktirmeye çalışmakta ve bu eylemi de bir kötü niyet kapsamında

yapmaktalar. Arkalarında ABD'nin bulunduğu kesin. İyi de ABD pazarladığı, yokluğunu işgal sebebi addettiği demokrasiye susadıklarını yanı yakıla haykıran Mısırlıların demokratikleşmesini neden istemesin ki? ABD bir yandan da halkların iradesine saygıdan bahsederken bir yandan da o kadim/bildik çifte standardını devrede tutarak katil uşaklarının saltanatlarının muhafızlığına yapışmakta.

Mısır, ABD/Siyonistler için stratejik değeri yüksek bir ülke. Bu yüzden de iktidara tehlike saçacak/kurulu düzenlerini bozacak/İslam'ın yönetimi denetlemesinden yana tercihlerden vazgeçmeyecek partilerin/büyük cemaatlerin gelmesinden korkmaktalar. İşin ilginç/tedirginliğe yol açan veçhesi ise, Mısırlı Müslümanlar emperyalistlerin planlarını çabuk anladılar ve dayatmaları kabullenmemekteler. Dolayısıyla da Mısır'da kan akışı öyle kolaylıkla dinmeyecektir.

Kardeşliğimizi Yitirdik!

Betül Güler BULUT

Hayatın meşakkatli yolculuğunda tökezleyen insanoğlunun en aciz kaldığı durum, kendisini yalnız hissettiği anlarda vuku bulsa gerek. Kendi ihtiraslarının esiri olan insanlık, bu esarete yanına ekseri ekip bulamayınca bunalıma giriyor. Mutlak kudretin yegâne dostluğunu tahayyül edemeyince de yalnızlığı başına dert oluyor.

Bizler var olduktan itibaren insani kimliğimizin de etkisi derecesinde hemcinslerimizle iletişim halindeyiz. Dünyanın birçok yerinde bizler gibi nefes alıp veren milyonlarca insan var. Bu insanlarla aynı düşünceleri paylaşmasak bile inanç noktasında aynı kulvarlarda isek dinimiz bu bağı 'kardeşlik' çerçevesinde hukuklaştırıyor. Kardeşinin derdi ile dertlenmeyenin mesul olacağını beyan ediyor. "Birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olmazsınız, iman etmedikçe cennete giremezsiniz." Sallallahu aleyhi vesselemin vaazıyla, kardeşçe sevginin ehemmiyeti asrı saadetten bu yana sadece kulaklarımızda yer edinmiş.

"Komşumuz açken tok yatan bizden değildir." hadisi artık sadece kuru bir görüntüden ibaret. Tenezzül edip okuduğumuz bir kitabın sayfalarında can çekişmeye mahkûm bırakıldı. Kavgasız günlerimiz yok denecek kadar az. İslam dünyasında mazlum kardeşlerimizin uğradığı işkencelere dualarda bile yer veremez olduk.

Bizi hukuksal bağlarımızın olduğu kardeşlerimizden bu kadar soyutlayan dünya hırsları hangi zafiyetlerimizi hâkimiyeti altına alarak iktidarı oldu yüreklerimizin?

Kardeşi incindiğinde bu sızıyı yüreğinde hissetmeyen benliğimizi nerede yitirdik?

Bu tedavisi zor görünen tekfir hastalığı kimden bulaştı bize?

Kendi teslimiyetsizliğimizin hüviyetimizde oluşturduğu bu hastalığı tedavi etmek için çabalamak dururken bu çabayı kabilce duyguların beslenmesinde kullanmaya azmeyleyen duygunun adı ne?

Her geçen gün vahiyden uzaklaşan, köhneleşmiş zihinlerce başına bela gelenleri gördükçe, nefissel mutluluğumuzun kaynağı ne?

Öz kardeşi imtihana tabi tutulup, ellerindekini, bir zaman sahip olduklarını kaybettiğinde yüreğimizi kaplayan sevinç naralarını hangi zaman diliminde sinsice besledik?

Davet adına okumaktan bile aciz olduğumuz, konuşmaktan imtina ettiğimiz, hakikatleri haykıramadığımız anlar varken, ilim için canla başla gecesini gündüzüne katan, beşeriyetin ekseninde hata yapabilen değerli insanları inanç dışı görmeyi, hangi nebevi kaynaktan okuduk?

"Muhakkak müminler kardeşlerdir."(Hucurat 10) vahyini neden unuttuk?

Gazete başlıkları, manşetleri, gündemde yer alan konular, tv programları, internetteki forumlarda olası münazaralar vb. bir çok insani iletişim kaynaklarında insanlığın kendi kendini yok edişine şahid oluyoruz.

Merhamet, önce yürek dünyamızdan sonra hayat yolculuğunda katık olarak yanımıza ha-

zırladığımız heybelerimizden fütursuzca kaybolmuş durumda.

Ne eşler birbirlerine, ne kardeşler kardeşlerine, ne anne-babalar evlatlarına, ne öğretmenler öğrencilerine, ne çocuklar büyüklerine yahut küçüklerine, yani insanlık insanlığına öfke biriktirmiş; yakaladığı an hunharca kusuyor.

Aile ve çevresel nitelikli beraberliklerde uyumu yakalayabilmek için bir sürü kitap yazılmış, her gün makale yazılıyor belki de. İrşad edici konumunda ki birçok bilinçli, şuurlu Müslüman çözüm önerilerine nebi ikliminde bir teslimiyet bildirimi yapıyor. Bizzat yaşantısı ile örnek olmaya çalışan güzide hayatlar dahi var aslında.

Menfi duyguların hakim olduğu yürekler hiçbir irşad edici ile tatmin olamazken, şahsiyetli yarışa giren binlerce gencin önünü kestiğinin farkında da olamıyor maalesef. İnsan doğru olduğuna kati surette inandıktan sonra, müntesibi olduğu fikri ameliyesine dökmüyorsa bilinçli sayılmaz.

Müslümanım hamdolsun, dedikten sonra hükümleri icrada zafiyetleri varsa, nefis terbiyesinden sınıfta kalmış demektir. Müslüman olduğunu beyan eden kardeşine karşı farklı bir görüşünden dolayı kardeşlik hukukunu çiğniyorsa yine bir noksanlık söz konusudur. İhtilaf-lardaki rahmet esprisi bizlere ışık olamamışsa

nefsimizin ipleri elimizde değil demektir. Güçsüzlüğümüzün nedenlerini sorgularken, hatalarımızı düşünürken işin içinden çıkamıyoruz. Kendi kendimizi yiyip bitiriyoruz ama gidişatımız nereye hiç düşünmüyoruz. Ayan beyan uyarılmışlığa rağmen itidalli olamıyoruz.

Toptan kabul, toptan reddiye marazlığı üzerimizde barındığı sürece doğrulamayacağız. Hatalarımızı kendimize itiraf etmediğimiz sürece, kısır bir döngüde ezilmeye devam edeceğiz.

"Allah a ve Peygambere itaatten ayrılmayın ve birbirinizle çekişmeyin, sonra içinize korku düşer ve kuvvetiniz elinizden gider. Sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir."(Enfal 46)

Kim bilir belki de birbirimizle çekişip durduğumuz için Rabbim, kaybettiğimiz sevgiyi yüreklerimizde yeniden yeşertene kadar bizleri güçsüz kılacak. Sabrı kuşanmak acılarımıza merhem olmayacak.

Gelin ey Müslüman kardeşlerim, birbirimizi olduğumuz gibi sevip, kardeşçe bağrımıza basalım.

Birbirimizle kardeş olalım ki Rabbimiz kaybettiğimiz gücümüzü bize geri versin, bizleri zalimlere karşı muzaffer eylesin inşaAllah.

Gelin Hucurat Suresi onuncu ayeti duruşu ile neferleştiren bir diriliş abidesi olalım...

MUHAMMED

Gülümser ADEMOĞLU

Yerde yatan kimdir? Nebi soruyor
Yer ve gök Muhammed Muhammed diyor
İslam diyarını postallar çiğner
Muhammed avına çıkmış zalimler
Kimi gece kurşun yemiş sırtından
Kimi Hançerlenmiş temiz bağrından
Baba kucağında katlolmuş kimi
Kiminin topraktır kızıl kefeni
Vurdular bir kuşu Filistin'de dün
Adı Muhammed künyesi ölüm
Bu gün Suriye'de toplar gümledi

Bir Muhammedi daha toprağa verdi
Açlık ile susuzlukla vurulan
Muhammed'dir Somali'den, Kenya'dan
Afrika'sı, Ortadoğu, Balkanlar
Türk dünyası, Uzak Doğu Kafkaslar
Kan kokuyor, gül mevsimi her yer
Şehid memleketler şehid şehirler
Mü'minlerin kalbi eriyor şimdi
Suyun içindeki tuzdur misali
Ya rab! Bu karanlıktan kurtar gayri
Dirilt sinelerdeki Muhammed'leri...